

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 1 lutego 2023 r.

DZP.93.53.2020.RD

Decyzja Nr DZP - 3 /2023

- I. Na podstawie art. 13v ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych¹, w zw. z art. 3 ust. 6 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych², po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Aldi sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie (KRS: 0000249820), obejmującego okres czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., tj. trzy kolejne miesiące, przypadające w okresie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. stwierdza nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Aldi sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie, w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13 b ust. 1 i ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,
2. nakłada na Aldi sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie administracyjną karę pieniężną w wysokości 829 987,02 złotych (słownie: osiemset dwadzieścia dziewięć tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt siedem 02/100) płatną do budżetu państwa.

---

¹ Ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 893 ze zm.), dalej: „ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych” lub „Ustawa”.

² Dz.U. z 2022 r. poz. 2414, dalej również: „Ustawa nowelizująca”.

- II. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów³ w związku z art. 13h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego⁴ w związku z art. 13q ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. obciąża Aldi sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie kosztami niniejszego postępowania w wysokości 206,00 złotych (słownie: dwieście sześć 00/100),
2. zobowiązuje Aldi sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne.

---

³ Ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 275), dalej: „ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów”.

⁴ Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 2000 ze zm.), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego” lub „k.p.a.”

Spis treści

I.	Przebieg postępowania	4
II.	Interes publiczny	20
III.	Przesłanki stosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych	21
IV.	Aldi sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie jako strona postępowania w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.....	23
V.	Ustalenia faktyczne i prawne - naruszenie zakazu przez Stronę.....	24
1.	Wyłączenia podmiotowe i przedmiotowe	25
2.	Świadczenia pieniężne niewymagalne w okresie objętym postępowaniem	28
3.	Świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne przed 1 stycznia 2020 r.	28
4.	Świadczenia pieniężne, dla których dokonano korekt księgowych lub wystawione zostały faktury korygujące na pełną wartość świadczenia pieniężnego	29
5.	Pozycje zwielokrotnione	29
6.	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę postępowania w terminie	30
7.	Świadczenia pieniężne, wobec których pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego	30
8.	Terminy zapłaty świadczeń pieniężnych	32
9.	Weryfikacja materiału dowodowego	36
10.	Świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem, niespełnione przez Stronę lub spełnione przez nią po terminie	42
11.	Ustalenia w zakresie zakwestionowanych świadczeń pieniężnych	44
12.	Wnioski i zarzuty Strony postępowania złożone pismem z 14 grudnia 2022 r., w odpowiedzi na zawiadomienie Prezesa Urzędu z 7 listopada 2022 r.	52
13.	Suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r.	62
VI.	Administracyjna kara pieniężna oraz przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary	65
1.	Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy	66
2.	Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy	67
3.	Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy	73
4.	Wymierzenie kary pieniężnej i jej podstawy	79
5.	Przesłanka obniżenia kary o 20% na podstawie art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy	81
VII.	Koszty postępowania.....	82
VIII.	Pouczenie	83
IX.	Wykaz załączników do decyzji	85

Uzasadnienie

I. Przebieg postępowania

- (1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁵, działając w oparciu o treść art. 13c ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, na podstawie danych przekazanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, przeprowadził analizę prawdopodobieństwa nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Aldi sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie⁶.
- (2) Przeprowadzona przez Prezesa UOKiK analiza prawdopodobieństwa wystąpienia opóźnień dała podstawę do przyjęcia, że szacowana wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Aldi sp. z o.o. w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. może wyczerpywać przesłanki nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (3) Działając w oparciu o treść art. 13c ust. 2 i art. 13e ust. 2 w związku z art. 13b ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowieniem z 22 października 2020 r. wszczął postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Aldi sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie, obejmujące okres czerwiec, lipiec, sierpień 2020 roku, tj. trzy kolejne miesiące, przypadające w okresie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania.
- (4) W dniu 27 października 2020 r. Prezes UOKiK, działając na podstawie art. 13f ust. 1 i ust. 2 oraz na podstawie art. 13g Ustawy, w celu pozyskania materiału dowodowego niezbędnego do ustalenia stanu faktycznego, wezwał Aldi sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie do przekazania następujących dokumentów i informacji dotyczących działalności Strony postępowania, w szczególności w zakresie dokonywanych transakcji handlowych i rozliczeń z kontrahentami, w których Strona była dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty świadczenia pieniężnego:
  - (a) oświadczenia o posiadanym statusie (mikro, mały, średni lub duży przedsiębiorca), w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem

---

⁵ Dalej także: „Prezes UOKiK” lub „Prezes Urzędu”.

⁶ Dalej także: „Strona postępowania” lub „Strona” lub „Aldi sp. z o.o.”.

- wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i art. 108 Traktatu, wskazującego zasady ustalania statusu mikroprzedsiębiorcy, małego przedsiębiorcy i średniego przedsiębiorcy;
- (b) dokumentacji opisującej w języku polskim przyjęte zasady (politykę) rachunkowości, stosownie do treści art. 10 ustawy o rachunkowości⁷;
  - (c) informacji o zestawieniu kont ksiąg rachunkowych, stosownie do treści art. 15 ustawy o rachunkowości, a także zestawieniu kont pomocniczych w zakresie rozrachunków z kontrahentami, stosownie do treści art. 16 ustawy o rachunkowości;
  - (d) informacji o dokonywanych transakcjach handlowych, w których świadczenie pieniężne stało się wymagalne po 1 stycznia 2020 r., poprzez uzupełnienie tabeli w strukturze stanowiącej załącznik do wezwania (Tabela nr 1) według określonych kryteriów;
  - (e) aktualnej wersji plików JPK_VAT, w części dotyczącej ewidencji zakupów VAT, o których mowa w treści art. 193a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa⁸ za miesiące: wrzesień 2019 r., październik 2019 r., listopad 2019 r., grudzień 2019 r., styczeń 2020 r., luty 2020 r., marzec 2020 r., kwiecień 2020 r., maj 2020 r., czerwiec 2020 r., lipiec 2020 r., sierpień 2020 r., w strukturze logicznej, o której mowa w art. 193a § 2 Ordynacji podatkowej;
  - (f) plików JPK_WB, zawierających wyciągi bankowe dotyczące każdego z rachunków bankowych stosowanych do rozliczeń z kontrahentami z tytułu odpłatnej dostawy towarów lub odpłatnego świadczenia usług, za okres od 1 stycznia 2020 r., do dnia wypełnienia Tabeli nr 1, w zakresie obciążeń rachunków bankowych, w strukturze logicznej o której mowa w art. 193a § 2 Ordynacji podatkowej;
  - (g) przekazania informacji, co do okoliczności opisanych w treści art. 13v ust. 6, ust. 7 lub ust. 8 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, tj. okoliczności, w których Prezes UOKiK odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, gdy:

---

⁷ Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 217 ze zm.), dalej: „ustawa o rachunkowości”.

⁸ Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 72 ze zm.), dalej: „Ordynacja podatkowa”.

- wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę postępowania świadczeń pieniężnych, za które obliczono by jednostkowe kary, jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę w okresie objętym postępowaniem (ust. 6),
- nadmierne opóźnienie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych nastąpiło na skutek działania siły wyższej (ust. 7),

lub może odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, gdy:

- zachodzą inne uzasadnione przypadki (ust. 8).

- (5) Pismem z 25 listopada 2020 r. Strona postępowania złożyła wniosek o przedłużenie terminu na przekazanie informacji wskazanych w wezwaniu z 27 października 2020 r. o 14 dni. Wniosek uzasadniono pobytem pracowników na kwarantannie oraz pracy zdalnej.
- (6) Pismem z 2 grudnia 2020 r. Prezes UOKiK przedłużył termin na przekazanie dokumentacji o 14 dni, tj. do 16 grudnia 2020 r.
- (7) Pismem z 16 grudnia 2020 r. Strona postępowania odpowiedziała na wezwanie, przekazując żądane dokumenty i informacje, tj. oświadczenie o posiadanym statusie dużego przedsiębiorcy, dokumentację opisującą w języku polskim przyjęte zasady (politykę) rachunkowości, informację o zestawieniu kont, wymagane pliki JPK_VAT i JPK_WB.

Strona ponownie wniosła o przedłużenie terminu do złożenia odpowiedzi na wezwanie z 27 października 2020 r. w części dotyczącej uzupełnienia Tabeli nr 1 o informacje o zawartych transakcjach handlowych o dodatkowe 7 dni, z uwagi na problemy techniczne podmiotu odpowiedzialnego za dostawę systemu księgowego Strony postępowania.

Dodatkowo, Strona postępowania wniosła na podstawie art. 69 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów o ograniczenie prawa wglądu do materiału dowodowego w zakresie informacji objętych załącznikami do pisma, które to informacje stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa.

- (8) Pismem z 30 grudnia 2020 r. Strona postępowania przekazała uzupełnioną Tabelę nr 1 w pliku o nazwie „1070002973_2020_12_30”. Jednocześnie Strona wyjaśniła, że *„nie dla wszystkich wskazanych w tabeli dokumentów możliwe było wygenerowanie informacji o terminie płatności zgodnym z umową, w związku z tym przyjęto pewne uproszczenie polegające na przyjęciu terminu płatności zgodnego z terminem wskazanym na fakturze*

VAT.” Dodatkowo, Strona postępowania opisała znaczenie komentarzy zawartych w Tabeli nr 1 w kolumnie „Uwagi”. Strona postępowania ponownie wniosła o ograniczenie prawa wglądu do informacji przekazywanych w niniejszej sprawie w stosunku do wszelkich podmiotów wnoszących o uzyskanie informacji objętych wnioskiem.

- (9) Postanowieniem z 20 stycznia 2021 r. Prezes UOKiK odmówił uwzględnienia wniosku o ograniczenie prawa wglądu, złożonego przez Stronę postępowania z uwagi na jego bezprzedmiotowość.
- (10) Pismem z 20 stycznia 2021 r. Prezes UOKiK przedłużył termin udzielenia odpowiedzi i przekazania dokumentacji do 31 stycznia 2021 r. Ponadto Strona postępowania została poinformowana o braku złożonych podpisów do przekazanych elektronicznych plików JPK_VAT. Dodatkowo wskazano Stronie postępowania, iż pismo z 30 grudnia 2020 r. nie zawierało podpisów osób upoważnionych do reprezentacji Strony postępowania oraz poproszono o jego ponowne przesłanie wraz ze stosownymi podpisami.
- (11) Pismem z 27 stycznia 2021 r. Strona postępowania przekazała wymagane pliki JPK_VAT oraz Tabelę nr 1 z wymaganymi podpisami elektronicznymi.
- (12) Pismem z 27 stycznia 2021 r. Strona postępowania przekazała wyjaśnienia zawierające tożsame informacje z przekazanymi w piśmie z 30 grudnia 2020 r.
- (13) Kolejnymi postanowieniami z 17 marca 2021 r. i z 16 czerwca 2021 r. Prezes UOKiK przedłużył termin załatwienia sprawy do 22 września 2021 r.
- (14) Pismem z 16 września 2021 r. Prezes UOKiK wezwał Stronę postępowania do przekazania kopii faktur, których zweryfikowanie nie było możliwe w przekazanych plikach JPK_VAT. Strona postępowania została wezwana do przekazania dokumentów potwierdzających spełnienie świadczeń pieniężnych wyszczególnionych w wezwaniu, wobec których niemożliwym było zidentyfikowanie płatności w plikach JPK_WB. Dodatkowo, wezwano Stronę do przekazania i opisanego stosowanego przez Stronę postępowania mechanizmu rozliczania faktur korygujących. Wezwano także Stronę postępowania do wskazania prawidłowych numerów identyfikacji podatkowej kontrahentów, wobec których zidentyfikowano nieprawidłowości oraz rozbieżności w przekazanych plikach JPK_VAT. Prezes UOKiK wezwał Stronę postępowania do przekazania kopii umów oraz faktur, dla których w przekazanej Tabeli nr 1 Strona postępowania wskazała, że otrzymała je po upływie terminu zapłaty, a z których to umów wynikałby obowiązujący Stronę

postępowania termin zapłaty za dostarczony towar lub wykonaną usługę, którego bieg liczony jest od daty doręczenia faktury lub rachunku. Zobligowano Stronę postępowania do przekazania kopii umów oraz dokumentów, które wskazywałyby na zwolnienie Strony z obowiązku spełnienia świadczeń pieniężnych oznaczonych w Tabeli nr 1 w kolumnie „Uwagi” jako „wyjaśnienie podstawy wystawienia faktury”, „niezgodna dostawa”, „brak potwierdzonego rachunku bankowego”, „brak potwierdzenia wykonania usługi”. Ponadto, wezwano Stronę do złożenia wyjaśnień w stosunku do tych zobowiązań, których numery dokumentów księgowych mogły wskazywać na zobowiązania z tytułów innych niż wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi. Prezes UOKiK wezwał również o przekazanie wyjaśnień i opisanie stosowanego przez Stronę postępowania mechanizmu dokonywania potrąceń oraz przekazania dokumentów stanowiących dowód spełnienia świadczeń pieniężnych przez potrącenie.

- (15) Postanowieniem z 21 września 2021 r. Prezes UOKiK przedłużył termin załatwienia sprawy do 22 grudnia 2021 r.
- (16) Pismem z 22 września 2021 r. Strona postępowania złożyła wniosek o przedłużenie terminu na przekazanie informacji wskazanych w wezwaniu z 16 września 2021 r. o 28 dni. Wniosek uzasadniono stanem epidemii oraz trwającym procesem reorganizacji.
- (17) W podniesionej przez Stronę argumentacji dotyczącej przedłużenia terminu na przekazanie dokumentów, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosku Strony postępowania w pełnym zakresie, a jedynie w części. Tym samym pismem z 6 października 2021 r. Prezes UOKiK przedłużył termin na przekazanie poszczególnych części dokumentacji odpowiednio o 14 dni (tj. do 25 października 2021 r.) i 28 dni (tj. do 8 listopada 2021 r.). Natomiast, w odniesieniu do pozostałej części dokumentacji wskazanej w wezwaniu nie wyraził zgody na przedłużenie terminu udzielenia odpowiedzi.
- (18) W dniu 19 października 2021 r. Strona postępowania przekazała dokumenty wskazane w wezwaniu 16 września 2021 r., co do których Prezes UOKiK nie wyraził zgody na przedłużenie terminu udzielenia odpowiedzi. Przekazano m.in. kopie faktur VAT, potwierdzenia przelewów, kopie not obciążeniowych i odsetkowych, kopie umów handlowych z kontrahentami.
- (19) Pismem z dnia 25 października 2021 r. Strona postępowania poinformowała, że „w dniu 18.10.2021 r. zostały do Państwa przesłane 3 przesyłki zawierające wymagane dokumenty dotyczące punktów 1,2,3,5,8,9,10 i 12”. Ponadto przekazano kopie umów handlowych oraz

wydruki korespondencji e-mail dotyczące świadczeń pieniężnych oznaczonych w Tabeli nr 1 w kolumnie „Uwagi” jako „*wyjaśnienie podstawy wystawienia faktury*”, „*niezgodna dostawa*”, „*brak potwierdzonego rachunku bankowego*”, „*brak potwierdzenia wykonania usługi*”.

- (20) W dniu 9 listopada 2021 r. Strona postępowania przekazała kopie umów handlowych dotyczących świadczeń pieniężnych opisanych w Tabeli nr 1 komentarzem „*wpływ faktury po terminie płatności*”.
- (21) Pismem z 5 listopada 2021 r. (data wpływu do UOKiK: 12 listopada 2021 r.), Strona postępowania przekazała kopie umowy z [informacja chroniona], korespondencję e-mail z kontrahentem [informacja chroniona] i [informacja chroniona]. Ponadto, Strona przekazała kopie faktur i potwierdzeń zapłaty świadczeń pieniężnych wskazane w punkcie 8 wezwania Prezesa UOKiK z 16 września 2021 r. oraz wyjaśniła, że „*brak części danych wynikał z błędu systemowego parowania danych*”. W odpowiedzi na punkt 10 wezwania Strona postępowania przekazała, że „*są to dokumenty i księgowania, które nie występują w JPK VAT z uwagi na brak podatku do odliczenia, są to zatrzymania z faktur od kwoty netto. W przypadku usług samochodów służbowych, (...) nie odliczamy 100% VAT, jedynie 50% - z uwagi na to pozostała część nie widnieje w JPK VAT*”. Strona postępowania przekazała również informacje, o których była mowa w punktach 3, 4 i 9 wezwania w postaci uzupełnionych tabel.
- (22) Pismem z 8 listopada 2021 r. Strona postępowania poinformowała, że „*w dniu 08.11.2021 r. zostały do Państwa przesłane kopie zawartych umów, które stanowią odpowiedź na pytanie nr 6 przedmiotowego wezwania*” oraz „*w przypadku uzyskania dodatkowych umów, które nie zostały jeszcze Państwu doręczone, prześlemy je w ślad za niniejszym pismem*”.
- (23) Postanowieniem z 16 grudnia 2021 r. Prezes UOKiK przedłużył termin załatwienia sprawy do 22 marca 2022 r.
- (24) Pismem z 16 grudnia 2021 r. Prezes UOKiK wezwał Stronę postępowania do ponownej weryfikacji informacji o umownych terminach zapłaty świadczeń pieniężnych, dla których wskazano adnotację „*wpływ faktury po terminie płatności*” oraz wskazania terminu zapłaty zgodnego ze stanem faktycznym i zdarzenia gospodarczego od którego biegnie termin zapłaty zgodnie z zawartą umową. Strona postępowania została pouczona o konieczności przedłożenia tłumaczenia poświadczonego przez tłumacza przysięgłego,

w przypadku dokumentów sporządzonych w języku obcym. Ponadto, Strona postępowania została wezwana do przekazania kopii dokumentów księgowych oznaczonych numerami zaczynającymi się literami „NO”, które zostały ujęte we wskazanych opisach transakcji lub tytułach przelewów bankowych. Prezes UOKiK ponownie wezwał Stronę do opisanie stosowanego mechanizmu dokonywania potrąceń oraz przekazania dokumentów stanowiących dowód spełnienia świadczeń pieniężnych przez potrącenie oraz wezwał do przekazania dowodów spełnienia świadczeń pieniężnych, dla których zidentyfikowano różnice pomiędzy wartością faktur, a kwotami przelewów bankowych. Prezes UOKiK wezwał także Stronę postępowania do przekazania kopii faktur lub rachunków dotyczących świadczeń pieniężnych, dla których zidentyfikowano niezgodności pomiędzy kwotą brutto świadczenia pieniężnego wskazanego w Tabeli nr 1 a danymi zawartymi w plikach JPK_VAT. Strona została wezwana do przekazania wyjaśnień, kopii umów handlowych oraz dowodów zakupu dotyczących świadczeń pieniężnych zawierających w Tabeli nr 1 adnotację „*wyjaśnienie podstawy wystawienia faktury*” oraz do przekazania kopii umów lub porozumień dotyczących uzgodnionych kwot i terminów zapłaty kaucji gwarancyjnych wyszczególnionych w wezwaniu. Prezes UOKiK ponownie poinformował Stronę o konieczności przekazania, w przypadku posiadania przez Stronę wiedzy, wyjaśnień co do okoliczności opisanych w treści art. 13v ust. 6, ust. 7 lub ust. 8 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

- (25) Pismem z 29 grudnia 2021 r. Strona postępowania złożyła wnioski o przedłużenie terminu na przekazanie informacji wskazanych w wezwaniu z 16 grudnia 2021 r. o 28 dni. Wnioski uzasadniono „*okresem wzmoczonych urlopów*” oraz „*okresem kończącym rok obrotowy w ALDI, a zatem znacznie utrudnione jest skompletowanie dokumentacji*”. Ponadto, Strona postępowania wskazała również na trudności w sporządzeniu tłumaczeń przysięgłych z uwagi na okres świąteczny.
- (26) W podniesionej przez Stronę argumentacji dotyczącej przedłużenia terminu na przekazanie dokumentów, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosku Strony postępowania w pełnym zakresie, a jedynie w części. Tym samym pismem z 10 stycznia 2022 r. Prezes UOKiK przedłużył termin na przekazanie części dokumentacji o 14 dni (tj. do 20 stycznia 2022 r.). Natomiast dla pozostałej części dokumentacji wskazanej w wezwaniu przedłużył termin na przekazanie odpowiedzi o 28 dni, zgodnie z wnioskiem (tj. do 3 lutego 2022 r.)

- (27) Pismem z 20 stycznia 2022 r. Strona postępowania przekazała kopie dokumentów księgowych oznaczonych numerami zaczynającymi się literami „NO”, które zawierały się w opisach transakcji lub tytułach przelewów. Przekazano również dokumenty stanowiące dowód spełnienia świadczeń pieniężnych, które wskazano jako spełnione w drodze dokonania potrącenia. Dodatkowo, Strona wyjaśniła, że *„w warunkach zawartych ze wszystkimi dostawcami umów znajduje się postanowienie [informacja chroniona]. Niemniej, każdorazowo o [informacja chroniona] informujemy dostawcę w przyjęty sposób komunikacji (telefonicznie, e-mail), a następnie [informacja chroniona]. (...) systemowo w ALDI [informacja chroniona]”*. Strona postępowania przekazała wyjaśnienia oraz dokumenty dotyczące świadczeń pieniężnych, dla których zidentyfikowano różnicę pomiędzy wartością świadczenia pieniężnego wynikającego z dowodu zakupu, a kwotą przelewu. W stosunku do tych świadczeń pieniężnych Strona wyjaśniła, iż różnice w danych wynikają z *„[informacja chroniona]”* oraz *„[informacja chroniona]”*. Ponadto, Strona wyjaśniła *„płatności nie pokrywają się z JPK_VAT, ponieważ nie korzystamy z prawa do odliczenia 100% VAT przy usługach i zakupach dotyczących samochodów służbowych. Ponadto nie mamy prawa do odliczenia VAT z usług gastronomicznych, a także kancelarie notarialne i prawne obciążają nas opłatami sądowymi, do których nie nalicza się podatku VAT. Oprócz powyższych, pojawiły się również przypadki zapłaty odsetek uwzględnionych na fakturze VAT - w takiej sytuacji również nie nalicza się podatku VAT.”*
- (28) Pismem z 3 lutego 2022 r. Strona postępowania przekazała zweryfikowane i poprawione informacje o umownych terminach zapłaty *„zgodne ze stanem faktycznym, tj. w oparciu o postanowienia umów zawartych z kontrahentami”*, na elektronicznym nośniku danych w pliku o nazwie *„Załącznik nr 1 Aldi sp. z o.o. – DZP-93-53-2020-RD”*. Do pisma Strona załączyła umowy handlowe zawarte z [informacja chroniona], [informacja chroniona] oraz [informacja chroniona]. Ponadto Strona postępowania przekazała wyjaśnienia dotyczące sformułowania *„wyjaśnienie podstawy wystawienia faktury”*, zgodnie z którymi wskazana uwaga *„odnosi się do konieczności zweryfikowania zasadności wystawienia przedmiotowej faktury w dziale merytorycznym, który zajmuje się współpracą z [informacja chroniona], jak również z przedstawicielami wymienionej spółki [informacja chroniona]”*.
- (29) Postanowieniem z 18 marca 2022 r. Prezes UOKiK przedłużył termin załatwienia sprawy do 22 czerwca 2022 r.
- (30) Wezwaniem z 2 czerwca 2022 r. Prezes UOKiK wezwał Stronę postępowania do przekazania kopii faktur korygujących dotyczących świadczeń pieniężnych, dla których Strona

postępowania zamieściła w Tabeli nr 1 adnotację „*błędna faktura - różnica cenowa*” oraz uzupełnienia tabeli o nazwie „Tabela Korekty”. Ponadto, ponownie wezwano Stronę do przekazania dowodów potwierdzających spełnienie świadczeń pieniężnych o numerach: [informacja chroniona] (NIP kontrahenta: [informacja chroniona]), [informacja chroniona] (NIP kontrahenta: [informacja chroniona]) oraz [informacja chroniona] (NIP kontrahenta: [informacja chroniona]) z uwagi na rozbieżności pomiędzy wartością świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury pomniejszoną o zatrzymanie z tytułu kaucji gwarancyjnej, a kwotą przelewu bankowego.

- (31) Pismem z 3 czerwca 2022 r. Strona postępowania uzupełniła wyjaśnienia w zakresie świadczeń pieniężnych zawierających adnotację „*wpływ faktury po terminie płatności*”. W odpowiedzi, Strona ponownie przekazała tabelę o nazwie „*Wpływ FV po terminie zapłaty*” z uzupełnionymi oraz zweryfikowanymi terminami zapłaty oraz przekazała kopie umów handlowych oraz kopie faktur, w stosunku do których wyjaśniła, że „[informacja chroniona]”. Dodatkowo, Strona postępowania przedłożyła dokumentację dotyczące transakcji handlowej z kontrahentem [informacja chroniona] oraz wyjaśniła, że „*opóźnienie w dokonaniu płatności nastąpiło nie z winy ALDI, lecz spowodowane był oczekiwaniem na dokumentację z banku [informacja chroniona]*”.
- (32) Pismem z 7 czerwca 2022 r. (data wpływu do UOKiK: 13 czerwca 2022 r.), Strona postępowania wniosła o przedłużenie terminu przekazania odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKiK z 2 czerwca 2022 r., argumentując wniosek trwającym okresem urlopowym.
- (33) 13 czerwca 2022 r. za pośrednictwem poczty elektronicznej Strona postępowania poinformowała o nadaniu odpowiedzi na wezwanie z 2 czerwca 2022 r., a 14 czerwca 2022 r. potwierdziła, że przekazana odpowiedź jest kompletna i tym samym wniosek z 7 czerwca 2022 r. o przedłużenie terminu do złożenia odpowiedzi na wezwanie stał się bezprzedmiotowy.
- (34) W dniu 15 czerwca 2022 r. Strona postępowania przekazała kopie faktur korygujących dotyczących świadczeń pieniężnych, które zawierały w Tabeli nr 1 adnotację „*błędna faktura - różnica cenowa*”. Ponadto, Strona przekazała uzupełnioną tabelę o nazwie „Tabela korekty” wskazującą m.in numery faktur korygujących oraz numery faktur pierwotnych, których dotyczyły wraz z wyjaśnieniem przyczyny wystawienia faktury korygującej. Strona postępowania dołączyła do pisma refaktury oraz potwierdzenia

przelewów bankowych, na okoliczność spełnienia świadczeń pieniężnych wyszczególnionych w punkcie 2 wezwania Prezesa UOKiK z 2 czerwca 2022 r.

- (35) W piśmie z 13 czerwca 2022 r. (data wpływu do UOKiK: 17 czerwca 2022 r.) Strona wyjaśniła stosowany mechanizm potrącania kaucji gwarancyjnych, zgodnie z którym „zasadą przyjętą w ALDI jest to, że kwota gwarancyjna jest zatrzymywana, część jest zwracana po dokładnym odbiorze, a część jest przeznaczona na zabezpieczenie roszczeń gwarancyjnych”. Strona przekazała także wyjaśnienia dotyczące rozliczeń świadczeń pieniężnych wynikających z faktur o numerach: [informacja chroniona] (NIP kontrahenta: [informacja chroniona]), [informacja chroniona] (NIP kontrahenta: [informacja chroniona]) oraz [informacja chroniona] (NIP kontrahenta: [informacja chroniona]). W załączeniu do pisma, Strona przekazała potwierdzone za zgodność z oryginałem kopie faktur korygujących, dla których zamieściła adnotację „błędna faktura - różnica cenowa” oraz informacje dotyczące tych faktur w tabeli o nazwie „Tabela Korekty (002)”.
- (36) Postanowieniem z 14 czerwca 2022 r. Prezes UOKiK przedłużył termin załatwienia sprawy do 22 listopada 2022 r.
- (37) Pismem z 7 listopada 2022 r. Prezes Urzędu działając w oparciu o treść art. 74 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 9 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 13h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych poinformował Stronę o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w sprawie i dokonanych na tej podstawie ustaleniach faktycznych i prawnych. W przedmiotowym piśmie Prezes Urzędu opisał szczegółowo przedstawiony Stronie postępowania zarzut nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, poprzez wskazanie świadczeń pieniężnych, które Prezes Urzędu uznał za niespełnione w okresie objętym postępowaniem oraz spełnione po terminie. W przedmiotowym piśmie Prezes Urzędu poinformował również Stronę postępowania o jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym - zgodnie z przepisem art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego - w terminie 14 dni od dnia otrzymania pisma.
- (38) Pismem z 17 listopada 2022 r. Strona postępowania przekazała pełnomocnictwo udzielone [informacja chroniona] do reprezentowania Strony w niniejszym postępowaniu oraz we wszystkich ewentualnych postępowaniach przed sądami administracyjnymi będących wynikiem zażaleń związanych z tym postępowaniem lub zaskarżenia decyzji kończącej

postępowanie. Strona złożyła wniosek o przedłużenie terminu udzielenia odpowiedzi na przekazane zawiadomienie Prezesa Urzędu z 7 listopada 2022 r. o dodatkowe 21 dni, tj. do 14 grudnia 2022 r. Wniosek uzasadniono okresem urlopowym związanym z „*dtugim weekendem listopadowym*” oraz koniecznością zapoznania się z obszernym materiałem dowodowym.

- (39) Pismem z 21 listopada 2022 r. Prezes UOKiK przedłużył termin na udzielenie odpowiedzi zgodnie z wnioskiem Strony o 21 dni, tj. do 14 grudnia 2022 r.
- (40) Postanowieniem z 21 listopada 2022 r. Prezes UOKiK przedłużył termin załatwienia sprawy do 22 lutego 2023 r.
- (41) W dniach 22, 25, 28 oraz 29 listopada 2022 r., Strona postępowania zapoznała się z aktami sprawy oraz zebrany materiał dowodowy.
- (42) Pismem z 14 grudnia 2022 r. Strona postępowania ustosunkowała się do zawiadomienia Prezesa UOKiK z 7 listopada 2022 r. obejmującego uszczegółowienie postawionego Stronie postępowania zarzutu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Strona postępowania nie zgodziła się z częścią stanowiska przedstawionego przez Prezesa UOKiK w zawiadomieniu, jak również zakwestionowała część wyliczeń dokonanych w tabelach opracowanych przez Prezesa Urzędu. Do pisma Strona dołączyła „*dokumentację obrazującą wyniki przeprowadzonej przez Spółkę analizy materiału dowodowego. Składają się na nią dokumenty już przekazane Prezesowi UOKiK przez Spółkę (...), jak też dokumenty uzupełniające materiał dowodowy, o ile było to konieczne do wykazania twierdzeń Spółki dotyczących błędnego ustalenia terminu zapłaty lub braku opóźnienia po stronie Spółki*”.
- (43) W pierwszej kolejności, Strona postępowania zarzuciła Prezesowi Urzędu nieuwzględnienie faktu, że „*okres objęty przedmiotowym postępowaniem był czasem szczególnym. Postępowanie obejmuje okres od 1 czerwca do 31 sierpnia 2020 r., czyli początek pandemii COVID-19*”. Strona wskazuje, że wydarzenie to „*w zasadniczy sposób zmieniło system pracy w Aldi, dostępność pracowników oraz terminowość regulowania zobowiązań, czego skutkiem było powstanie po stronie Aldi opóźnień w płatności za już zrealizowane dostawy towarów lub usług*”. Strona postępowania podniosła, że „*okoliczności związane ze stanem pandemii powinny być przez Prezesa UOKiK rozważane w kontekście art. 13v ust. 7 Ustawy p.n.o.p, uzasadniającego obligatoryjne odstępnie od kary pieniężnej, a w przypadku uznania, że stan pandemii nie stanowi siły wyższej, w świetle art. 13v*”.

ust. 8 Ustawy - przewidującego tzw. fakultatywne odstępnie od kary". Tym samym Strona postępowania wniosła „w pierwszej kolejności o odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 7 względnie ust. 8 Ustawy p.n.o.p.". Strona postępowania wskazuje, że „ogłoszenie stanu pandemii COVID-19 było zewnętrznym, nieprzewidywalnym i niemożliwym do zapobieżenia wydarzeniem, na które przedsiębiorcy tacy jak Aldi nie mieli możliwości się przygotować, dlatego spełnia ono definicję siły wyższej i tym samym może stanowić przesłankę odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej przewidzianą w art. 13v ust. 7 Ustawy”.

- (44) Strona wyjaśnia, że wydarzenie jakim był wybuch epidemii COVID-19 w marcu 2020 r. „istotnie wpłynęło na system pracy Aldi, dostępność pracowników oraz terminowość obiegu dokumentów co w znacznym stopniu zaburzyło zdolność Aldi do terminowego regulowania zobowiązań, czego skutkiem było powstanie po stronie Aldi opóźnień w płatności za już zrealizowane dostawy towarów lub usług”. Strona wskazała, że „nie miała możliwości zapewnienia pracy zdalnej wszystkim pracownikom w momencie wybuchu pandemii COVID-19, kiedy to kontynuowanie pracy w dotychczasowym trybie okazało się być niemożliwe”. Ponadto Strona zwróciła uwagę na braki kadrowe w marcu 2020 r. z uwagi na zamknięcie żłobków oraz przedszkoli, kiedy to „część pracowników była zmuszona skorzystać ze zwolnienia na opiekę nad dziećmi”. Dodatkowo podkreślono, że [informacja chroniona]”.
- (45) Strona postępowania wskazała, że w ramach „[informacja chroniona]” niezwłocznie podjęła działania mające na celu zapewnienie niezakłóconego funkcjonowania „w najpełniejszym możliwym zakresie oraz tak szybko, jak było to wówczas możliwe”. Wdrożono szereg zmian w organizacji pracy, zaopatrzone pracowników w sprzęt umożliwiający wykonywanie pracy zdalnej oraz wprowadzono elektroniczny obieg faktur. W ocenie Strony postępowania „przywrócenie niezakłóconego funkcjonowania organizacji było jednak procesem długotrwałym, (...) a skutki wybuchu pandemii COVID-19 były odczuwalne w Aldi przez długi czas, w tym z pewnością w początkowym okresie pandemii, tj. od czerwca do sierpnia 2020 r.”. Na dowód opisanych działań, Strona postępowania przekazała protokoły ze spotkań „[informacja chroniona]” z [informacja chroniona] marca 2020 r., wskazując, że okoliczności te mogą również zostać potwierdzone przez pracowników Aldi sp. z o.o. [informacja chroniona].
- (46) Zdaniem Strony postępowania, opóźnianie się w spełnianiu świadczeń pieniężnych przez Stronę w okresie objętym postępowaniem, „pozostaje w bezpośrednim związku

z wystąpieniem siły wyższej w postaci wybuchu pandemii COVID-19, bowiem gdyby nie wybuch pandemii COVID-19, nie miałyby miejsca trudności organizacyjne i niedobory kadrowe, które bezpośrednio przyczyniły się do opóźnionego rozliczania faktur, a tym samym nieterminowego regulowania należności na rzecz kontrahentów Aldi”.

- (47) Opisane przez Stronę okoliczności, uzasadniają - w jej ocenie - wniosek o odstąpienie przez Prezesa Urzędu od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy, *„a przedstawiony przez Aldi materiał dowodowy pozwala na dokonanie ustaleń faktycznych w tym zakresie”*. Równocześnie, Strona zastrzegła, że *„w przypadku odmiennego uznania przez Prezesa Urzędu, należy wskazać, że powołane okoliczności niewątpliwie stanowią przewidziany w art. 13v ust. 8 Ustawy uzasadniony przypadek stanowiący podstawę odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej”*.
- (48) Strona postępowania wskazała nadto, że *„stosuje w relacjach z kontrahentami bardzo krótkie, jak na standardy rynkowe, terminy płatności. Większość terminów zapłaty to terminy [informacja chroniona]”,* a także, że *„zidentyfikowane przez Prezesa UOKiK opóźnienia rzadko przekraczają [informacja chroniona], co pozwala stwierdzić, że w przypadku Aldi nie mamy do czynienia z pokrzywdzeniem dostawców na skutek nadmiernych opóźnień w płatnościach (zatorami płatniczymi)”*. Strona wywodziła również, że zidentyfikowane przez Prezesa UOKiK opóźnienia w spełnianiu świadczeń pieniężnych dotyczą *„relatywnie niewielkich kwot”,* natomiast *„opóźnienia dotyczące większych świadczeń pieniężnych dotyczą [informacja chroniona]”*. W tym miejscu Strona postępowania wskazała, że nie dochodzi do pokrzywdzenia polskich podmiotów *„w szczególności mniejszych dostawców, których Ustawa p.n.o.p. ma chronić w szczególny sposób”*.
- (49) Dodatkowo Strona postępowania zakwestionowała stanowisko Prezesa UOKiK dotyczące *„wliczania do wartości świadczeń spełnionych po terminie również tych należności, które wynikają z dokumentów księgowych otrzymanych przez Spółkę po terminie zapłaty wynikającym z umowy”*. Strona przekazała tabelę w pliku pn. *„Wpływ faktury po terminie”* zawierającą świadczenia pieniężne *„w których faktura wpłynęła już po terminie zapłaty wynikającym z umowy (...) Umieszczone w niniejszym pliku transakcje zostały ponownie zweryfikowane przez pracowników Spółki z oryginałami dokumentów księgowych, umowami z kontrahentami oraz terminami przelewów”*. Strona wskazała liczbę dni, jaka minęła od umownego terminu zapłaty oraz wyjaśniła, że *„zamieszczone w niniejszym pliku dane, usprawiedliwiają zatem fakt zapłaty przez Spółkę określonych należności po*

terminie wynikającym z umowy. Spółka nie mogła bowiem uiścić zapłaty za daną transakcję, w sytuacji gdy określony kontrahent nie przekazał jej potwierdzającej fakt dostawy towarów/wykonania usług faktury VAT". Strona podniosła również, że „jeżeli organ miał wątpliwości odnośnie niektórych okoliczności podnoszonych przez stronę (dotyczy to opisanej w Zawiadomieniu sytuacji, w której faktury wpłynęły po terminie zapłaty wynikającym z umowy lub też należności o charakterze spornym) powinien rozstrzygnąć tę wątpliwość na korzyść Spółki i wyłączyć te płatności od rozstrzygania”.

- (50) *Zgodnie z twierdzeniem Strony „łącząca strony umowa może mieć charakter ogólny (ramowy), w związku z czym dopiero konkretna faktura będzie określała ilość dostarczonego produktu i wysokość świadczenia pieniężnego należnego dostawcy, a zatem będzie określała rozmiar świadczenia, który jest kluczowy dla spełnienia świadczenia pieniężnego”. Ponadto Strona podkreśliła, że umowa z kontrahentami nie zawsze zawierana jest w formie pisemnej, ale również ustnej czy „może mieć też charakter dorozumiany”, a „strony mogą nie dokonywać definitywnych ustaleń dotyczących terminu zapłaty; nie będzie też on wynikał z ustalonych pomiędzy strony zwyczajów”. W efekcie czego „dopiero dokument księgowy stanowiący wezwanie, o którym mowa w tym przepisie, będzie determinował wysokość świadczenia pieniężnego”. Według przedstawionego stanowiska Strony postępowania „skuteczność wezwania do zapłaty jakim jest faktura uzależniona jest od jej doręczenia dłużnikowi. Oczywistym jest, że jeżeli faktura będąca wezwaniem do zapłaty w rozumieniu art. 455 k.c. zawiera datę zapłaty wcześniejszą niż data doręczenia faktury, dłużnik nie jest w stanie „realnie” zachować terminu zapłaty i nie dochodzi po jego stronie do opóźnienia”.*
- (51) *Strona postępowania podniosła, że „zgodnie z ogólnymi zasadami prawa cywilnego i utrwalonym orzecznictwem sądowym, nie można wymagać płatności w terminie nierealnym, obiektywnie niemożliwym do spełnienia przed dłużnika”. Według Strony, dłużnik musi znać rozmiar świadczenia pieniężnego oraz mieć niezbędny czas na jego spełnienie. Strona wskazała również, że „w ocenie Spółki, data wymagalności nie może być wcześniejsza niż data dostarczenia rachunku lub faktury, albowiem tylko te dokumenty potwierdzają rozmiar świadczenia, w tym konkretne ilości dostarczonego towaru”. Ponadto według stanowiska Strony postępowania „obowiązek dostarczenia dokumentu księgowego należy też postrzegać w kategoriach zobowiązania prawnego istniejącego po stronie wierzyciela”.*

- (52) Strona postępowania podniosła, że *„ustalenia faktyczne Prezesa UOKiK dotyczące świadczeń niespełnionych w terminie wykazują pomyłki, błędy i nieścisłości. Dotyczy to w szczególności przytaczanych w Zawiadomieniu Tabeli Z.1, Z.2 oraz Z.3”*. Strona postępowania przekazała tabelę w pliku pn. „Nowy Załącznik Z1 i Z2” zawierającą transakcje handlowe, które *„zostały ponownie zweryfikowane przez pracowników Spółki z oryginałami dokumentów księgowych, umowami z kontrahentami oraz terminami przelewów”*. Zgodnie z wyjaśnieniami Strony, wskazano umowny termin płatności, który *„wynika z wystawionej przez określonego kontrahenta faktury VAT”*, wyszczególniono również *„różnice pomiędzy ustaleniami Prezesa UOKiK a weryfikacją danych dokonaną przez Spółkę”*. Przekazana tabela zawiera 589 świadczeń pieniężnych, w tym dla 79 pozycji wskazano nowy umowny termin płatności oraz przekazano kopie faktur.
- (53) Strona postępowania przekazała również plik z tabelą pn. „Z3”, która zawiera *„zweryfikowane przez Spółkę transakcje z tabeli Z.3 (...) Umieszczone w niniejszym pliku transakcje zostały ponownie zweryfikowane przez pracowników Spółki z oryginałami dokumentów księgowych, umowami z kontrahentami oraz terminami przelewów”*. Ponadto Strona postępowania wskazała prawidłową datę wpływu faktury VAT oraz została wskazana *„data wymagalności danej należności określająca równocześnie prawidłowy termin zapłaty”*, a tym samym wskazała również *„prawidłową liczbę dni opóźnienia, która jest korzystniejsza dla Spółki od wcześniejszych ustaleń Prezesa UOKiK”*. Na dowód przekazanych wyjaśnień, Strona przekazała również kopie pisemnych umów zawarte z kontrahentami, które *„zostały odnalezione w archiwum Spółki”* i nie były wcześniej dołączone do materiału dowodowego.
- (54) Dodatkowo Strona przekazała tabelę w pliku pn. „FV_sporne”, przedstawiającą listę spornych świadczeń pieniężnych z powodu *„[informacja chroniona]”*, błędnej ceny produktów ujętych na fakturze oraz niezgodności w dostawie. Zgodnie z wyjaśnieniami we wskazanych *„przypadkach faktury nie odzwierciedlały uzgodnionej przez strony treści transakcji handlowej lub też dotyczyły faktur wystawionych wadliwie”*, natomiast zobowiązania, które są kwestionowane z powodów formalnych lub merytorycznych, *„nie powinny podlegać rygorom Ustawy”*.
- (55) Strona zwróciła również uwagę na kwestie związane z przeliczaniem walut obcych na walutę polską i podniosła, że *„Prezes UOKiK odwołał się w tym względzie, przez analogię, do art. 10 ust. 1a Ustawy p.n.o.p. Powyższe podejście jest w ocenie Spółki*

nieprawidłowe". W ocenie Strony przy dokonywaniu przeliczenia walut obcych na walutę polską „mogą być pomocne przepisy o rachunkowości oraz podatkowe”.

- (56) Strona postępowania zakwestionowała również sposób obliczenia administracyjnej kary pieniężnej przez Prezesa UOKiK poprzez „zastosowanie nieprawidłowej wykładni formuły obliczania kary zawartej w art. 13v ust. 2 Ustawy p.n.o.p.”, w odniesieniu do wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych, ustalonych na dzień wydania decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej. W ocenie Strony „wysokość kary uzależniona jest stricte od zachowania organu administracyjnego, tj. zakończenia postępowania w ustawowym terminie”. Podnosi ona, że „postępowanie w przedmiotowej toczy się już ponad dwa lata”, a „w tym czasie odsetki ustawowe za opóźnienie drastycznie wzrosły”. Według stanowiska Strony postępowania pojęcie odsetek stosowanych we wzorze obliczania jednostkowej kary pieniężnej może być różnie interpretowane, a tym samym korzystniejszym jest zastosowanie odsetek ustawowych „według stanu na dzień wymagalności świadczeń objętych postępowaniem. Uzasadniałoby to przyjęcie odsetek obowiązujących w okresie 1 czerwca - 31 sierpnia 2020 r. (9,5%).”
- (57) Strona postępowania zakwestionowała argumenty Prezesa UOKiK wskazane w pkt 158 - 160 Zawiadomienia z 7 listopada 2022 r., dotyczące braku współdziałania Strony postępowania w zakresie kierowanych wezwań. Strona postępowania podnosi, że przez cały okres trwającego postępowania administracyjnego aktywnie współpracowała z Prezesem UOKiK udzielając odpowiedzi na przekazywane wezwania, pomimo trudności związanych z trwającą epidemią COVID-19 oraz nieobecnością pracowników Strony. Natomiast w sytuacji, gdy „nie istniała realna, fizyczna możliwość uczynienia zadość żądaniom Prezesa UOKiK, Aldi - stosownie do zasad postępowania administracyjnego - występowało z prośbami o przedłużenie terminu na udzielenie odpowiedzi”. Zgodnie z wyjaśnieniami Strony „Prezes UOKiK kilkakrotnie wzywał Spółkę do przedstawienia dodatkowych materiałów w układzie tabelarycznym i według schematów, którymi nie posługują się służby księgowe Spółki (...) Mimo, że możliwości analityczne Spółki w przedmiotowym zakresie są ograniczone, Spółka wykonywała żądane przez organ zadania”. W ocenie Strony, „nie można zatem ze względu na domniemany brak współpracy Aldi w toku postępowania uznać, że nie zaistniały w tej sprawie żadne z okoliczności określonych w art. 13v ust. 7 i ust. 8 Ustawy”.

II. Interes publiczny

- (58) Zgodnie z treścią art. 29 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów. Stosownie do przepisu art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ochrona interesów przedsiębiorców i konsumentów podejmowana w ramach działań Prezesa Urzędu prowadzona jest w interesie publicznym. Zatem w związku z faktem, iż na podstawie treści art. 13c ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych prowadzi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, kompetencje te należy powiązać z delegacją wskazaną w treści art. 31 pkt 17 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, który stanowi, że Prezes Urzędu wykonuje inne zadania określone w ustawie lub ustawach odrębnych. W ten sposób działania podejmowane w ramach ochrony rynku na podstawie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, podejmowane są w interesie publicznym.
- (59) Interes publiczny dotyczy ogółu, nieokreślonej z góry liczby osób. Jego naruszenie zachodzi głównie wtedy, gdy działaniem danego przedsiębiorcy zagrożony jest interes ogólnospołeczny lub jakiś szerszy krąg uczestników. Nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, tj. nierzetelne regulowanie własnych zobowiązań jest niewątpliwie takim zagrożeniem, ponieważ negatywnie wpływa na rozwój gospodarki, przyczyniając się do powstawania zatorów płatniczych.
- (60) Interes publiczny nie jest pojęciem stałym, a jest konkretyzowany w każdej sprawie. Przedmiotem niniejszego postępowania jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę w ocenie Prezesa Urzędu, rozpatrywana sprawa ma charakter publiczny, gdyż wiąże się z ochroną praw nieograniczonego kręgu podmiotów - nie tylko tych podejmujących współpracę ze Stroną postępowania, która - w ocenie Prezesa Urzędu - nadmiernie opóźnia się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, ale również innych, które ze względu na efekt domina konsekwentnie doświadczają negatywnych skutków tych opóźnień w płatnościach. Takie działanie wywołuje niekorzystne skutki na rynku, zniekształcając, ograniczając albo eliminując na nim konkurencję, negatywnie wpływając na całe otoczenie gospodarcze, w jakim funkcjonują strony transakcji handlowych - powodując m.in. ograniczenia inwestycji czy redukcje

zatrudnienia - przez co opisane działanie, przyczynia się do powstawania tzw. zatorów płatniczych i narusza interes ogólnospołeczny uczestników rynku.

- (61) Z powyższych względów, w niniejszej sprawie została spełniona przesłanka naruszenia interesu publicznego, a zatem istniały podstawy dla przeprowadzenia analizy zachowań Strony postępowania w świetle zakazu nadmiernego opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (62) Takie stanowisko konsekwentnie prezentuje Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Sąd ten stoi na stanowisku, dotyczącym wykładni pojęcia interesu publicznego, wskazując, że publiczny znaczy dotyczący ogółu, dotyczący ogółu a nie jednostki czy też określonej grupy. W treści orzeczenia z dnia 27 czerwca 2001 r., sygn. akt XVII Ama 92/00, Sąd Antymonopolowy stwierdził, że: „(...) Interes publiczny w postępowaniu administracyjnym nie jest pojęciem jednolitym i stałym. W każdej sprawie winien on być ustalony i konkretyzowany, co do swych wymagań. Organ administracji publicznej (a więc także Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów) powinien, w toku postępowania i przy wydawaniu decyzji, być rzecznikiem tego interesu, albowiem wynika to z jego zadań w strukturze administracji publicznej. Zatem podstawą do zastosowania przez Prezesa Urzędu przepisów ustawy antymonopolowej winno być uprzednie stwierdzenie, że został naruszony interes publicznoprawny, a nie interes prawny jednostki czy też grupy”.
- (63) Podobnie Sąd Najwyższy w treści orzeczenia z dnia 29 maja 2001 r., sygn. akt i CKN 1217/98 stwierdził, że ustawa antymonopolowa ma charakter publicznoprawny, zatem jej celem jest służyć interesom publicznym. Ingeruje, gdy w wyniku pewnych ogólnych zjawisk zagrożona jest sama instytucja konkurencji. Nie odnosi się do ochrony roszczeń indywidualnych.

III. Przesłanki stosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

- (64) Zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, zakazane jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmioty, o których mowa w art. 2, niebędące podmiotami publicznymi.

- (65) Stosownie do art. 13b ust. 2 Ustawy, określającego znamiona deliktu administracyjnego, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmiot, o którym mowa w art. 2, niebędący podmiotem publicznym, ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000 złotych. W odniesieniu do postępowań wszczynanych w latach 2020 i 2021, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce, gdy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wyniesie co najmniej 5 000 000 zł - stosownie do treści art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych⁹.
- (66) W treści art. 4 pkt 1 ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych wskazuje, że transakcja handlowa oznacza umowę, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością. Umowy te (transakcje handlowe), posiadają zatem następujące cechy:
- są umowami odpłatnymi;
  - przedmiotem umów jest dostawa towarów lub świadczenie usług;
  - stronami tych umów są podmioty, o których mowa w art. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych;
  - zostały zawarte w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością.
- (67) Świadczenia pieniężne, w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych stanowią wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług w transakcjach handlowych.
- (68) Dla stwierdzenia czy doszło do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania, w toku niniejszego postępowania niezbędne jest wykazanie kumulatywnego spełnienia poniższych przesłanek:
- posiadanie przez Stronę postępowania statusu przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych;
  - nieposiadanie przez Stronę postępowania statusu podmiotu publicznego;

---

⁹ Dz.U. z 2019 r. poz. 1649 ze zm.

- zawieranie transakcji handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy, w związku z prowadzoną przez strony tych umów działalnością;
- nadmierne opóźnianie się przez Stronę postępowania ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem - stosownie do art. 13b Ustawy.

IV. Aldi sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie jako strona postępowania w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

- (69) Adresatem zakazu, o którym mowa w art. 13b Ustawy, są m.in. podmioty wymienione w art. 2 Ustawy, niebędące podmiotami publicznymi, który w punkcie 1 stanowi, iż przepisy Ustawy stosuje się do transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców¹⁰.
- (70) Zgodnie z brzmieniem art. 4 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców, przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca działalność gospodarczą.
- (71) Aldi sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie jest spółką prawa handlowego wpisaną do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000249820 (Regon: 140380391, NIP: 1070002973). Strona postępowania prowadzi działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przedmiotem przeważającej działalności Aldi sp. z o.o. - zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności - jest sprzedaż detaliczna prowadzona w niewyspecjalizowanych sklepach z przewagą żywności, napojów i wyrobów tytoniowych. Kapitał zakładowy Aldi sp. z o.o. należy w całości do podmiotów prywatnych.

Dowód: Odpis z KRS Strony postępowania z dnia 22 października 2020 [k. 4-8].

- (72) Mając na uwadze powyższe, nie ulega wątpliwości, że Strona niniejszego postępowania, jako spółka z ograniczoną odpowiedzialnością prowadząca działalność gospodarczą związaną ze sprzedażą detaliczną prowadzoną w niewyspecjalizowanych sklepach z przewagą żywności, napojów i wyrobów tytoniowych, mieści się w zakresie podmiotowym przepisów Ustawy, określonym w jej art. 2 pkt 1.

---

¹⁰ t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 162, dalej: „ustawa Prawo przedsiębiorców”.

(73) Jednocześnie, w związku z tym, że kapitał zakładowy Aldi sp. z o.o. należy w całości do podmiotów prywatnych, Strona postępowania nie posiada statusu podmiotu publicznego.

Dowód: Odpis z KRS Strony postępowania z dnia 22 października 2020 [k.4-8].

(74) Mając na uwadze powyższe, Strona postępowania może być adresatem decyzji Prezesa Urzędu stwierdzającej nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, a zatem naruszenie zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy.

(75) Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania nie jest mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu¹¹, o którym mowa w art. 4 pkt 5 Ustawy. Tym samym, jest ona dużym przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 6 Ustawy. Dokonując tych ustaleń Prezes Urzędu oparł się na informacjach uzyskanych od Strony i złożonym przez nią oświadczeniu, uznając je za wiarygodne.

Dowód: Pismo Strony postępowania z 16 grudnia 2020 r. [k. 40].

V. Ustalenia faktyczne i prawne - naruszenie zakazu przez Stronę

(76) Prezes Urzędu poddał analizie informacje i dowody dotyczące wszystkich świadczeń pieniężnych wyszczególnionych przez Stronę postępowania w uzupełnionej Tabeli nr 1 przekazanej w pliku o nazwie „1070002973_2020_12_30”, załączonym do pisma Strony z 30 grudnia 2020 r. (dalej: „Tabela nr 1”) i wyłączył od rozstrzygnięcia świadczenia pieniężne nieobjęte zakresem przedmiotowym lub podmiotowym Ustawy oraz okresem objętym postępowaniem, a w odniesieniu do pozostałych świadczeń pieniężnych ustalił terminowość ich spełnienia.

---

¹¹ Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 187/70 z 26.6.2014, dalej: „Załącznik nr I do Rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014.”.

1. Wyłączenia podmiotowe i przedmiotowe

- (77) W pierwszej kolejności, Prezes UOKiK wyłączył z prowadzonego postępowania świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych nieobjętych zakresem podmiotowym Ustawy oraz inne świadczenia o charakterze pieniężnym nieobjęte jej zakresem przedmiotowym.
- (78) W ten sposób jako niepodlegające weryfikacji w toku postępowania pod kątem ich terminowego spełniania Prezes Urzędu uznał:
- a) świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych, w których kontrahentami Strony postępowania - drugą stroną transakcji handlowych nie były podmioty wymienione w art. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych;
  - b) świadczenia o charakterze pieniężnym niebędące wynagrodzeniem za dostarczone towary lub wykonane usługi w transakcjach handlowych, w rozumieniu art. 4 pkt 1a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (np. opłaty urzędowe o charakterze publicznoprawnym, kary umowne, odsetki).
- (79) Świadczenia te zostały wyszczególnione w Tabeli W.1a stanowiącej załącznik nr 1 do niniejszej decyzji.
- (80) Ponadto, na podstawie wyjaśnień Strony i przedstawionych przez nią dowodów, Prezes Urzędu wyłączył od rozstrzygnięcia w toku postępowania zobowiązania Strony wobec dostawców, wynikające z potrąconych z wynagrodzenia dostawcy kaucji gwarancyjnych, których zwrot miał nastąpić w okresie objętym niniejszym postępowaniem. Kaucja gwarancyjna, podobnie jak umowa gwarancyjna nie znalazła kompleksowej regulacji kodeksowej, a jedynie została fragmentarycznie unormowana w niektórych aktach prawnych jak chociażby w art. 93 i 102 ustawy Prawo bankowe¹², art. 5 i 8 ustawy o niektórych zabezpieczeniach finansowych¹³. Niemniej, w orzecznictwie wypracowane zostały elementy istotne tej umowy. Przede wszystkim przyjmuje się, że umowa kaucji gwarancyjnej jest umową kausalną i realną, której podstawę stanowi zasada swobody kontraktowej wyrażona w art. 353¹ Kodeksu cywilnego, pozwalająca na zastrzeżenie w umowie zabezpieczenia należytego jej wykonania w postaci zatrzymania części należnego wynagrodzenia. Na mocy tej umowy kaucjodawca przekazuje określoną ilość

---

¹² Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U. z 2021 r. poz. 2439)

¹³ Ustawa z dnia 2 kwietnia 2004 r. (Dz.U. z 2022 r. poz. 133)

pieniędzy kaucjorbiorcy, zaś kaucjorbiorca może z nich korzystać i jednocześnie zobowiązuje się do ich zwrotu. Umowa ta nosi więc cechy depozytu nieprawidłowego. W ramach tej umowy „następuje przeniesienie własności przedmiotu kaucji, które jest połączone z władztwem, czyli konieczne jest przeniesienie posiadania rzeczy”¹⁴. Kaucja gwarancyjna ma także charakter akcesoryjny, jako że jest immanentnie związana ze stosunkiem prawnym, który zabezpiecza. „Istota kaucji gwarancyjnej [...] sprowadza się do tego, że określona kwota zostaje przekazana uprawnionemu w celu zabezpieczenia wiarygodności. Ustanawiający kaucję jest więc zobowiązany do tego, aby uprawniony z kaucji mógł otrzymać kwotę kaucji, czyli tyle ile przewidziano w umowie o jej ustanowieniu. [...] Skoro istotą gwarancji jest to, aby w majątku uprawnionego znalazła się kwota gwarancji, to zatrzymanie części należnego zobowiązanemu wynagrodzenia jest jednym ze sposobów jej tworzenia. Postrzegając w ten sposób gwarancję zabezpieczającą należyte wykonanie umowy o roboty budowlane, brak podstaw do tego, aby zatrzymanie części wynagrodzenia należnego wykonawcy, który taką gwarancję ustanawia na rzecz zlecającego, traktować w dalszym ciągu, jako wynagrodzenie. Z chwilą zatrzymania części wynagrodzenia stało się ono bowiem kwotą gwarancji, której status prawny jest całkowicie inny od wynagrodzenia za roboty budowlane”¹⁵. W rezultacie żądanie zwrotu kwot zatrzymanych na kaucję nie jest tożsame z żądaniem zapłaty wynagrodzenia¹⁶. Skoro zatem kaucja gwarancyjna nie stanowi wynagrodzenia za wykonaną usługę, to nie mamy tu do czynienia ze świadczeniem pieniężnym w rozumieniu art. 4 pkt 1a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. Świadczenia te zostały wyszczególnione w Tabeli W.1b stanowiącej załącznik nr 2 do niniejszej decyzji.

- (81) Dokonując weryfikacji wypłaconych po terminie kwot zabezpieczenia, a oznaczonych przez Stronę jako „Zwrot kaucji gwarancyjnej” w przypadkach wskazanych w Tabeli nr 1 pod lp. 5429 (kontrahent [informacja chroniona]), lp. 6468 (kontrahent [informacja chroniona]) oraz lp. 9083 (kontrahent [informacja chroniona]) Prezes Urzędu uznał stanowisko Strony, że w istocie odpowiadają one cechom kaucji gwarancyjnej. Środki te służyły bowiem konkretnemu celowi, a mianowicie zabezpieczeniu mogących powstać w przyszłości roszczeń z tytułu gwarancji. Z zaoferowanych przez Stronę dowodów w postaci załączników do faktur KF, wniosków o zwrot kaucji, dyspozycji wypłaty kwot zatrzymanych z tytułu kaucji gwarancyjnej, protokołu przeglądu gwarancyjnego, porozumienia

¹⁴ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2011 r., sygn. akt V CSK 204/10

¹⁵ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2017 r., sygn. akt V CSK 428/16.

¹⁶ Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 22 listopada 2019 r., sygn. akt I AGa 449/18.

i pokwitowań wynika ścisła i jednoznaczna korelacja pomiędzy wypłacanymi kwotami a zabezpieczeniem roszczeń gwarancyjnych - ich wypłata na rzecz kontrahentów nastąpiła dopiero po upływie okresu gwarancji i po usunięciu usterek wskazanych w protokołach przeglądu. W konsekwencji kwoty zabezpieczenia były pozbawione waloru „wynagrodzenia za wykonanie usługi” jako elementu definicji świadczenia pieniężnego w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych i tym samym wyłączone zostały z dalszych rozważań na temat konsekwencji prawnych spełnienia świadczeń pieniężnych po terminie.

Dowód: Załączniki do faktur, wnioski o zwrot kaucji, dyspozycje wypłaty kwot zatrzymanych z tytułu kaucji gwarancyjnej, [k. 4972-4973, 4992].

Dowód: Protokół z przeglądu gwarancyjnego, [k.4974, k. 4998].

Dowód: Pokwitowanie, [k. 4975, k. 4977, k. 4999-5012].

Dowód: Porozumienie, [k. 4993].

- (82) Jednocześnie, nie będąc związany oceną dokonaną przez Stronę w treści Tabeli nr 1, Prezes Urzędu uznał, że - wbrew opisowi - płatność wykazana w Tabeli nr 1 pod lp. 18482 (kontrahent [informacja chroniona]) nie stanowiła zwrotu kaucji gwarancyjnej. Do wniosku odmiennego od kwalifikacji przyjętej przez Stronę prowadzi bowiem treść Umowy [informacja chroniona] z dnia [informacja chroniona], która nie zawiera żadnych postanowień przewidujących złożenie przez zleceniobiorcę jakiegokolwiek sumy pieniężnej celem zabezpieczenia mogących powstać w przyszłości roszczeń z tytułu gwarancji. Zamiast tego, strony zastrzegły dla zleceniodawcy (Aldi sp. z o.o.) uprawnienie do potrącania z każdej płatności kwoty wynoszącej [informacja chroniona] - do czasu spełnienia świadczeń zleceniobiorcy ([informacja chroniona]), dokonania odbiorów i przedłożenia rachunku końcowego ([informacja chroniona]). Jest to przykład zatrzymania części wynagrodzenia należnego zleceniobiorcy, a więc odroczenie terminu jego płatności do czasu spełnienia aktów staranności. W przypadku tego świadczenia pieniężnego Prezes Urzędu uznał, że zostało ono spełnione z zachowaniem terminu uzgodnionego przez Strony, niezależnie od treści wypełnionej przez Stronę Tabeli nr 1, wykazującej to świadczenie jako spełnione po terminie. Do takiego wniosku prowadzi analiza obiektywnego dowodu w postaci Umowy świadczenia usług projektanta z dnia [informacja chroniona] która przewiduje, że płatności są realizowane na konto zleceniobiorcy w terminie [informacja chroniona] po otrzymaniu przez zleceniodawcę rachunku zleceniobiorcy (pkt 7.3 Umowy z dnia [informacja chroniona]). Jednocześnie z pkt 5 Oferty na prace projektowe z dnia [informacja chroniona] wynika, że ostatnia płatność częściowa uzależniona jest od

przekazania kompletnej dokumentacji wykonawczej i po uzyskaniu akceptacji Aldi sp. z o.o. Skoro w realiach niniejszej sprawy zostało wykazane na podstawie korespondencji e-mail i załącznika do faktury, że przekazanie protokołu zdawczo - odbiorczego i rachunku miało miejsce [informacja chroniona] 2020 r. i tego samego dnia nastąpiła akceptacja tych dokumentów w wewnętrznej strukturze organizacyjnej Strony, a więc spełnione zostały warunki zwolnienia zatrzymanych kwot, to należało przyjąć, że świadczenie powinno zostać spełnione w terminie [informacja chroniona], a więc do [informacja chroniona], a nie jak wskazała Strona w terminie [informacja chroniona], tj. do [informacja chroniona] (termin płatności wg umowy). W konsekwencji Prezes Urzędu przyjął, że spełnienie przedmiotowego świadczenia pieniężnego w dniu [informacja chroniona] mieściło się w terminie uzgodnionym przez strony umowy.

Dowód: Oferta na [informacja chroniona], [k. 3316-3317].

Dowód: Załącznik do faktury BF, dyspozycja zwrotu kaucji gwarancyjnej, [k.5050].

Dowód: Umowa [informacja chroniona], [k. 5051-5056].

Dowód: Protokół zdawczo - odbiorczy z korespondencją e-mail, [k.5057].

2. Świadczenia pieniężne niewymagalne w okresie objętym postępowaniem

(83) Prezes Urzędu wyłączył od rozstrzygnięcia także te świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych, które nie kwalifikowały się do objęcia ich ramami wyznaczonymi przez okres objęty niniejszym postępowaniem, tj. czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. W tym zakresie, Prezes UOKiK wyłączył od rozstrzygnięcia, świadczenia pieniężne, które nie były wymagalne w okresie objętym postępowaniem, a w tym:

- a) świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę przed okresem objętym postępowaniem, tj. przed 1 czerwca 2020 r. wyszczególnione w Tabeli W.2a stanowiącej załącznik nr 3 do niniejszej decyzji;
- b) świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. po 31 sierpnia 2020 r. wyszczególnione w Tabeli W.2b stanowiącej załącznik nr 4 do niniejszej decyzji.

3. Świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne przed 1 stycznia 2020 r.

(84) Poza rozstrzygnięciem w niniejszym postępowaniu pozostają także świadczenia pieniężne, których termin zapłaty przypadał przed 1 stycznia 2020 r. - w świetle art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych. Przywołany przepis stanowi, że nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem

świadczeń pieniężnych może być stwierdzone w przypadku świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych przed dniem 1 stycznia 2020 r., z tym że Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, ustalając wystąpienie takiego nadmiernego opóźniania się, w przypadku takich transakcji handlowych, uwzględnia jedynie te świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po tym dniu. Świadczenia te zostały wyszczególnione w Tabeli W.3 stanowiącej załącznik nr 5 do niniejszej decyzji.

4. Świadczenia pieniężne, dla których dokonano korekt księgowych lub wystawione zostały faktury korygujące na pełną wartość świadczenia pieniężnego

(85) Ponadto, na podstawie wyjaśnień Strony i przedstawionych przez nią dowodów, Prezes Urzędu wyłączył od rozstrzygania w toku postępowania świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych udokumentowanych fakturami VAT, dla których kontrahenci Strony wystawili faktury korygujące na pełną wartość świadczenia pieniężnego wynikającej z faktury pierwotnej lub też Strona dokonała korekt księgowych na pełną wartość świadczenia pieniężnego (storno techniczne). Zgodnie z art. 25 ustawy o rachunkowości, błędy w zapisach ksiąg rachunkowych poprawia się albo przez skreślenie dotychczasowej treści i wpisanie nowej (ust.1), albo przez wprowadzenie do ksiąg rachunkowych dowodu zawierającego korekty błędnych zapisów (ust.2)¹⁷. W konsekwencji, Prezes Urzędu uznał, że w sytuacji sprostowania błędu księgowego do całości kwoty występującej w pierwotnym dowodzie księgowym, należy uznać, że wskazana dokumentacja nie odzwierciedla faktycznych zdarzeń gospodarczych (tj. nie doszła do skutku transakcja handlowa - nie dostarczono towarów lub nie wykonano usług stanowiących podstawę do żądania spełnienia świadczenia pieniężnego przez Stronę postępowania i podstawę do wystawienia faktury VAT). Świadczenia te zostały wyszczególnione w Tabeli W.4 stanowiącej załącznik nr 6 do niniejszej decyzji.

5. Pozycje zwielokrotnione

(86) W wyniku analizy materiału dowodowego, Prezes Urzędu wyodrębnił z przekazanej przez Stronę Tabeli nr 1 świadczenia pieniężne, które zostały przez Stronę ujęte wielokrotnie. Prezes Urzędu ustalił okoliczności odnoszące się do świadczeń pieniężnych wynikających z unikatowych numerów dowodów zakupu zidentyfikowanych w ewidencji JPK_VAT, a pozostałe zwielokrotnione pozycje wyłączył z dalszej analizy. Świadczenia te zostały wyszczególnione w Tabeli W.5 stanowiącej załącznik nr 7 do niniejszej decyzji.

---

¹⁷ Art. 25 ust. 1 i 2 ustawy o rachunkowości

6. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę postępowania w terminie

- (87) Na poczet ustalenia czy Strona postępowania nadmiernie opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, Prezes Urzędu nie uwzględnił również świadczeń pieniężnych, co do których nie budziła wątpliwości ich zapłata przed upływem terminu zapłaty i uznał je za spełnione w terminie. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę w terminie zostały wyszczególnione w Tabeli W.6 stanowiącej załącznik nr 8 do niniejszej decyzji.
- (88) Za spełnione w terminie, Prezes Urzędu uznał również świadczenie pieniężne wynikające z faktury o numerze [informacja chroniona] wystawionej przez [informacja chroniona] (NIP: [informacja chroniona]). Zgodnie z przekazanymi wyjaśnieniami z 3 czerwca 2022 r. „opóźnienie w dokonaniu płatności nastąpiło nie z winy ALDI, lecz spowodowane było oczekiwaniem na dokumentację z banku [informacja chroniona]”. W wyniku analizy przekazanej kopii umowy [informacja chroniona] Prezes Urzędu ustalił późniejszy termin zapłaty niż Strona wskazała w przekazanej Tabeli nr 1, a mianowicie [informacja chroniona]. Zgodnie z treścią umowy, zapłata miała nastąpić w terminie „[informacja chroniona]”. Jak wynika z przedstawionej korespondencji elektronicznej, Strona postępowania otrzymała powyższe oświadczenie [informacja chroniona] 2020 r. Ponadto Strona postępowania przedłożyła sporządzoną przez kontrahenta prośbę o zapłatę za powyższe świadczenie pieniężne do [informacja chroniona] 2020 r., zaś świadczenie pieniężne zostało spełnione [informacja chroniona] 2020 r., a zatem bez przekroczenia umownego terminu zapłaty.

Dowód: Kopia [informacja chroniona], [k. 9089-9097].

Dowód: Prośba o wpłatę sporządzona przez kontrahenta [informacja chroniona], [k. 9076].

7. Świadczenia pieniężne, wobec których pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego

- (89) Kolejną kategorią świadczeń pieniężnych, które Prezes UOKiK pominął od rozstrzygnięcia, są świadczenia pieniężne, wobec których pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego, w zakresie ich wymagalności w okresie objętym postępowaniem bądź w zakresie ich terminowego spełnienia. Wypada zauważyć, że postępowanie dowodowe w Kodeksie postępowania administracyjnego zostało uregulowane w oparciu o zasadę oficjalności, polegającą na inicjatywie dowodowej organu administracji, który określa kierunek prowadzenia postępowania oraz dowody, jakie są niezbędne

do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy. Dlatego też organ zobowiązany jest do podejmowania wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego (art. 7 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy), w tym wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego (art. 7 § 1 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy), aby na podstawie jego swobodnej oceny stwierdzić, czy zostały udowodnione istotne okoliczności faktyczne sprawy (art. 80 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy). Powyższe obowiązki w pewnym uproszczonym ujęciu można przedstawić łącznie jako powinność dowodzenia, zmierzająca do ustalenia podstawy rozstrzygnięcia zgodnej z prawdą obiektywną. Może jednak dojść do takiej sytuacji, że mimo przeprowadzenia wnikliwego postępowania wyjaśniającego, tj. po podjęciu wszelkich czynności dowodowych niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia sprawy, wciąż pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego, w zakresie nałożenia na stronę obowiązku lub odebrania stronie uprawnienia.

- (90) Stosownie zaś do treści art. 81a Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 13q Ustawy, jeżeli przedmiotem postępowania administracyjnego jest nałożenie na stronę obowiązku bądź ograniczenie lub odebranie stronie uprawnienia, a w tym zakresie pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego, wątpliwości te są rozstrzygane na korzyść strony. Zasada rozstrzygania wątpliwości na korzyść strony (*in dubio pro libertate*) jest stosunkowo nową instytucją prawną w postępowaniu administracyjnym, ale znaną w innych dziedzinach prawa, w szczególności w prawie podatkowym oraz prawie karnym (*in dubio pro reo*). Powinna ona mieć zastosowanie, gdy na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego nie można przyjąć, że dana okoliczność została jednoznacznie wyjaśniona. Istnienie wątpliwości co do stanu faktycznego powinno być przy tym zobiektywizowane w tym znaczeniu, że powinny być one konkretne i realne¹⁸.
- (91) W odniesieniu więc do świadczeń pieniężnych wynikających z umów potwierdzonych dowodami zakupu o numerach: [informacja chroniona] oraz [informacja chroniona] (NIP kontrahenta: [informacja chroniona]) Prezes Urzędu nie ustalił w sposób obiektywny i bezsporny okoliczności odnoszących się do terminowego spełnienia ww. świadczeń pieniężnych, z uwagi na wyjaśnienia Strony postępowania zawarte w piśmie z 25 października 2021 r. - „[informacja chroniona]”. Zgodnie z dołączoną kopią kontraktu

---

¹⁸ Joanna Smarż, „Zasada *in dubio pro libertate* w przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego”, *Studia prawnicze, Zeszyt 4 (212)/2017*.

o nr [informacja chroniona] z [informacja chroniona] 2020 r., „[informacja chroniona]”, natomiast faktury [informacja chroniona] oraz [informacja chroniona] zostały wystawione w dniu [informacja chroniona] 2020 r. na podstawie zamówień [informacja chroniona] i [informacja chroniona]. Ponadto, przy piśmie z 5 listopada 2021 r. Strona postępowania przekazała korespondencję e-mail z kontrahentem oraz zawiadomienie, z których wynika, że zmianie uległ numer rachunku bankowego oraz numer identyfikacji podatkowej kontrahenta, jednakże z powyższej dokumentacji nie wynika bezsprzecznie, którego konkretnie dowodu zakupu dotyczy, a tym samym nie można wykluczyć, że zawiadomienie to odnosiło się w szczególności do zamówień [informacja chroniona] i [informacja chroniona]. W świetle wyjaśnień Strony oraz przywołanych przez nią dowodów, Prezes Urzędu nie zdołał ustalić ponad wszelką wątpliwość okoliczności odnoszących się do terminowego spełnienia ww. świadczenia pieniężnego. W konsekwencji nie sposób przyjąć, że powyższa okoliczność została bezsprzecznie wyjaśniona, pomimo wyczerpania czynności dowodowych, a zatem zgodnie z wolą ustawodawcy powyższe wątpliwości powinny zostać rozstrzygnięte na korzyść Strony, co w realiach niniejszej sprawy oznacza wyłączenie ich od rozstrzygnięcia pod kątem ich terminowego spełnienia przez Stronę postępowania.

- (92) Świadczenia te zostały wyszczególnione w Tabeli W.7 stanowiącej załącznik nr 9 do niniejszej decyzji.
- (93) W celu dokonania opisanych powyżej wyłączeń Prezes Urzędu poddał analizie wszystkie informacje i dane dotyczące transakcji handlowych ujętych przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 z 16 grudnia 2020 r. Zawarte w niej informacje i dane stanowiły punkt wyjścia dla zakresienia przedmiotu postępowania. Ustalenia w tym zakresie były dokonywane sukcesywnie, w toku całego postępowania, na podstawie wyników analizy całokształtu materiału dowodowego.

8. Terminy zapłaty świadczeń pieniężnych

- (94) Zgodnie z zasadą swobody umów, wyrażoną w przepisie art. 353¹ Kodeksu cywilnego¹⁹ i w jej granicach, strony zawierające umowę mogą uzgodnić termin spełnienia świadczeń - w tym termin zapłaty świadczenia pieniężnego - według swego uznania, jednak nie może

---

¹⁹ Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (t.j. Dz.U. z 2022 r., poz. 1360 ze zm.), dalej: „Kodeks cywilny” lub „k.c.”

to naruszać obowiązujących ustaw (w tym przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych).

- (95) Uzgodnione terminy zapłaty nie mogą zatem przekraczać maksymalnych terminów zapłaty, o których mowa w art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 2a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, zamiast postanowień umowy ustalających terminy zapłaty z naruszeniem ww. przepisów stosuje się terminy zapłaty ustalone zgodnie z zasadami określonymi w art. 13 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 Ustawy, tzn. stosuje się terminy zapłaty wynoszące 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi albo liczonych zgodnie z art. 7 ust. 4 lub art. 9 ust. 2 Ustawy (dalej: „maksymalny termin zapłaty”).
- (96) Dokonując ustaleń w zakresie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, zgodnie z art. 7 ust. 2 Ustawy w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, w przypadku:
- a) świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych przed 1 stycznia 2020 r.,
  - b) świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od 1 stycznia 2020 r. w relacjach symetrycznych²⁰,
  - c) świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od 1 stycznia 2020 r. w relacjach asymetrycznych²¹, w których dłużnikiem jest mikro, mały lub średni przedsiębiorca, a wierzycielem jest duży przedsiębiorca,

Prezes Urzędu przyjął, że uzgodniony przez strony transakcji handlowej termin zapłaty może być dłuższy niż 60 dni liczone od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, pod warunkiem, że strony w umowie wyraźnie tak ustalą i pod warunkiem, że ustalenie to nie jest rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela. W stosunku do tych transakcji handlowych Prezes Urzędu ustalał, których świadczeń pieniężnych Strona postępowania nie spełniła w okresie objętym postępowaniem lub spełniła po upływie umownego terminu zapłaty, wskazanego przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 w kolumnie „Termin płatności wg umowy”,

---

²⁰ Transakcje symetryczne - transakcje handlowe nie będące transakcjami asymetrycznymi.

²¹ Transakcje asymetryczne - transakcje handlowe, w których jedna strona umowy ma status dużego przedsiębiorcy, a druga - status średniego, małego lub mikroprzedsiębiorcy.

wynikającego z przesłanej kopii dokumentacji źródłowej (np. faktury, rachunku, umowy) lub przekazanych wyjaśnień przy piśmie z 3 lutego 2022 r. i 3 czerwca 2022 r.

- (97) Z kolei, zgodnie z przepisem art. 7 ust. 2a Ustawy w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, w stosunku do świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od 1 stycznia 2020 r. w relacjach asymetrycznych, w których dłużnikiem jest duży przedsiębiorca, a wierzycielem jest mikro, mały lub średni przedsiębiorca²², Prezes Urzędu przyjął, że uzgodniony przez strony umowy termin zapłaty nie może przekraczać 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi.
- (98) Dokonując analizy materiału dowodowego, Prezes Urzędu - uwzględniając przepis art. 7 ust. 2a Ustawy określający zakres swobody kontraktowej w przedmiocie uzgadniania terminów zapłaty oraz art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy określający skutki prawne jej przekroczenia - ustalił, że w przedmiotowym postępowaniu nie wystąpiły przypadki, w których umownie ustalone terminy zapłaty świadczeń pieniężnych naruszały maksymalne ustawowe terminy zapłaty.
- (99) W odniesieniu do transakcji handlowych wskazanych przez Stronę w Tabeli nr 1 z adnotacją „wpływ faktury po terminie płatności”, za umowne terminy zapłaty, Prezes Urzędu przyjął daty wskazane przez Stronę w tabeli o nazwie „załącznik nr 1 Aldi sp. z o.o. - DZP-93-53-2020-RD”, przekazanej przy piśmie z 3 lutego 2022 r. (Tabela nr 1). Zgodnie z wyjaśnieniami Strony „Tabela została uzupełniona w miejscach, w których weryfikacja była konieczna i możliwa, o termin zapłaty zgodny ze stanem faktycznym, tj. w oparciu o postanowienia umów zawartych z kontrahentami”. Prezes Urzędu oparł się na wyjaśnieniach Strony, uznając je za spójne i prawidłowe. Wypada zauważyć, że najbardziej miarodajna dla ustaleń faktycznych okazała się wersja tabeli, która została przekazana przy piśmie z 3 czerwca 2022 r., w którym to dokumencie Strona zaktualizowała termin zapłaty („Termin zapłaty po ponownej weryfikacji treści umowy”) jako korelujący w tym zakresie z dokumentami źródłowymi w postaci faktur VAT i umów.

Dowód: Tabela o nazwie „załącznik nr 1 Aldi sp. z o.o. - DZP-93-53-2020-RD” na elektronicznym nośniku danych przekazany przy piśmie z 3 lutego 2022 r. [k. 8247]

---

²² Dalej również: „MŚP”.

oraz Załącznik nr 1 do pisma z 3 czerwca 2022 r. „Wpływ FV po terminie zapłaty” [k. 8661-8663].

- (100) Natomiast ustalając terminy wymagalności świadczeń pieniężnych, dla których Strona nie przedstawiła umów handlowych lub nie wskazała zweryfikowanych terminów zapłaty w korespondencji z 3 lutego 2022 r. i z 3 czerwca 2022 r., za obowiązujące Stronę przyjęto terminy zapłaty, wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1, jako oparte na całokształcie materiału dowodowego i niesprzeczne z ustaleniami Prezesa UOKiK w pozostałym zakresie.
- (101) Powyższa zasada dotycząca ustalania terminów zapłaty znalazła zastosowanie również w przypadku, gdy data doręczenia faktury wskazana przez Stronę była późniejsza od terminu zapłaty wskazanego przez Stronę, a Strona nie przedstawiła dowodów wskazujących na okoliczność, że opóźnienie się z doręczeniem dokumentu księgowego, jakim jest faktura, przez jej wystawcę, modyfikowałoby termin zapłaty tych świadczeń pieniężnych. Przypomnieć należy, że Strona postępowania miała okazję przedstawić dokumenty na tę okoliczność w odpowiedzi na punkt 6 wezwania Prezesa UOKiK z 16 września 2021 r., jednak nie zaoferowała żadnych obiektywnych dowodów w tym zakresie.
- (102) Ustalenia dotyczące liczby dni opóźnienia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego przez Stronę postępowania wymagalnego w okresie objętym postępowaniem, poczynione zostały przez Prezesa UOKiK w oparciu o następujące założenia, wynikające z zapisów Ustawy:
- w przypadku świadczeń pieniężnych niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, liczba dni opóźnienia liczona jest od następnego dnia po upływie terminu zapłaty do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do 31 sierpnia 2020 r.,
  - w przypadku świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem, liczba dni opóźnienia liczona jest od następnego dnia po upływie terminu zapłaty do dnia zapłaty (nie dłużej jednak niż do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do 31 sierpnia 2020 r.).

9. Weryfikacja materiału dowodowego

- (103) Mając na uwadze wyżej opisane założenia wynikające z przepisów Ustawy, Prezes UOKiK zweryfikował materiał dowodowy w zakresie spełnienia przesłanek ustawowych potwierdzających nadmierne opóźnianie się przez Stronę ze spełnieniem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem.
- (104) Weryfikacja polegała na analizie i porównaniu informacji zawartych w zebranych materiale dowodowym, odnoszących się do poszczególnych świadczeń pieniężnych, w szczególności w zakresie: daty wystawienia faktury/rachunku, daty doręczenia Stronie postępowania faktury/rachunku, wartości świadczeń pieniężnych zastrzeżonych jako wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług, uzgodnionych terminów zapłaty, a także wartości faktycznie spełnionych świadczeń pieniężnych i dat ich spełnienia - informacji uzyskanych od Strony postępowania w zestawieniu tabelarycznym (Tabela nr 1) z danymi zawartymi w prowadzonej ewidencji podatkowej (w plikach JPK_VAT), w wyciągach bankowych (w plikach JPK_WB) oraz w dokumentach źródłowych, tj. fakturach lub innych dokumentach księgowych, potwierdzeniach przelewu, wydrukach wyciągów bankowych (w strukturze innej niż JPK_WB), wyciągach z ksiąg rachunkowych.
- (105) Punkt wyjścia analizy materiału dowodowego stanowiły ujęte tabelarycznie w pliku pn. „1070002973_2020_12_30” informacje uzyskane od Strony postępowania o zawieranych przez nią transakcjach handlowych, w których występuje jako dłużnik zobowiązany do spełnienia świadczenia pieniężnego, oraz uzgadnianych przez nią terminach zapłaty świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, a także datach i sposobach zapłaty, które to informacje zostały zbiorczo określone jako „Tabela nr 1”.
- (106) Należy podkreślić, że zwrócenie się do Strony o przekazanie powyższych danych i informacji było uzasadnione faktem, że dotyczą one faktów, co do których Strona postępowania posiada kompletną wiedzę, którą mogła przekazać w formie i strukturze wskazanej przez Prezesa Urzędu. To z kolei, umożliwiło Prezesowi Urzędu analizę i ocenę tych informacji w oparciu o całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym na podstawie: dowodów księgowych, umów, a także innych oświadczeń i dokumentów pochodzących od Strony postępowania.
- (107) Prezes UOKiK dokonał ustaleń co do istnienia i wysokości świadczeń pieniężnych, do których spełnienia Strona była zobowiązana w oparciu o dane zawarte w ewidencji podatkowej niezbędne do prawidłowego sporządzenia deklaracji podatkowej. Obowiązek

prowadzenia ewidencji przez Stronę wynika z art. 109 ust. 3 ustawy o VAT²³. Ewidencja ta zawiera w szczególności dane niezbędne do określenia przedmiotu i podstawy opodatkowania, wysokości kwoty podatku należnego, korekt podatku należnego, kwoty podatku naliczonego obniżającej kwotę podatku należnego, korekt podatku naliczonego, kwoty podatku podlegającej wpłacie do urzędu skarbowego lub zwrotowi z tego urzędu, a także inne dane służące identyfikacji poszczególnych transakcji, w tym numer, za pomocą którego kontrahent jest zidentyfikowany na potrzeby podatku lub podatku od wartości dodanej.

(108) Na mocy art. 82 § 1b Ordynacji podatkowej²⁴ Strona postępowania była zobowiązana do przekazywania (bez wezwania organu podatkowego) za pomocą środków komunikacji elektronicznej, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, informacji o prowadzonej ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3 ustawy o VAT, w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej, o której mowa w art. 193a § 2 Ordynacji podatkowej, na zasadach dotyczących przesyłania ksiąg podatkowych lub ich części, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 193a § 3 Ordynacji podatkowej, za okresy miesięczne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu, wskazując miesiąc, którego ta informacja dotyczy²⁵. Struktura logiczna postaci elektronicznej ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych jest zapisana w postaci Jednolitego Pliku Kontrolnego z rozszerzeniem .xml (tzw. JPK_VAT).

(109) Zgodnie z obowiązującym stanem prawnym, podstawą do przekazywania przez Stronę postępowania za pomocą środków komunikacji elektronicznej, za każdy miesiąc do urzędu skarbowego dokumentu elektronicznego, który obejmuje deklarację i ewidencję, o której mowa w art. 109 ust. 3 ustawy o VAT jest art. 109 ust. 3 b ustawy o VAT. Zgodnie z art. 99 ust. 11c ustawy o VAT plik JPK_V7M zawierający zarówno deklarację VAT, jak i ewidencję VAT - jest przesyłany przez podatnika tylko elektronicznie. Zatem wymagane jest by plik JPK_V7M spełniał prawne wymogi wzoru dokumentu elektronicznego. Konieczne jest, aby dokument ten był zamieszczony w centralnym repozytorium wzorów dokumentów

---

²³ Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 931), dalej: „ustawa o VAT”.

²⁴ Według stanu prawnego obowiązującego do 1 października 2020 r. Art. 82 § 1b został uchylony ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 1520, ze zm. z Dz.U. z 2020 r. poz. 568, ze zm. z Dz.U. z 2020 r. poz. 1086).

²⁵ P. Pietrasz [w:] *Ordynacja podatkowa. Komentarz aktualizowany*, red. L. Etel, LEX/el. 2021, art. 193(a).

elektronicznych na ePUAP. Wzór dokumentu elektronicznego został określony przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych i w zaktualizowanej wersji został umieszczony w Centralnym Repozytorium Wzorów Dokumentów Elektronicznych (CRWDE) na platformie ePUAP.

- (110) Stosownie do art. 3 Ordynacji podatkowej poprzez księgi podatkowe rozumie się księgi rachunkowe, podatkową księgę przychodów i rozchodów, ewidencje oraz rejestry, do których prowadzenia, do celów podatkowych, na podstawie odrębnych przepisów, obowiązani są podatnicy, płatnicy lub inkasenci. Zgodnie z powyższą definicją, ewidencja zakupu JPK_VAT stanowi księgę podatkową i tym samym - w ocenie Prezesa UOKiK - stanowi wiarygodny dowód istnienia i wysokości świadczeń pieniężnych, do których spełnienia zobowiązana była Strona postępowania.
- (111) Przepisy prawa podatkowego (m.in. art. 193a Ordynacji podatkowej) narzucają wymóg udostępniania ksiąg podatkowych i dowodów księgowych w określonym układzie i formie bez wezwania (dotyczy JPK_VAT) lub na żądanie organów podatkowych (struktura na żądanie to m.in. JPK_WB). Po wygenerowaniu pliku powstaje zestawienie o ściśle określonym schemacie. Poszczególne struktury logiczne postaci elektronicznej ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych zostały opisane w broszurach informacyjnych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych²⁶. Przy weryfikacji poszczególnych struktur logicznych Prezes Urzędu posiłkował się z informacjami zamieszczonymi w BIP w broszurze informacyjnej dot. struktury JPK_VAT(3)_wersja_2018_02_14²⁷ oraz broszurze informacyjnej dotyczącej struktury JPK_WB(3)²⁸.
- (112) Struktura jednolitego pliku kontrolnego JPK_VAT składa się z ewidencji sprzedaży oraz ewidencji zakupu. Na potrzeby prowadzonego postępowania Prezes Urzędu ustalał stan faktyczny dotyczący zobowiązań Strony (opóźnienia się przez nią ze spełnianiem świadczeń pieniężnych) w oparciu o dane zawarte w ewidencji zakupu VAT.
- (113) Ewidencja zakupu VAT w strukturze logicznej JPK obejmuje część szczegółową zawierającą dla każdej pozycji (faktury) m.in. następujące dane: nazwę wystawcy, adres wystawcy,

---

²⁶ <https://www.gov.pl/web/kas/struktury-jpk/>

²⁷ Broszura informacyjna dotycząca struktury JPK_VAT(3)_wersja_2018_02_14.

²⁸ Broszura informacyjna dotycząca struktury JPK_WB(3) wydana przez Ministerstwo Finansów, Warszawa, styczeń 2019 r.

NIP lub inny numer służący identyfikacji podatkowej wystawcy, numer faktury, kwotę netto i kwotę podatku naliczonego.

(114) W oparciu o dane zawarte w ewidencji zakupu w JPK_VAT (JPK_VAT_Zakup) oraz informacje przedstawione przez Stronę w Tabeli nr 1, Prezes Urzędu stwierdził, że Strona postępowania zawierała z kontrahentami umowy, których przedmiotem była odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usług, z których wynikał obowiązek spełnienia przez nią świadczeń pieniężnych stwierdzonych w wystawionych fakturach VAT. Powyższe Prezes UOKiK ustalił w oparciu o zapisy dotyczące dowodów zakupu - faktur VAT wskazanych w Tabeli nr 1, które występowały również w księgach podatkowych w JPK_VAT_Zakup. Prezes Urzędu dokonał również ustaleń co do wysokości świadczeń pieniężnych, do których zapłaty zobowiązana była Strona, w ten sposób, że zweryfikował wartość zobowiązania przedstawioną w Tabeli nr 1 z obliczoną kwotą wartości brutto wynikającą z dowodu zakupu w JPK_VAT_Zakup. Pozostałe kryteria, na podstawie których Prezes Urzędu ustalił istnienie zobowiązania Strony postępowania to NIP dostawcy, a także data wystawienia dowodu zakupu podana w Tabeli nr 1, tożsame z NIP i z datą wystawienia dowodu zakupu w plikach JPK_VAT_Zakup.

(115) Na mocy art. 13g Ustawy Prezes UOKiK jest uprawniony do żądania od Strony w toku postępowania określonych struktur JPK. W ocenie Prezesa dowody w postaci ksiąg podatkowych, wygenerowanych w strukturach ściśle określonych w przepisach prawa, przesądzają o wiarygodności i mocy dowodowej niniejszego materiału dowodowego. Wskazać należy, iż wytworzenie pliku JPK_VAT przez Stronę dotyczy obowiązków wynikających z posiadania statusu podatnika czynnego VAT, jednakże z uwagi na cechy integralności danych i ich autentyczności (pochodzenia od Strony postępowania) uzasadnione jest posługiwaniem się danymi do potwierdzenia zawartych transakcji handlowych Strony z kontrahentami, co do ich istnienia oraz wartości wynikającego z nich świadczenia pieniężnego.

(116) Należy mieć także na uwadze, iż ustawa o rachunkowości przewiduje dla operacji zakupu i sprzedaży prowadzenie ksiąg pomocniczych, m.in. w celu prawidłowego rozliczenia zobowiązania podatkowego (art. 17 ust. 1 ustawy o rachunkowości). Rejestry VAT stanowią księgi pomocnicze, będące uszczegółowieniem i uzupełnieniem zapisów związanych z podatkiem od towarów i usług na kontach księgi głównej. Z tego względu, rejestr VAT stanowiący część księgi rachunkowej korzysta z domniemania rzetelności i autentyczności ksiąg rachunkowych oraz wiarygodności i niezaprzeczalności danych w nich zawartych.

(117) Księgi rachunkowe są prowadzone przez Stronę postępowania przy użyciu systemu komputerowego [informacja chroniona].

Dowód: Polityka rachunkowości, [k. 50].

(118) W zakresie w jakim poszczególne świadczenia pieniężne nie znalazły odzwierciedlenia w JPK_VAT_Zakup, Prezes Urzędu wzywał w toku postępowania o wyjaśnienie braków lub nieścisłości oraz przesłanie dokumentów źródłowych odnoszących się do tychże świadczeń - otrzymanych przez Stronę faktur VAT, umów oraz innych dokumentów źródłowych - i w oparciu o te dowody ustalał okoliczności odnoszące się do tychże świadczeń pieniężnych.

(119) Prezes Urzędu ustalał stan faktyczny odnoszący się do świadczeń pieniężnych spełnionych przez Stronę postępowania przelewem bankowym na podstawie plików na żądanie w strukturze logicznej JPK_WB, stanowiącej jedną ze struktur Jednolitego Pliku Kontrolnego. Struktura JPK_WB dotyczy wyciągu z rachunku bankowego, prowadzonego na podstawie umowy. Plik JPK_WB zawiera zestawienie informacji o przelewach dokonywanych za pomocą rachunku bankowego.

(120) Wyciąg bankowy jest jednym z dowodów księgowych, które mogą stanowić podstawę zapisów w księgach rachunkowych. Dowód ten jako dowód księgowy spełnia wymagania określone w art. 21 ustawy o rachunkowości. W szczególności zawiera nazwy podmiotów będących stroną operacji, opisy operacji gospodarczych, wartości operacji oraz daty ich dokonania, salda (początkowe i końcowe) środków pieniężnych udokumentowane tym wyciągiem. Niedopuszczalne jest dokonywanie w wyciągu bankowym wymazywania i przeróbek. Bez względu na formę tego dowodu (tradycyjną czy elektroniczną) jest to dowód, który wystawia bank (forma tradycyjna), ewentualnie pochodzi on z systemu finansowo-księgowego banku, dostępnego przez system bankowości elektronicznej (wydruk lub postać elektroniczna JPK_WB²⁹).

(121) W tym miejscu wskazać należy, że w odniesieniu do świadczeń pieniężnych spełnionych przez Stronę przelewem bankowym, za datę spełnienia świadczenia pieniężnego przez Stronę postępowania, Prezes Urzędu przyjął datę obciążenia rachunku bankowego Strony, ustaloną na podstawie danych zawartych w plikach JPK_WB (DataOperacji).

---

²⁹ Broszura informacyjna dotycząca struktur JPK_WB.

(122) Informacje o przeprowadzonych transakcjach na rachunku bankowym w ramach JPK WB obejmują m.in:

- dane identyfikacyjne nadawcy i odbiorcy zlecenia płatniczego - czyli nazwę, adres (o ile taki posiada), NIP lub REGON;
- numer IBAN rachunku, którego dotyczy wyciąg,
- datę i czas obciążenia rachunku nadawcy,
- kwotę i walutę operacji,
- tytuł zlecenia płatniczego,
- saldo rachunku po dokonaniu zlecenia płatniczego.

(123) Ustalenie okoliczności odnoszących się do spełnienia świadczeń pieniężnych przelewem bankowym opierało się przede wszystkim na danych z wyciągów bankowych zapisanych w strukturze JPK_WB odnoszących się do elementu Wyciąg Wiersza: DataOperacji, KwotaOperacji, przy równoczesnym porównaniu ich z informacjami przedstawionymi przez Stronę w Tabeli nr 1 wskazującymi na datę zapłaty oraz kwotę transakcji bankowej.

(124) Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKIK uznał, że rodzaj informacji zawartych w plikach JPK_WB, źródło ich pochodzenia oraz obiektywny charakter stanowią wiarygodne źródło informacji w powyższym zakresie umożliwiające zweryfikowanie wartości i dat spełnienia przelewem świadczeń pieniężnych opisanych przez Stronę w Tabeli nr 1 - w odniesieniu do świadczeń pieniężnych objętych zakresem niniejszego postępowania.

(125) W przypadku rozbieżności między kwotami lub datami przelewu wskazanymi przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 a danymi wynikającymi z JPK_WB, Prezes Urzędu wnioskował w toku postępowania o wyjaśnienie braków lub nieścisłości oraz przesłanie dokumentów źródłowych potwierdzających spełnienie tychże świadczeń - potwierdzeń przelewu, wydruków wyciągów bankowych w strukturze innej niż JPK, wyciągów z ksiąg rachunkowych - i w oparciu o te dokumenty, ustalał okoliczności odnoszące się do spełnienia tych świadczeń pieniężnych (m.in. sposób spełnienia, wysokość i datę spełnienia świadczenia pieniężnego).

(126) Pliki JPK_WB stanowią potwierdzenie zapłaty świadczeń pieniężnych dokonanej jedynie przelewem bankowym za pośrednictwem banków krajowych. Z przedstawionych przez Stronę informacji wynika natomiast, że w odniesieniu do części transakcji handlowych rozliczenia stron zostały dokonane w drodze potrącenia wzajemnych wierzytelności. W związku z tym, w tych przypadkach weryfikacja okoliczności spełnienia świadczeń

pieniężnych (data i kwota spełnionego świadczenia pieniężnego) została dokonana w oparciu o inne dowody, aniżeli pliki JPK_WB przedstawione przez Stronę, tj.: wydruki księgowień poszczególnych transakcji handlowych.

(127) W konsekwencji, Prezes Urzędu oparł swoje ustalenia stanowiące podstawę rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie na następujących dowodach, które z wyżej wskazanych powodów, uznał za wiarygodne:

(a) Informacjach uzyskanych od Strony postępowania, dotyczących zawieranych transakcji handlowych, przedstawionych w Tabeli nr 1 oraz zawartych w komentarzach do tabel i pismach Strony - w zakresie w jakim były one spójne z resztą materiału dowodowego, w tym z księgami podatkowymi, księgami rachunkowymi oraz dowodami księgowymi;

(b) Częściach ksiąg podatkowych Strony - informacjach zawartych w ewidencjach podatkowych (w plikach JPK_VAT);

(c) Częściach ksiąg rachunkowych Strony:

- rozrachunkach z kontrahentami;
- wydrukach księgowień konkretnych transakcji handlowych;

(d) Dowodach księgowych:

- fakturach VAT;
- wyciągach bankowych w plikach JPK_WB;
- potwierdzeniach przelewów;

(e) Dokumentach prywatnych:

- umowach;
- korespondencjach elektronicznych.

10. Świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem, niespełnione przez Stronę lub spełnione przez nią po terminie

(128) Po dokonaniu opisanych wcześniej wyłączeń i weryfikacji zebranego w sprawie materiału dowodowego, Prezes Urzędu ustalił, które świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem zostały spełnione przez Stronę po terminie lub nie zostały spełnione do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, pomimo upływu ich terminu zapłaty (dalej: „zakwestionowane świadczenia pieniężne”).

- (129) Zakwestionowane świadczenia pieniężne obejmują świadczenia, których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w walutach: złoty (PLN) oraz [informacja chroniona]. Strona postępowania spełniała zakwestionowane świadczenia pieniężne w całości lub w częściach, z uwzględnieniem mechanizmu podzielonej płatności oraz z uwzględnieniem wystawionych faktur korygujących.
- (130) Powyższe uzasadniało wyodrębnienie zakwestionowanych świadczeń pieniężnych w niżej wyszczególnione tabele opracowane przez Prezesa Urzędu dla celów analitycznych oraz w celu odrębnego omówienia w niniejszej decyzji. Wszystkie zakwestionowane świadczenia pieniężne, czyli świadczenia pieniężne niespełnione oraz spełnione po terminie przez Stronę w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., składające się na naruszenie zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych zostały ujęte w niżej opisanych Tabelach Z.1, Z.2, Z.3, Z.4, Z.5 i Z.6 stanowiących odpowiednio załączniki nr 10, nr 11, nr 12, nr 13, nr 14 i nr 15 do niniejszej decyzji.
- (131) W tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje, że źródłem danych zawartych w Tabelach Z.1, Z.2, Z.3, Z.4, Z.5 i Z.6 są informacje, wyjaśnienia i dokumenty pochodzące bezpośrednio od Strony postępowania, przekazane przez nią w toku postępowania każdorazowo na wezwanie Prezesa Urzędu.

Tabela	Kategoria zakwestionowanych świadczeń pieniężnych	Wartość zakwestionowanych świadczeń pieniężnych	Nr załącznika
Z.1	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie złoty (PLN)	[informacja chroniona]	10
Z.2	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie [informacja chroniona]	[informacja chroniona]	11

Z.3	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie, których zapłata była dokonywana w częściach	[informacja chroniona]	12
Z.4	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, pomniejszone o kwoty wynikające z faktur korygujących, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie złoty (PLN)	[informacja chroniona]	13
Z.5	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, pomniejszone o kwoty wynikające z faktur korygujących, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie [informacja chroniona]	[informacja chroniona]	14
Z.6	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie, co do których zapłata nastąpiła z zastosowaniem mechanizmu podzielonej płatności	[informacja chroniona]	15

11. Ustalenia w zakresie zakwestionowanych świadczeń pieniężnych

(132) Poniżej Prezes Urzędu wskazuje ustalenia w zakresie zakwestionowanych świadczeń pieniężnych oraz powody, dla których uznał poszczególne rodzaje zakwestionowanych świadczeń pieniężnych za spełnione po terminie przez Stronę lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem.

(133) Obowiązek zapłaty zakwestionowanych świadczeń pieniężnych wynikał z zawartych przez Stronę postępowania umów z kontrahentami, stwierdzonych wystawionymi przez nich dowodami zakupu, które Strona postępowania wykazała w Tabeli nr 1.

Dowód: Tabela nr 1 w pliku pn. „1070002973_2020_12_30” dołączona do pisma Strony z dnia 30 grudnia 2020 r. na nośniku danych, [k.142-143].

Dowód: Kopie umów handlowych z kontrahentami, [k.2520-2523, 2532-2534, 4958-5102, 8037-8059, 8603-8647, 8690-9168].

(134) Dowody zakupu dokumentujące zawarcie powyższych umów zostały ujęte przez Stronę w ewidencji zakupu VAT.

Dowód: Pliki JPK_VAT, [k. 149].

(135) W przypadku faktur nieujętych w tej ewidencji lub ujętych w innej wysokości z przyczyn wskazanych przez Stronę w wyjaśnieniach udzielonych na wezwanie Prezesa Urzędu w pismach z 5 listopada 2021 r. oraz 20 stycznia 2022 r., które Prezes Urzędu uznał za przekonujące i wiarygodne, ustalono że przyczyną ich braku w ewidencji zakupu były okoliczności wynikające z przepisów ustawy o VAT. Strona przedłożyła w tym zakresie kopie dowodów zakupu, które potwierdzały zawarcie transakcji handlowych i wynikający z nich obowiązek spełnienia świadczeń pieniężnych oraz wysokość tych świadczeń.

Dowód: Kopie faktur, [k.188-4955, 5103-6799, 6801-6948, 8240-8601, 8664-8689, 9199-9362].

(136) Wszystkie transakcje handlowe, których dotyczą zakwestionowane świadczenia pieniężne zostały zawarte w związku z działalnością prowadzoną przez Stronę postępowania i jej kontrahentów. Świadczenie pieniężne zostało w nich zastrzeżone w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego, którego przedmiotem była dostawa towarów lub świadczenie usług. Umowy te mają zatem charakter odpłatny.

(137) Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu ustalił, że zakwestionowane świadczenia pieniężne wynikają z umów (transakcji handlowych) posiadających następujące cechy:

- są umowami odpłatnymi;
- przedmiotem świadczenia niepieniężnego jest dostawa towarów lub świadczenie usług;
- stronami tych umów są podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy;
- zostały zawarte w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością.

(138) Przedmiotowe świadczenia pieniężne stanowią wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług w transakcjach handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy. W związku z powyższym stanowią one „świadczenia pieniężne” w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy.

(139) Zakwestionowane świadczenia pieniężne nie wynikają z umów, na podstawie których są wykonywane czynności bankowe w rozumieniu przepisów art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, a zatem nie podlegają wyłączeniu z zakresu zastosowania przepisów Ustawy na podstawie art. 3 pkt 2 Ustawy. Z posiadanych przez Prezesa Urzędu informacji nie wynika również, aby w stosunku do Strony postępowania zostało otwarte postępowanie upadłościowe lub restrukturyzacyjne, co daje podstawę do przyjęcia, że przedmiotowe świadczenia pieniężne nie stanowią długów objętych postępowaniem upadłościowym lub restrukturyzacyjnym, a zatem nie podlegają wyłączeniu z zakresu zastosowania Ustawy na podstawie art. 3 pkt 1 Ustawy.

(140) Jako terminy zapłaty uzgodnione przez strony transakcji handlowych, Prezes Urzędu przyjął daty wskazane przez Stronę postępowania w przedłożonych tabelach przy pismach z 30 grudnia 2020 r., 3 lutego 2022 r. oraz 3 czerwca 2022 r. W odniesieniu do terminów zapłaty, co do ustalenia których Prezes Urzędu miał wątpliwości, Strona postępowania przedłożyła materiały dowodowe w postaci kopii faktur i rachunków oraz wyciągi z umów handlowych.

Dowód: Tabela nr 1 w pliku pn. „1070002973_2020_12_30” dołączona do pisma Strony z 30 grudnia 2020 r., [k.142-143].

Dowód: plik pn. „Załącznik nr 1 Aldi sp. z o.o. – DZP-93-53-2020-RD” dołączony do pisma Strony z 3 lutego 2022 r., [k. 8647]

Dowód: Tabela pn. „Załącznik nr 1. Wpływ FV po terminie zapłaty” dołączona do pisma Strony z 3 czerwca 2022 r., [k. 8661-8663]

Dowód: Kopie faktur i rachunków, [k.188-4955, 5103-6799, 6801-6948, 8240-8601, 8664-8689, 9199-9362].

Dowód: Kopie umów handlowych z kontrahentami, [k.2520-2523, 2532-2534, 4958-5102, 8037-8059, 8603-8647, 8690-9168].

(141) W przypadku, w którym umowny termin zapłaty wskazany przez Stronę postępowania przypadał na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, Prezes Urzędu przyjął w swoich ustaleniach, że terminem zapłaty był następny dzień, który nie był dniem wolnym od pracy ani sobotą - stosownie do treści art. 115 Kodeksu cywilnego.

(142) W odniesieniu do świadczeń pieniężnych, które zostały zapłacone przelewami z rachunków bankowych Strony postępowania, Prezes Urzędu ustalił datę spełnienia świadczenia pieniężnego w oparciu o informacje przekazane przez Stronę w Tabeli nr 1 oraz wyciągi bankowe w plikach JPK_WB - w zakresie w jakim te informacji były ze sobą spójne.

Dowód: pliki JPK_WB, [k. 34a].

(143) W zakresie w jakim informacje przekazane przez stronę nie znalazły odzwierciedlenia w plikach JPK_WB, Prezes Urzędu ustalił stan faktyczny w oparciu o dodatkowe dowody przedłożone przez Stronę w postaci potwierdzeń przelewu.

Dowód: Potwierdzenia przelewu [k.5560, 5562, 5567, 5573, 5577, 5581, 5586, 5594, 5598, 5605, 5609, 5613, 9182, 9190, 9193].

(144) Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Prezes Urzędu ustalił, że w ramach rozliczeń z kontrahentami z tytułu odpłatnej dostawy towarów lub świadczonych usług, Strona spełniała świadczenia pieniężne stosując również potrącenia wzajemnych wierzytelności.

(145) Strona postępowania złożyła wyjaśnienia dotyczące mechanizmu dokonywania potrąceń jako formy spełniania świadczeń pieniężnych. Zgodnie z oświadczeniem Strony *„w warunkach zawartych ze wszystkimi dostawcami umów znajduje się postanowienie [informacja chroniona]. Niemniej, każdorazowo [informacja chroniona] informujemy dostawcę w przyjęty sposób komunikacji (telefonicznie, e-mail), a następnie [informacja chroniona]. (...) Potrącenia wierzytelności wynikających z faktur sprzedaży, faktur korygujących lub not księgowych odbywają się na podstawie potrąceń umownych dokonywanych w uzgodnieniach pomiędzy ALDI a kontrahentami, a ich zasadność wynika z postanowień umownych. Potrącenia realizowane są w oparciu o informację przekazaną dostawcy [informacja chroniona]”*.

Dowód: Pismo Strony postępowania z 20 stycznia 2022 r. [k. 8006-8009].

(146) W odniesieniu do świadczeń pieniężnych, co do których Prezes Urzędu stwierdził, że kwota przelewu bankowego wykonanego na rzecz kontrahenta nie pokrywała całkowitej wartości świadczenia pieniężnego wynikającej z faktury zakupu, Strona przekazała kopie dokumentów księgowych (not obciążeniowych, refaktur, faktur sprzedaży), z których wynikało uprawnienie Strony do otrzymania od kontrahenta określonych w tych dokumentach kwot. Jednocześnie, Prezes Urzędu ustalił, że opis przelewu bankowego zawierał zarówno numery faktur zakupu opłacanych przez Stronę jak również numery dokumentów dotyczących należności Strony, które podlegały potrąceniu z kwoty zobowiązania.

Dowód: Kopie not obciążeniowych i refaktur, [k. 188, 191, 220, 8017-8018, 8021, 8244-8601, 5542-6704].

Dowód: pliki JPK_WB, [k.34a].

(147) Zgodnie z treścią art. 498 Kodeksu cywilnego potrącenie polega na umorzeniu dwóch przeciwstawnych sobie wierzytelności. W obrocie gospodarczym, korzystając z zasady swobody umów, strony mogą ustalić inne zasady dokonywania potrąceń niż wynikające z art. 498 Kodeksu cywilnego, tj. dokonywać potrąceń umownych. Co do zasady, warunki rozliczeń dokonywanych z zastosowaniem potrącenia umownego, stanowią przedmiot ustaleń umownych pomiędzy stronami umowy, a zatem wedle zastosowanych rozwiązań/ustaleń zawartych w umowach między stronami należy dokonywać badania terminowości spełniania świadczeń pieniężnych, w aspekcie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

(148) Dokonując ustaleń w oparciu o całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz wyjaśnienia Strony, Prezes Urzędu stwierdził, że Strona dokonując rozliczeń z kontrahentami stosuje potrącenia umowne. Dokonując oceny terminowego spełniania świadczeń pieniężnych spełnianych w części przez potrącenie, Prezes Urzędu uwzględnił wartości wierzytelności potrącanych w takim zakresie w jakim pomniejszyły one kwotę pozostałą do zapłaty przelewem bankowym, przyjmując jednocześnie wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie wynikającą z faktury zakupu, do zapłaty której Strona była zobowiązana, zweryfikowaną w ewidencji podatkowej w plikach JPK_VAT lub kopiach faktur oraz wskazaną przez Stronę w Tabeli nr 1 datę zapłaty zweryfikowaną w wyciągach bankowych w plikach JPK_WB lub potwierdzeniach przelewów.

Dowód: Tabela nr 1 [k. 143].

Dowód: pliki JPK_VAT, [k. 149].

Dowód: kopie faktur, [k.188-4955, 5103-6799, 6801-6948, 8240-8601, 8664-8689, 9199-9362].

Dowód: pliki JPK_WB, [k.34a].

Dowód: potwierdzenia przelewów, [k.5560, 5562, 5567, 5573, 5577, 5581, 5586, 5594, 5598, 5605, 5609, 5613,6706-6799, 8011-8016, 8025-8028, 9182, 9190, 9193].

(149) Tabela Z.3 zawiera świadczenia pieniężne, których zapłata była dokonywana w częściach. Dla transakcji handlowej znajdującej się pod lp. 1, Strona postępowania dokonała płatności w dwóch przelewach bankowych, w różnych datach zapłaty. Pozostałe

świadczenia pieniężne, wyszczególnione w Tabeli Z.3, dotyczą rozliczenia faktur z uwzględnieniem potrąceń kaucji gwarancyjnych, tym samym wartość świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury została pomniejszona o wysokość kaucji gwarancyjnej. Ponadto Strona postępowania przekazała dokumenty źródłowe oraz umowy handlowe, które potwierdziły przytoczoną argumentację. Prezes Urzędu uznał wyjaśnienia Strony postępowania dotyczące tych świadczeń pieniężnych oraz przyjął wskazane przez Stronę postępowania daty zapłaty oraz wysokość świadczeń pieniężnych za prawdziwe i potwierdzone.

Dowód: Kopie umów handlowych oraz korespondencja z kontrahentami [k. 8030-8059].

(150) W toku postępowania Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania w ramach Tabeli nr 1 przedstawiła szereg transakcji handlowych, w których dochodziło do zmniejszenia kwoty świadczenia pieniężnego, do zapłaty którego Strona była zobowiązana, w związku z wystawionymi fakturami korygującymi do pierwotnych faktur zakupu. Świadczenia te zostały wyszczególnione w Tabelach Z.4 i Z.5.

(151) W obrocie gospodarczym niejednokrotnie dochodzi do pomyłek przy wystawianiu dokumentów księgowych lub wystąpienia innych przyczyn powodujących, że dochodzi do zmiany treści stosunku zobowiązaniowego. Te zdarzenia mają wpływ na ustalenie ostatecznej wartości świadczenia pieniężnego stanowiącego wynagrodzenie za dostarczone towary lub wykonane usługi. Wobec powyższego przy ustalaniu rzeczywistej kwoty świadczeń pieniężnych należnych kontrahentom Strony należało uwzględnić wszelkie okoliczności wskazujące faktyczną, ostateczną kwotę wynagrodzenia wynikającą ze zdarzeń następujących po wystawieniu faktury pierwotnej lub będące wynikiem pomyłki.

(152) W niniejszej sprawie, w ocenie Prezesa Urzędu, okoliczności stanowiące przyczyny wystawienia dokumentów korygujących stanowią klarowne źródło informacji w zakresie ustalenia ostatecznego wynagrodzenia za dostawę towaru lub świadczenie usług według stanu na ostatni dzień okresu objętego postępowaniem. Strona postępowania w wyjaśnieniach z 13 czerwca 2022 r. wskazała do których pierwotnych faktur zakupu wystawione były faktury korygujące oraz przekazała kopie tych faktur. Wyjaśnienia Strony w tym zakresie okazały się logiczne i spójne, jednocześnie brak było jakichkolwiek podstaw do ich zakwestionowania.

Dowód: plik pn. „Tabela Korekty” załączony do pisma Strony z 13 czerwca 2022 r. [k. 9194-9198]

Dowód: Kopie faktur załączone do pisma Strony z 13 czerwca 2022 r. [k. 9199-9362]

(153) Prezes Urzędu rozpatrując wyjaśnienia Strony brał pod uwagę okoliczności stanowiące podstawę dokonania korekty. Przyczyny stanowiące podstawę do obniżenia pierwotnie uzgodnionej kwoty świadczenia pieniężnego (wynikającej z pierwotnej faktury zakupu), dotyczą zwrotu towaru, korekty ceny lub ilości towaru. W tych przypadkach, na podstawie zebranego materiału dowodowego Prezes Urzędu uznał, iż dokument korygujący pozostaje w ścisłym związku z dokumentem pierwotnym i jednocześnie nie został rozliczony z inną fakturą zakupową, a w oparciu o jego wartość można ustalić ostateczną kwotę świadczenia pieniężnego, do zapłaty której zobowiązana była Strona postępowania.

(154) W stosunku do świadczeń pieniężnych, dla których Strona w Tabeli nr 1 zamieściła uwagę „*wpływ faktury po terminie płatności*” wskazać należy co następuje. Zdaniem Prezesa Urzędu, otrzymanie przez Stronę zamówionych towarów czy też wykonanie na rzecz Strony zamówionych usług, nakłada na Stronę obowiązek wywiązania się z zawartej transakcji handlowej, tj. do spełnienia świadczenia pieniężnego w ustalonym terminie. Należy podkreślić, że faktura nie jest elementem stosunku zobowiązaniowego, w tym umowy sprzedaży, a ma ona przede wszystkim znaczenie dla wykonania obowiązków podatkowych i powinna być następstwem wcześniej zawartej umowy, ale umowy nie może zastępować. Co do zasady, ewentualne uchybienia normom prawa podatkowego nie wpływają na skuteczność i ważność umowy sprzedaży oraz nie modyfikują obowiązków stron umowy, co potwierdza również orzecznictwo cywilne i administracyjne³⁰. Brak lub opóźnienie doręczenia dokumentu księgowego, jakim jest faktura, nie zwalnia dłużnika z obowiązku dokonania w ustalonym terminie zapłaty za dostarczone towary lub wykonane usługi. Niewywiązanie się przez sprzedającego z obowiązku wystawienia faktury może natomiast skutkować powstaniem po jego stronie odpowiedzialności za wywołaną tym szkodę polegającą na niemożności odliczenia podatku VAT. W ocenie Prezesa Urzędu powyższe znajduje zastosowanie szczególnie w profesjonalnym obrocie handlowym (a za taki należy uznać transakcje handlowe w rozumieniu Ustawy) w którym dłużnik - stosownie do brzmienia art. 355 § 1 Kodeksu cywilnego - obowiązany jest do staranności

---

³⁰ Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach V Wydział Cywilny z dnia 20 kwietnia 2016 r. V ACa 701/15, Wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 6 maja 2015 r. X GC 831/14, Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 17 kwietnia 2007 I SA/Go 160/06.

ogólnie wymaganej w stosunkach danego rodzaju (należyta staranność). Zgodnie z art. 355 § 2 Kodeksu cywilnego należyta staranność dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej określa się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru tej działalności. Oznacza to, że nieotrzymanie faktury nie wyklucza konieczności spełnienia świadczenia pieniężnego w sytuacji, w której druga strona transakcji handlowej prawidłowo wykonała swoje zobowiązanie - w omawianych przypadkach o charakterze niepieniężnym.

(155) W stosunku do świadczeń pieniężnych, co do których Strona nie przedstawiła dowodów wskazujących na rozpoczęcie biegu terminu zapłaty od daty doręczenia faktury lub wskazujących na zwolnienie dłużnika z zapłaty wynagrodzenia za dostarczone towary lub wykonane usługi w terminie uzgodnionym w umowie w przypadku doręczenia faktury po tym terminie, Prezes Urzędu oparł się na wyjaśnieniach strony, uznając je za spójne i prawidłowe, a zatem niesprzeczne z całokształtem materiału dowodowego i za umowny termin zapłaty uznał datę wskazaną w Tabeli nr 1 oraz w wyjaśnieniach przy pismach z 3 lutego 2022 r. i 3 czerwca 2022 r., w których Strona postępowania uzupełniła Tabelę nr 1 *"o termin zapłaty zgodny ze stanem faktycznym"*.

Dowód: Pismo Strony postępowania z dnia 3 lutego 2022 r., [k. 8602-8647].

Dowód: Pismo Strony postępowania z dnia 3 czerwca 2022 r., [k. 8659-9168].

(156) Tabela Z.6 zawiera świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie, których zapłata była dokonywana z zastosowaniem mechanizmu podzielonej płatności. Każda faktura odzwierciedlona została w dwóch wierszach, oznaczonych tym samym numerem dowodu zakupu. Wartość świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury wyrażonego w walucie obcej jest kwotą netto wynikającą z faktury, zaś wartość świadczenia pieniężnego wyrażonego w złotych jest kwotą należnego podatku VAT. Konieczność takiego zapisu wynika ze sposobu zapłaty takich zobowiązań - zgodnie z przepisami dotyczącymi mechanizmu podzielonej płatności płatność kwoty VAT może być dokonana jedynie w złotych, stąd w przypadku takich świadczeń Strona postępowania dokonywała dwóch przelewów - kwoty netto w walucie obcej i kwoty podatku VAT w złotych.

12. Wnioski i zarzuty Strony postępowania złożone pismem z 14 grudnia 2022 r., w odpowiedzi na zawiadomienie Prezesa Urzędu z 7 listopada 2022 r.

- (157) W piśmie z 14 grudnia 2022 r. zawierającym ustosunkowanie się do zawiadomienia Prezesa UOKiK z 7 listopada 2022 r. oraz uszczegółowienia postawionego Stronie zarzutu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, Strona postępowania podniosła, że nie zgadza się z częścią stanowiska przedstawionego przez Prezesa UOKiK oraz kwestionuje część wyliczeń dokonanych i przedstawionych przez Prezesa UOKiK w tabelach zamieszczonych w zawiadomieniu.
- (158) W swoim piśmie Strona podniosła, że *„niektóre ustalone przez Prezesa UOKiK terminy płatności są obarczone zasadniczymi błędami - opóźnienia są krótsze niż przyjął to Prezes UOKiK, lub też nie doszło do żadnych opóźnień po stronie Spółki”*. Zweryfikowane przez Stronę terminy zapłaty zostały wskazane w załączonych do pisma tabelach w plikach pn. „Nowy Załącznik Z1 i Z2” oraz „Z 3”, a jako dowód Strona załączyła dokumenty źródłowe, tj. kopie faktur, umów oraz wydruki korespondencji e-mail.
- (159) Prezes Urzędu uwzględnił stanowisko Strony postępowania odnośnie do świadczeń pieniężnych wskazanych w tabelach „Nowy Załącznik Z1 i Z2” oraz „Z 3” dołączonych do pisma z 14 grudnia 2022 r. W tym miejscu należy wskazać, że ustalając terminy zapłaty świadczeń pieniężnych, dla których Strona nie przedstawiła w toku postępowania umów handlowych lub nie wskazała zweryfikowanych terminów zapłaty w korespondencji z 3 lutego 2022 r. i z 3 czerwca 2022 r., za obowiązujące Stronę przyjęto terminy zapłaty wynikające z Tabeli nr 1, co zostało opisane we wcześniejszej treści uzasadnienia w punkcie V.8. Wskazane przez Stronę postępowania umowne terminy zapłaty, a także odnoszące się do nich dokumenty, tj. kopie faktur oraz umów handlowych przekazane pismem z 14 grudnia 2022 r. nie były wcześniej znane Prezesowi Urzędu. Wobec powyższego, po uwzględnieniu ostatnich wyjaśnień Strony i w oparciu o przedstawione dowody, Prezes Urzędu uznał w odniesieniu do wskazanych przez Stronę pozycji, że opóźnienia w spełnieniu świadczeń pieniężnych były krótsze aniżeli wynikałyby to z danych pierwotnie przekazanych przez Stronę w Tabeli nr 1 lub nie wystąpiły w ogóle, jako że świadczenia zostały spełnione w terminie.
- (160) Strona postępowania podniosła ponadto, że - w jej ocenie - Prezes UOKiK niezasadnie kwalifikuje jako spełnione po terminie te świadczenia pieniężne, które wynikały z faktur doręczonych po upływie terminu zapłaty.

- (161) Po pierwsze jak to już zostało wskazane wcześniej w treści uzasadnienia w punkcie V.10, a także w piśmie Prezesa Urzędu z 7 listopada 2022 r. - faktura nie jest elementem stosunku zobowiązaniowego, w tym umowy sprzedaży, a ma ona przede wszystkim znaczenie dla wykonania obowiązków podatkowych i powinna być następstwem wcześniej zawartej umowy, ale umowy nie może zastępować. Brak lub opóźnienie doręczenia dokumentu księgowego, jakim jest faktura, co do zasady nie zwalnia dłużnika z obowiązku dokonania w ustalonym terminie zapłaty za dostarczone towary lub wykonane usługi.
- (162) Po drugie, przepisy kodeksu cywilnego regulujące *essentialia negotii* poszczególnych umów (w tym także przepisy dotyczące umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług) nie wprowadzają jako przedmiotowo istotnego składnika treści czynności prawnej obowiązku doręczenia kontrahentowi faktury VAT.
- (163) Należy podkreślić, że wystawienie faktury VAT stanowi realizację przez sprzedawcę obowiązku publicznoprawnego, wynikającego z ustaw podatkowych. Dłużnik - odbiorca świadczenia niepieniężnego - zobowiązany jest do zapłaty wynagrodzenia za dostarczenie towaru lub wykonanie usługi niezależnie od wystawienia faktury VAT. Jej wystawienie, poza realizacją obowiązków publicznoprawnych, stanowi potwierdzenie zawartej umowy i przypomnienie o zapłacie. Obowiązek zapłaty wynagrodzenia wynika z zawartej wcześniej umowy - pisemnej lub ustnej, nie zaś z faktu wystawienia faktury VAT. Strony mogą jednakże powiązać termin zapłaty z faktem doręczenia faktury VAT. Jednak, w tych przypadkach nie dojdzie do sytuacji, w której uzgodniony termin zapłaty upływa przed doręczeniem faktury VAT.
- (164) Wskazać również należy, że taka płatność (wykonana na podstawie faktury doręczonej już po upływie terminu zapłaty) może zostać mimo to uznana za opóźnioną. Nawet jeśli kontrahenci nie kwestionują takiej płatności jako opóźnionej, to nie oznacza, iż w rzeczywistości taka ona nie jest. Kontrahenci bowiem często i z różnych powodów decydują się na odstąpienie od egzekwowania powstałych z mocy prawa skutków opóźnienia w płatności, czyli dochodzenia od kontrahenta należnych im odsetek za opóźnienie (np. z uwagi na niską kwotę tych odsetek, niewielkie opóźnienie w płatności, chęć pozostania w dobrych relacjach gospodarczych z kontrahentem), co jednak nie oznacza, że płatność nie była opóźniona i obowiązek zapłaty odsetek nie powstał. Jeśli więc Strona postępowania otrzymała towar/została wykonana na jej rzecz usługa i nie otrzymała ona faktury, to jako profesjonalista wykonujący swoją działalność gospodarczą z należytą starannością, powinna zwrócić się do kontrahenta o niezwłoczne doręczenie

faktury czy też o przekazanie informacji dotyczącej rachunku bankowego, na który należy dokonać zapłaty albo chociażby o przekazanie informacji o dacie wystawienia faktury, w celu należytego spełnienia obowiązku wynikającego z umowy, tj. zapłaty wynagrodzenia na rzecz kontrahenta. Prezes Urzędu stoi na stanowisku, że Strona postępowania, jako profesjonalny uczestnik obrotu gospodarczego, powinna była wykazać się większą przezornością i przewidzieć ewentualne negatywne konsekwencje takich zdarzeń.

(165) Odnosząc się do argumentu Strony w przytoczonym orzecznictwie (nb 35), zgodnie z którym *„w odniesieniu do faktury utrwalone w orzecznictwie sądowym stanowisko uznaje ten dokument, jako służący z założenia rozliczeniom podatkowym, za wezwanie do zapłaty, jeżeli w swej treści zawiera określenie sposobu i czasu zapłaty”* oraz nb 36, gdzie Strona przytacza wyrok Sądu Najwyższego określającego warunki prawidłowego wezwania, jeżeli *„dotyczy ono zobowiązania bezterminowego”* należy wskazać, że Strona postępowania wezwaniem z 23 października 2020 r. była zobligowana do przekazania Prezesowi UOKiK informacji dotyczących m.in. umownych terminów zapłaty zgodnych ze stanem faktycznym i zawartymi umowami. Następnie wezwaniem z 16 grudnia 2021 r. Strona postępowania została wezwana o uzupełnienie terminu zapłaty zgodnego ze stanem faktycznym wobec świadczeń pieniężnych, dla których w przekazanej Tabeli nr 1, wskazano w uwagach *„Wpływ faktury po terminie płatności”*. Należy podkreślić, że zwrócenie się do Strony o przekazanie powyższych danych i informacji było uzasadnione faktem, że dotyczą one faktów, co do których Strona postępowania posiada kompletną i aktualną wiedzę. Dodatkowo Strona każdorazowo była pouczana o treści art. 13t Ustawy i jego konsekwencjach. W odpowiedzi na powyższe wezwanie, pismem z 3 lutego 2022 r. Strona przekazała tabelę uzupełnioną *„o termin zgodny ze stanem faktycznym, tj. w oparciu o postanowienia umów zawartych z kontrahentami”*. Następnie pismem z 3 czerwca 2022 r. Strona postępowania podniosła, że *„w celu przedstawienia jak najdokładniejszej odpowiedzi (...) przeprowadzona została ponowna analiza tabeli”* oraz przekazała poprawioną tabelę z 3 lutego 2022 r. Mając na uwadze powyższe, Strona miała obowiązek poinformowania Prezesa Urzędu o umownych terminach zapłaty zgodnych ze stanem faktycznym oraz zawartymi umowami handlowymi, na podstawie których Prezes UOKiK ustalił liczbę dni opóźnienia, dla każdego świadczenia pieniężnego niespełnionego lub spełnionego po terminie.

(166) Analizując terminowość zapłaty świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania Prezes Urzędu ustalił również, że niejednokrotnie Strona postępowania spełniała świadczenia pieniężne przed otrzymaniem faktury. Na przykład faktura o numerze [informacja

chroniona] (NIP kontrahenta [informacja chroniona]) - data wpływu to 2 lipca 2020 r., natomiast świadczenie pieniężne zostało spełnione 5 czerwca 2020 r.; faktura o numerze [informacja chroniona] (NIP kontrahenta [informacja chroniona]) - data wpływu na dokumencie to 23 lipca 2020 r., a świadczenie pieniężne zostało spełnione 2 lipca 2020 r. Powyższe podważa zasadność argumentacji Strony postępowania, zgodnie z którą *„Spółka nie mogła bowiem uiścić zapłaty za daną transakcję, w sytuacji gdy określony kontrahent nie przekazał jej potwierdzającej fakt dostawy towarów/wykonania usługi faktury VAT”* oraz *„dopiero dokument księgowy stanowiący wezwanie,(...) będzie determinował wysokość świadczenia pieniężnego”* oraz *„konkretna faktura będzie określała ilość dostarczonego produktu i wysokość świadczenia pieniężnego należnego dostawcy, a zatem będzie określała rozmiar świadczenia, który jest kluczowy dla spełnienia świadczenia pieniężnego”*.

(167) Prezes Urzędu poddał również analizie kopie faktur przekazanych przez Stronę w toku postępowania i ustalił, że niejednokrotnie data wpływu faktury wskazana przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 była późniejsza niż faktyczna data otrzymania faktury widniejąca na przekazanym dokumencie, a zamieszczona w Tabeli nr 1 w kolumnie „Uwagi” adnotacja *„Wpływ faktury po terminie płatności”* nie była zgodna ze stanem faktycznym. Na przykład: faktura nr [informacja chroniona] wystawiona przez kontrahenta [informacja chroniona] (NIP: [informacja chroniona]) - data wpływu w Tabeli nr 1 to 25 czerwca 2020 r., zaś data wpływu widniejąca na dokumencie to 5 czerwca 2020 r., kontrahent [informacja chroniona] (NIP: [informacja chroniona]) - faktura nr [informacja chroniona]- data wpływu w Tabeli nr 1 to 10 sierpnia 2020 r., natomiast data wpływu widniejąca na dokumencie to 20 lipca 2020 r.

(168) W odniesieniu do argumentów Strony dotyczących zobowiązań spornych, należy podkreślić, że zgodnie z art. 355 § 2 k.c. miernik należytej staranności Strony jako profesjonalisty jest podwyższony w odniesieniu do ogólnego miernika staranności dłużnika, ponieważ określa się go z uwzględnieniem zawodowego charakteru prowadzonej przez Stronę działalności. W doktrynie wskazuje się, że obok fachowych kwalifikacji od profesjonalisty wymaga się zwiększonego zaangażowania w podjęte działania przygotowujące i realizujące świadczenie, czyli o większą zapobiegliwość, rzetelność, dokładność w działaniach dłużnika³¹. Ustawodawca przewiduje zatem wyższe oczekiwania co do umiejętności, wiedzy, skrupulatności i zapobiegliwości przedsiębiorcy, wymagając od niego

---

³¹ A. Olejniczak, w: Kidyba, Komentarz KC, t. III, cz. 1, 2010, s. 44-45.

tw. podwyższonej staranności. Należyta staranność profesjonalisty obejmuje także znajomość obowiązującego prawa oraz następstw z niego wynikających w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej³². Należy więc uznać, że Strona powinna była zadbać o wyraźną i formalną akceptację/zmianę obowiązującego ją terminu zapłaty określonego na fakturze, jeśli - jej zdaniem - faktura została wystawiona nieprawidłowo bądź zobowiązanie dostawcy zostało wykonane nieprawidłowo.

(169) W odniesieniu do argumentacji Strony, że „w zakresie terminu płatności w sytuacji konieczności wyjaśnienia wątpliwości związanych z dostarczonym towarem lub pozycji widniejących na fakturze, można posiłkować się art. 9 Ustawy. Zgodnie z tym przepisem jeżeli strony transakcji handlowej przewidziały w umowie zbadanie towaru lub usługi celem potwierdzenia zgodności towaru lub usługi z umową, ustalony w umowie termin tego badania nie może być rażąco nieuczciwy wobec wierzyciela(...)”, trudno nie zgodzić się z brzmieniem przywołanego przepisu, którego treść nie budzi wątpliwości. Nie sposób jednak wywodzić z tego unormowania *in abstracto* okoliczności korzystnych dla Strony, w sytuacji gdy w realiach tej konkretnej sprawy nie przedstawiła ona umów handlowych, w których zastrzeżono możliwość zbadania towaru lub usługi celem potwierdzenia ich zgodności z zawartą umową. Ponadto w przekazanych umowach handlowych, dotyczących innych świadczeń pieniężnych niż tych wskazanych w piśmie z 14 grudnia 2022 r. jako spornych, strony umów handlowych nie przewidywały możliwości zbadania towaru lub usługi, co jedynie świadczy o tym, że wspomniany akt staranności nie miał charakteru stałej praktyki w transakcjach handlowych dokonywanych przez Stronę w jej otoczeniu gospodarczym. Dodatkowo Strona postępowania podnosi, że Prezes UOKiK nie dokonał analizy ww. świadczeń pieniężnych w zakresie ich sporności, jednakże należy wskazać, że dopiero pismem stanowiącym odpowiedź Strony na zawiadomienie Prezesa Urzędu z 7 listopada 2022 r. o zakończeniu zbierania materiału dowodowego, Strona postępowania poinformowała o sporności tych świadczeń pieniężnych.

(170) Ponadto Strona postępowania wskazała, że „do momentu wyjaśnienia niezgodności płatność zostaje wstrzymana”, należy zwrócić uwagę na fakt, że Strona niejednokrotnie spełniała świadczenia pieniężne, które wskazała w piśmie z 14 grudnia 2022 r. jako sporne, w wysokości wskazanej na fakturze. Na przykład: faktury nr [informacja chroniona] wystawione przez kontrahenta [informacja chroniona] (NIP: [informacja chroniona]) spełnione w całości w dniu 1 czerwca 2020 r.; faktura nr [informacja chroniona]

---

³² Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17.08.1993 r., sygn. akt III CRN 77/93, Legalis nr 109871.

wystawiona przez kontrahenta [informacja chroniona] (NIP: [informacja chroniona]) spełniona w całości w dniu 15 czerwca 2020 r., czy też faktura nr [informacja chroniona] wystawiona przez kontrahenta [informacja chroniona] (NIP: [informacja chroniona]) spełniona w całości w dniu 2 lipca 2020 r. Dodatkowo Strona postępowania wskazała, że w przypadku zweryfikowania niezgodności w dostawie, błędnej ceny produktów ujętych na fakturze lub nienaliczenia rabatów lub „[informacja chroniona]”, każdorazowo wysyła do kontrahenta fax lub e-mail z „*prośbą o odpowiednią fakturę korygującą VAT*”. Jednakże Strona nie przekazała kopii korespondencji z kontrahentami lub faktur korygujących, a przekazane dokumenty sporządzone w języku niemieckim stanowią wewnętrzny dokument kontrolny, tym samym powyższe podważa zasadność argumentacji Strony postępowania.

(171) W tym kontekście należy też wskazać, że wadliwość dostarczonego towaru nie stanowi argumentu uzasadniającego wstrzymanie się z płatnością. Po pierwsze brak jest prawnego uzasadnienia dla wstrzymywania się przez Stronę z płatnością na rzecz kontrahenta w sytuacji gdy strony nie przewidziały tego wprost w umowie, a czego Strona nie wykazała. Co prawda przepis art. 488 § 2 k.c. pozwala na wstrzymanie się ze spełnieniem świadczenia, dopóki druga strona nie zaoferuje świadczenia wzajemnego, jednak przepis ten dotyczy sytuacji, gdy świadczenia wzajemne miały być spełnione jednocześnie. Powszechnie przyjmuje się jednak, że nie można powstrzymać się od spełnienia świadczenia, gdy druga strona nie spełniła swego świadczenia w części. Pogląd ten należy rozszerzyć i stwierdzić, iż skorzystanie z prawa powstrzymania się od świadczenia może stanowić przypadek nadużycia prawa podmiotowego³³. O ile świadczenia są podzielne, niespełnienie świadczenia w części upoważniać będzie drugą stronę do powstrzymania się ze swoim świadczeniem w odpowiednim stosunku (argument ex art. 491 § 2 k.c.). Zamiast wstrzymać się ze spełnieniem świadczenia, strona może świadczenie spełnić i dochodzić odszkodowania za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania³⁴. Z odmienną sytuacją moglibyśmy mieć do czynienia, gdyby kupujący złożył stosowne oświadczenie woli, powołując się na przysługujące mu uprawnienia z tytułu rękojmi - chodzi o oświadczenie o odstąpieniu od umowy, obniżenia wynagrodzenia lub nienależytego wykonania zobowiązania. Dopiero treść takiego oświadczenia może zahamować żądanie zapłaty. Sam fakt stwierdzenia wadliwości sprzedanego towaru nie uzasadnia jeszcze

---

³³ K. Osajda (red. serii), W. Borysiak (red. tomu), Kodeks cywilny. Komentarz. Wyd. 30, Warszawa 2022

³⁴ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 1970 r. sygn. akt II CR 74/70, Legalis.

odmowy zapłaty ustalonej ceny sprzedaży w ustalonym terminie³⁵, o czym przekonuje orzecznictwo sądów powszechnych. W realiach dowodowych niniejszej sprawy nic nie wspiera tezy o złożeniu takich oświadczeń przez Stronę, tym bardziej, że sama nie odwołała się do tego argumentu.

(172) W punkcie IV lit. d pisma z 14 grudnia 2022 r. Strona zakwestionowała prawidłowość zastosowania przez Prezesa UOKiK zasady przeliczania wartości świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych na złote, określonej w art. 10 ust. 1a Ustawy. Zdaniem Strony *„przy dokonywaniu odpowiednich przeliczeń kursowych mogą być pomocne przepisy o rachunkowości oraz podatkowe, w szczególności dotyczące różnic kursowych”* oraz *„dla zachowania spójności podejścia organu, należałoby ująć wartości (przeliczenie kursu walut obcych) przyjęte przez Spółkę dla celów rachunkowych i podatkowych”*.

(173) Prezes Urzędu podtrzymuje uzasadnienie wskazane w piśmie z 7 listopada 2022 r., że za zastosowaniem art. 10 ust. 1a Ustawy przemawia wykładnia funkcjonalna i systemowa przywołanego przepisu (o czym bardziej szczegółowo także w pkt V.13 uzasadnienia niniejszej decyzji).

(174) Na marginesie należy wskazać, że w związku z wahaniami kursów walut nie sposób jednoznacznie określić, który sposób przeliczania należności jest korzystniejszy dla Strony - ocena ta byłaby inna w każdym postępowaniu, w każdym ze stanów faktycznych. Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że przyjęte przez Prezesa Urzędu zasady przeliczania kursów z art. 10 ust. 1a Ustawy są słuszne i jednolite co do wszystkich elementów postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych prowadzonego przez Prezesa UOKiK.

(175) W punkcie V pisma Strona zakwestionowała sposób obliczania administracyjnej kary pieniężnej. Zgodnie z twierdzeniem Strony *„zastosowanie nieprawidłowej wykładni formuły obliczania kary zawartej w art. 13v ust 2 Ustawy p.n.o.p. może prowadzić do rażącego pokrzywdzenia Aldi w przedmiotowej sprawie”* oraz *„przyjęcie, że w przedmiotowej sprawie zastosowanie mają odsetki ustawowe z dnia wydania decyzji administracyjnej oznaczałoby to, że wysokość kary uzależniona jest stricte od zachowania organu administracyjnego”*. Ponadto Strona zwraca uwagę na opieszałość prowadzonego postępowania - *„postępowanie w przedmiotowej sprawie toczy się już ponad dwa lata. Na te okoliczności Spółka nie ma żadnego wpływu”* oraz na wzrost wysokości odsetek

---

³⁵ Wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 28 czerwca 2017 roku, sygn. akt I ACa 79/17

ustawowych - „w datach wymagalności świadczeń objętych postępowaniem (1 czerwca - 31 sierpnia 2020 r. wynosiły 9,5%. Obecnie wynoszą 16%”.

- (176) Zgodnie z art. 13r Ustawy, postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych powinno być zakończone nie później niż w terminie 5 miesięcy od dnia jego wszczęcia.
- (177) Odnosząc się do zarzutu Strony dotyczącego zbyt opieszałego prowadzenia postępowania administracyjnego przez Prezesa Urzędu, na wstępie należy zauważyć, że jak wynika z materiału dowodowego, Prezes Urzędu działając na podstawie art. 36 k.p.a. w zw. z art. 13r i 13q Ustawy, postanowieniami z: 17 marca 2021 r., 16 czerwca 2021 r., 21 września 2021 r., 16 grudnia 2021 r., 18 marca 2022 r., 14 czerwca 2022 r. oraz 21 listopada 2022 r., zawiadamiał Stronę o każdej zmianie terminu zakończenia sprawy. W powyższych postanowieniach Prezes Urzędu każdorazowo przedstawiał uzasadnienie wyznaczenia nowego terminu rozpatrzenia sprawy oraz pouczał Stronę - stosownie do art. 37 § 1 k.p.a. - o prawie Strony do wniesienia ponaglenia, jeżeli nie załatwiono sprawy w terminie określonym w art. 35 lub przepisach szczególnych ani w terminie wskazanym zgodnie z art. 36 § 1 (bezczynność) lub jeżeli postępowanie jest prowadzone dłużej niż jest to niezbędne do załatwienia sprawy (przewlekłość).
- (178) Jednakże w przedmiotowej sprawie Strona ani razu nie skorzystała z przysługujących jej środków przewidzianych na wypadek ewentualnej bezczynności organu lub przewlekłości postępowania prowadzonego przez Prezesa Urzędu, ani nie zgłaszała jakichkolwiek zastrzeżeń co do terminowości poszczególnych czynności podejmowanych przez organ w toku prowadzonego postępowania.
- (179) Jednocześnie, w toku postępowania Strona wielokrotnie zwracała się do Prezesa Urzędu o wydłużenie terminu wyznaczonego w wezwaniu do przekazania dokumentów czy informacji w sprawie. Prezes Urzędu każdorazowo uwzględniał wniosek Strony - jeśli nie w pełnym zakresie, to chociaż w części - i wyrażał zgodę na dłuższy termin przekazania dokumentów. Zatem wpływ samej Strony postępowania na termin rozstrzygnięcia sprawy należy uznać za bezsprzeczny.
- (180) Odnosząc się do stwierdzenia Strony, iż opieszałość prowadzonego przez Prezesa Urzędu postępowania skutkowałą drastycznym wzrostem wysokości administracyjnej kary pieniężnej, z uwagi na wzrost odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych, należy zauważyć, że gdyby doszło do sytuacji odwrotnej, a więc spadku

odsetek i w konsekwencji niższej wysokości administracyjnej kary pieniężnej, to dłuższe prowadzenie postępowania działałoby wówczas na korzyść Strony postępowania.

(181) Zgodnie z art. 11b Ustawy, do ustalenia wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych stosuje się stopę referencyjną NBP obowiązującą w dniu:

- 1 stycznia - do odsetek należnych za okres od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca;
- 1 lipca - do odsetek należnych za okres od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia.

Wszelkie zmiany stopy referencyjnej NBP dokonywane przez Radę Polityki Pieniężnej wywołują zatem skutek (dla potrzeb obliczania wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych) dopiero wraz z nadejściem nowego półrocza.

(182) Na podstawie art. 11c Ustawy Minister właściwy do spraw gospodarki ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych. Strona wskazała w swoim piśmie, że wartość odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych obowiązująca w okresie objętym postępowaniem (od 1 czerwca 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r.) wynosiła 9,5%, natomiast od 1 lipca 2022 r. do 31 grudnia 2022 r. - 16%.

(183) Należy zauważyć, że wskazane przez Stronę błędnie 9,5% to wysokość odsetek obowiązująca w okresie od 1 stycznia 2020 r. do 30 czerwca 2020 r. dla transakcji handlowych, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny będący podmiotem leczniczym, a zatem nie ma zastosowania w niniejszej sprawie.

(184) Natomiast z danych dotyczących wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych, w których dłużnikiem nie jest podmiot publiczny będący podmiotem leczniczym (a zatem dot. przedsiębiorców) wynika, że w okresie od 1 stycznia 2020 r. do 30 czerwca 2020 r. wysokość tych odsetek wynosiła 11,5%, natomiast w dwóch kolejnych okresach, tj.: od 1 lipca 2020 r. do 31 grudnia 2020 r. oraz od 1 stycznia 2021 r. do 30 czerwca 2021 r. wynosiła 10,1% - zatem ich wysokość została obniżona. W tym miejscu należy jednak podkreślić, że Prezes Urzędu nie ustala oraz nie ma wpływu na wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych.

(185) Strona zakwestionowała zastosowanie przez Prezesa Urzędu do obliczenia administracyjnej kary pieniężnej, wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych z dnia wydania decyzji i stoi na stanowisku, że jedynym zgodnym z prawem rozwiązaniem

byłoby zastosowanie „odsetek od świadczeń ustalonych w dniu wydania decyzji o nałożeniu kary pieniężnej, ale według stanu na dzień wymagalności świadczeń objętych postępowaniem”, a tym samym „uzasadniałoby to przyjęcie odsetek obowiązujących w okresie 1 czerwca - 31 sierpnia 2020 r. (9,5%)”. Powyższe twierdzenie nie ma oparcia w przepisach Ustawy, gdyż wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy, oblicza się według wzoru określonego w ust. 2 tego artykułu³⁶, w którym to wzorze ($JKP = WŚ \times n/365 \times OU$), symbol OU oznacza odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, **ustalone na dzień wydania decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej.**

(186) Zatem nie sposób zgodzić się z twierdzeniem Strony, że „taka wykładnia spełniałaby wymogi nakreślone przez polskie i unijne orzecznictwo dotyczące stosowania przepisów (i ich wykładni) mniej dotkliwych dla strony”. W niniejszej sprawie nie zaistniały żadne wątpliwości dotyczące podstawy prawnej związanej z obliczeniem administracyjnej kary pieniężnej za nadmierne opóźnianie się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania, a zaproponowany przez Stronę sposób obliczenia ww. kary nie znajduje oparcia w przepisach Ustawy. Wypada w tym miejscu pokreślić, że stosownie do treści art. 6 k.p.a. Prezes Urzędu, jako organ administracji publicznej działa na podstawie przepisów prawa. Zasada ta koreluje z art. 7 Konstytucji RP³⁷, stanowiącym, że organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Skoro sposób obliczenia administracyjnej kary pieniężnej został ściśle określony w Ustawie, to oczekiwanie przez Stronę odejścia od tej metody wymiaru kary nie tylko lokuje się w sferze życzeniowej, ale również stanowiłoby naruszenie zasady praworządności. Istotny dla ustalenia zasad interpretacji prawa administracyjnego jest fakt, że jest ono zestawem norm obowiązujących bezwzględnie - *ius cogens*. Charakter wiążący posiadają przy tym przepisy prawa administracyjnego nie tylko w stosunku do stron, ale i w stosunku do organu administracyjnego. Mając określone kompetencje organ administracyjny nie "może", lecz "musi" je wykonać³⁸.

(187) Odnosząc się do sprzeciwu Strony, dotyczącego braku współdziałania Strony postępowania w zakresie kierowanych wezwań, należy wskazać, że użyte przez Prezesa UOKiK w zawiadomieniu z 7 listopada 2022 r. twierdzenie dotyczące tego braku współdziałania

³⁶ W brzmieniu obowiązującym do 7 grudnia 2022 r. w zw. z art. 3 ust. 6 Ustawy nowelizującej.

³⁷ Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. 1997 Nr 78, poz. 483)

³⁸ J. Starościk, Źródła prawa administracyjnego, [w:] J. Starościk (red.), System Prawa Administracyjnego, t. 1, Ossolineum 1977.

odnosiło się wyłącznie do wyjaśnienia okoliczności stanowiących podstawę do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Powyższe ma odzwierciedlenie w zebranych materiale dowodowym, ponieważ dopiero w piśmie z 14 grudnia 2022 r. Strona postępowania przekazała informację o okolicznościach mających - w jej ocenie - stanowić podstawę do odstąpienia przez Prezesa UOKiK od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej określonych w art. 13v ust. 7 oraz ust. 8 Ustawy. Tym samym Prezes UOKiK nie neguje współpracy Strony postępowania w pozyskaniu materiału dowodowego, w pozostałym zakresie - Strona każdorazowo udzielała wyjaśnień oraz przedstawiała dokumenty źródłowe, chociaż niejednokrotnie wykraczające poza zakres wezwania.

(188) Wobec wniosku Strony o odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, na podstawie art. 13v ust. 7 i 8 Ustawy, Prezes UOKiK odniósł się w dalszej treści niniejszej decyzji w punktach VI.2 i VI.3.

13. Suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r.

(189) Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, Strona postępowania zawierała transakcje handlowe, w których wartość świadczeń pieniężnych była ustalana w walutach złoty oraz euro.

(190) Prezes Urzędu ustalił, że suma świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, które nie zostały spełnione lub zostały spełnione po terminie przez Stronę w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. wyniosła:

- w Tabeli Z.1 - [informacja chroniona];
- w Tabeli Z.2 - [informacja chroniona];
- w Tabeli Z.3 - [informacja chroniona];
- w Tabeli Z.4 - [informacja chroniona];
- w Tabeli Z.5 - [informacja chroniona];
- w Tabeli Z.6 - [informacja chroniona].

(191) Prezes UOKiK ustalił wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych przez Stronę w okresie objętym postępowaniem lub spełnionych po terminie, po przeliczeniu na złote wartości świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, na podstawie art. 13v ust. 1

Ustawy w zw. z art. 10 ust. 1a Ustawy. Ustalenia w zakresie przewalutowania świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, obrazują Tabele Z.2, Z.5 i Z.6.

(192) Jako podstawę przewalutowania świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, Prezes Urzędu przyjął średni kurs danej waluty ogłaszany przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenia pieniężne stały się wymagalne tj. odpowiednio:

- na dzień 31 grudnia 2019 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 stycznia 2020 r. do 31 stycznia 2020 r.,
- na dzień 31 stycznia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 lutego 2020 r. do 29 lutego 2020 r.,
- na dzień 28 lutego 2020 r. świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 marca 2020 r. do 31 marca 2020 r.,
- na dzień 31 marca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 kwietnia 2020 r. do 30 kwietnia 2020 r.,
- na dzień 30 kwietnia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 maja 2020 r. do 31 maja 2020 r.,
- na dzień 29 maja 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 czerwca 2020 r. do 30 czerwca 2020 r.,
- na dzień 30 czerwca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 lipca 2020 r. do 31 lipca 2020 r.,
- na dzień 31 lipca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 sierpnia 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r.

(193) Dokonanie przewalutowań w oparciu o powyższe zasady uzasadnione jest brzmieniem Ustawy, w tym w szczególności jej art. 10 ust. 1a z uwzględnieniem wykładni funkcjonalnej i systemowej przywołanego przepisu. Powołując się na wykładnię funkcjonalną, regulacja zawarta w art. 10 Ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych dotycząca rekompensaty za koszty odzyskiwania należności ma na celu wzmocnienie pozycji wierzycieli i zniechęcenie dłużników do opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych, ten sam cel przyświeca założeniom Ustawy. Stosowanie zaś do wykładni systemowej należy przyjąć, iż ustawodawca działa racjonalnie i tworzy spójny system prawny, w tym kontekście należy ustalić znaczenie interpretowanej normy odnosząc się do całego systemu prawa. Konstrukcja przewidziana w art. 10 ust. 1a Ustawy (wyliczenia kursu ostatniego dnia roboczego miesiąca

poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne) odnosi się do dnia wymagalności - okoliczności mającej kluczowe znaczenie z punktu widzenia przedmiotu niniejszego postępowania. W toku postępowania w sprawach nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, dokonano weryfikacji dnia wymagalności, co z kolei stanowi punkt wyjścia do ustalenia czy Strona dopuściła się nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych na podstawie art. 13b Ustawy czy też do weryfikacji przesłanek do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy.

(194) W odniesieniu do kwestii przewalutowania wymaga również dodania, że Prezes Urzędu w toku postępowania nie badał prawidłowości przeliczania przez Stronę wartości pieniężnych wyrażonych w walutach obcych na złote w celach wynikających z przepisów ustaw podatkowych, ustawy o rachunkowości i innych przepisów prawa polskiego i obcego z uwagi na fakt, iż ocena prawidłowości dokonywanych przewalutowań w powyższym zakresie znajduje się w kompetencjach innych niż Prezes Urzędu podmiotów wykonujących zadania publiczne. Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu nie kwestionuje wyniku dokonywanych przez Stronę przewalutowań w dokumentach przedkładanych przez Stronę w przedmiotowym postępowaniu mając na uwadze, że jak wyżej wskazano, przewalutowania zostały dokonane przez Stronę na innej podstawie prawnej niż ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

(195) W konsekwencji, Prezes Urzędu ustalił, że w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Aldi sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie wyniosła [informacja chroniona] złotych, a zatem przekracza próg ustawowy, o którym mowa w art. 13b ust. 2 Ustawy w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych.

(196) Biorąc pod uwagę opisane wyniki postępowania dowodowego, w ocenie Prezesa Urzędu w niniejszej sprawie zachodzą kumulatywnie wszystkie przesłanki dla stwierdzenia, że Strona postępowania nadmiernie opóźniła się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., tj.:

- Strona posiada status przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,
- Strona nie posiada statusu podmiotu publicznego,

- Strona zawierała transakcje handlowe (umowy) w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy w związku z prowadzoną przez strony tych umów działalnością,
- suma świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę postępowania w okresie 3 kolejnych miesięcy przekroczyła 5 000 000 zł.

(197) W związku z powyższym w niniejszej sprawie istnieją podstawy do stwierdzenia, że w okresie objętym postępowaniem - stanowiącym czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. - Strona postępowania naruszyła zakaz ustawowy, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy, a zatem popełniła delikt administracyjny polegający na nadmiernym opóźnianiu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

VI. Administracyjna kara pieniężna oraz przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary

(198) Jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie - odpowiedzialność administracyjnoprawna (odpowiedzialność za delikt administracyjny) w odróżnieniu od odpowiedzialności karnej - ma charakter odpowiedzialności obiektywnej, chyba że ustawodawca zdecyduje się na wprowadzenie do deliktu administracyjnego znamienia winy³⁹. Dla przyjęcia tej odpowiedzialności wystarczający jest zatem sam akt obiektywnego naruszenia obowiązków administracyjnoprawnych, bez względu na przyczynę, która do tego doprowadziła. Podstawę zastosowania sankcji administracyjnej stanowi sam fakt naruszenia normy sankcjonowanej, bez względu na winę podmiotu, który dopuścił się określonego zachowania.

(199) Biorąc pod uwagę treść zakazu wyrażoną w normie prawnej zawartej w przepisach art. 13b Ustawy, odpowiedzialność za naruszenie tego zakazu ma charakter obiektywny. Zgodnie z jej treścią o naruszeniu zakazu decyduje spełnienie obiektywnych przesłanek wskazanych w Ustawie - osiągnięcie określonego pułapu opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem. O obiektywnym charakterze odpowiedzialności decyduje m.in. odwołanie się w opisie znamion deliktu do obiektywnego zachowania polegającego na opóźnieniu. Na odpowiedzialność tą nie ma zatem wpływu stopień zawinienia podmiotu naruszającego prawo, okoliczności naruszenia zakazu, czy też motywacja sprawcy lub skala naruszeń.

---

³⁹ M. Jabłoński, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. Wierzbowski 2020, wyd. 29, Legalis, I. Sepioto-Jankowska, Odpowiedzialność administracyjna jako odpowiedzialność alternatywna dla deliktów finansowych, Prokuratura i Prawo 1, 2020, s. 83 i nast., wyrok TK z dnia 4 lipca 2002 r., sygn. akt P 12/01, OTK-A 2002/4/50, wyrok TK z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt P 9/08, OTK-A 2010, nr 3, poz. 26.

(200) Jednocześnie w art. 13v ust. 6-8⁴⁰ ustawodawca przewidział przesłanki odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej - odpowiedzialność ta nie ma zatem charakteru absolutnego.

1. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy

(201) Zgodnie z brzmieniem art. 13v ust. 6 Ustawy „Prezes Urzędu *odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez stronę postępowania świadczeń pieniężnych, za które zgodnie z ust. 2 obliczono by jednostkowe kary, jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez tę stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem*”.

(202) Prezes Urzędu dwukrotnie - pismami z 27 października 2020 r. i z 16 grudnia 2021 r. - wzywał Stronę do wskazania czy w okresie objętym postępowaniem wystąpiły wobec Strony okoliczności opisane w treści art. 13v ust. 6, ust. 7 lub ust. 8 Ustawy. Strona pominęła milczeniem skierowane do niej wezwania w tym zakresie, co nakazuje przyjąć, że przyczyną nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę w okresie objętym postępowaniem nie była okoliczność określona w treści art. 13v ust. 6 Ustawy.

(203) Również przeprowadzona przez Prezesa Urzędu szczegółowa analiza całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie prowadzi do wniosku, że w niniejszej sprawie nie wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 13v ust. 6 Ustawy.

(204) W kontekście braku współdziałania Strony postępowania w zakresie kierowanych do niej przez Prezesa Urzędu pisemnych wezwań, celem wyjaśnienia okoliczności stanowiących podstawę do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej w oparciu o art. 13v ust. 6 warto przywołać orzecznictwo sądów administracyjnych, w tym fragment wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego, w którym podkreślono, że „(...) *w postępowaniu administracyjnym ciężar przeprowadzenia dowodu spoczywa na tym,*

---

⁴⁰ W brzmieniu obowiązującym do 7 grudnia 2022 r. w zw. z art. 3 ust. 6 Ustawy nowelizującej. Wszelkie odniesienia w niniejszej decyzji do treści art. 13v ust. 6 lub ust. 7 lub ust. 8 Ustawy, dotyczą wymienionych przepisów w brzmieniu obowiązującym do 7 grudnia 2022 r. Zgodnie bowiem z art. 3 ust. 6 Ustawy nowelizującej, do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

*kto z określonego faktu wywodzi dla siebie skutki prawne. Organ jest wprawdzie zobowiązany do wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego, ale strona nie jest zwolniona od obowiązku współdziałania w wyjaśnianiu okoliczności faktycznych, skoro nieudowodnienie określonego faktu może prowadzić do wydania decyzji dla niej niekorzystnej (...)*⁴¹.

(205) Wobec powyższego, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej w oparciu o art. 13v ust. 6 Ustawy.

2. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy

(206) Zgodnie z art. 13v ust. 7 Ustawy, „w przypadku, gdy do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej”.

(207) Pojęcie siły wyższej nie zostało w prawie polskim unormowane, a ustawodawca pozostawił jego określenie doktrynie i orzecznictwu.⁴² Przy czym w orzecznictwie polskich sądów dominuje zapatrywanie opowiadające się za koncepcją obiektywną siły wyższej, zgodnie z którą do zdarzeń objętych kategorią siły wyższej zalicza się zdarzenia zewnętrzne w stosunku do przedsiębiorstwa. Ponadto zwykle dodaje się, że działanie siły wyższej musi być nieuchronne - czyli niemożliwe do zapobieżenia oraz nadzwyczajne - czyli niemożliwe do przewidzenia.⁴³ Wymienione cechy musi wykazywać samo to zjawisko, które jest oceniane jako działanie siły wyższej. Samo w sobie musi być więc ono nadzwyczajne i w konsekwencji nieuchronne oraz w danym układzie stosunków niemożliwe do przewidzenia, czyli innymi słowy „przemożne”. Należy je zaś uznać za takie, jeżeli ze względu na tkwiącą w nim moc oddziaływania nie było przed nim, a ściślej - przed jego skutkami, żadnej obrony. W orzecznictwie podnosi się, że przy ocenie, czy mamy do czynienia z siłą wyższą należy brać pod uwagę także element subiektywny - tzn. to, czy

---

⁴¹ Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 kwietnia 2012 r., sygn. akt I OSK 1402/20.

⁴² Uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2007 r., III CZP 30/07, OSNC 2008/5/43; Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2011 r., IV CSK 77/11, LEX nr 1084732.

⁴³ Por. orzeczenia Sądu Najwyższego: z dnia 20 października 1936 r., C II 2086/36, Zb. Urz. OSN 1937/4/158, z dnia 9 kwietnia 1952 r., C 962/51, OSNCK 1954/1/2, z dnia 7 lutego 1953 r., I C 60/53, OSNCK 1954/2/35, z dnia 30 kwietnia 1960 r., I CR 54/62, OSNC 1963/12/262, z dnia 26 sierpnia 1992 r., I PRN 36/92, OSNC 1993/7-8/138, z dnia 11 lutego 1997 r., II CKN 78/96, z dnia 24 listopada 2000 r., III CZP 37/00, OSNC 2001/4/56, z dnia 16 stycznia 2002 r., IV CKN 629/00, z dnia 4 września 2004 r., IV CKN 420/01. Podobnie NSA np. w wyroku z dnia 30 września 2014 r., II GSK 299/13, Legalis nr 1087299.

zainteresowana osoba mogła przeciwdziałać i zapobiec działaniu obiektywnych zdarzeń, składających się na siłę wyższą. Ta okoliczność podlega ocenie *ad casum*.

- (208) Należy zauważyć, że podstawowe koncepcje teoretyczne siły wyższej zostały rozwinięte na tle prawa zobowiązań przy jej rozważaniu jako przyczyny usprawiedliwiającej niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania⁴⁴. W tym zakresie uznaje się, że na siłę wyższą (podobnie jak na inne okoliczności eksculpacyjne) może się strona zatem powoływać tylko wtedy, gdy ma ona wpływ na niemożność wykonania przez nią zobowiązania oraz gdy zachodzi bezpośredni związek przyczynowy między siłą wyższą, niewykonaniem zobowiązania.⁴⁵
- (209) Analizowany przepis art. 13 ust. 7 Ustawy wyraźnie wskazuje, że siła wyższa jako przesłanka odstąpienia przez Prezesa UOKiK od wymierzenia kary administracyjnej, znajduje zastosowanie jedynie wówczas, gdy do naruszenia prawa doszło wskutek zdarzenia o takim charakterze. Konieczne jest zatem, żeby nadmierne opóźnienie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, które stanowi powód wymierzenia tej sankcji, pozostawało w bezpośrednim związku z wystąpieniem siły wyższej. Będzie się on wyrażał w tym, że do naruszenia prawa ponad wszelką wątpliwość nie doszłoby, gdyby nie nastąpienie takiego zdarzenia.
- (210) W piśmie z 14 grudnia 2022 r., stanowiącym odpowiedź Strony na zawiadomienie Prezesa Urzędu z 7 listopada 2022 r. o zakończeniu zbierania materiału dowodowego, Strona wniosła o odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 7 i ust. 8 Ustawy.
- (211) Prezentując swoje stanowisko, Strona powołała się na wpływ siły wyższej w postaci pandemii COVID-19 na opóźnianie się przez nią ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem. Zgodnie ze stanowiskiem Strony postępowania, zdarzenie jakim był wybuch pandemii COVID-19 *„istotnie wpłynęło na system pracy w Aldi, dostępność pracowników oraz terminowość obiegu dokumentów, co w znacznym stopniu zaburzyło zdolność Aldi do terminowego regulowania zobowiązań, czego skutkiem było powstanie po stronie Aldi opóźnień w płatności za już zrealizowane dostawy towarów lub*

---

⁴⁴ Uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2007 r., III CZP 30/07, OSNC 2008/5/43.

⁴⁵ Tak również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28 września 1971 r., II CR 388/71, OSNCP 1972/3/58. Rozważania SN dotyczą wprawdzie odpowiedzialności deliktowej za szkodę, ale pozostają aktualne w analizowanej sytuacji.

usług” oraz „opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Aldi (...) pozostaje w bezpośrednim związku z wystąpieniem siły wyższej w postaci wybuchu pandemii COVID-19, bowiem gdyby nie wybuch pandemii COVID-19, nie miałyby miejsca trudności organizacyjne i niedobory kadrowe, które bezpośrednio przyczyniły się do opóźnionego rozliczania faktur, a tym samym nieterminowego regulowania należności na rzecz kontrahentów Aldi”.

(212) Strona wskazała, że *„ogłoszenie stanu pandemii COVID-19 było zewnętrznym, nieprzewidywalnym i niemożliwym do zapobieżenia wydarzeniem, na które przedsiębiorcy tacy jak Aldi nie mieli możliwości się przygotować”.* Wskazano również, że przed wybuchem epidemii COVID-19 *„niemal wszyscy pracownicy biurowi Aldi pracowali z wykorzystaniem komputerów i telefonów stacjonarnych (...) tym samym Aldi nie miała możliwości zapewnienia pracy zdalnej wszystkim pracownikom w momencie wybuchu pandemii COVID-19”.* Strona postępowania wskazała, że nieobecność wielu pracowników, w początkowym okresie epidemii spowodowała, że *„[informacja chroniona]”.*

(213) W pierwszej kolejności Prezes Urzędu wskazuje, że już 11 marca 2020 r. Światowa Organizacja Zdrowia ogłosiła pandemię wirusa SARS-CoV-2. Skoro już w drugiej połowie marca 2020 r. faktem notoryjnym było to, że wspomniana epidemia wystąpiła, to trudno mówić o tym, że - z perspektywy okresu objętego postępowaniem, tj. czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. - zjawisko to było niemożliwe do przewidzenia. Przeciwnie, stan ten, w kontekście okresu objętego postępowaniem objęty został wiedzą i świadomością Strony, co wyklucza możliwość zakwalifikowania tego zdarzenia zarówno jako nagłego, jak i niemożliwego do przewidzenia. Gdyby przyjąć założenie, że działanie siły wyższej, na skutek której doszło do nadmiernego opóźnienia się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych wystąpiło już w marcu 2020 r., to w okresie objętym postępowaniem - czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. - zjawisko to nie miało już cechy nadzwyczajności, tj. niemożliwości jego przewidzenia i zapobieżenia jego skutkom, gdyż Strona miała wystarczająco dużo czasu na dostosowanie swojej działalności do nowych realiów rynkowych.

(214) Opisana przez Stronę okoliczność, która w jej ocenie wskazuje na wpływ siły wyższej w postaci pandemii Covid-19 na nieterminowe spełnianie przez Stronę świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem wiąże się z zaburzeniem organizacji pracy w związku z nieobecnością pracowników działu księgowego, czy też brakiem możliwości zapewnienia pracy zdalnej.

(215) Zdaniem Prezesa Urzędu, absencja pracowników działu księgowego i związane z nią zmiany organizacyjne - nawet jeśli wystąpiły w okresie epidemii - nie zawsze muszą stanowić przejaw działania siły wyższej w rozumieniu przepisu art. 13v ust. 7 Ustawy. Zgodnie z tym przepisem siła wyższa musi być bowiem przyczyną nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych, a zatem powinna decydująco wpływać na brak możliwości terminowego spełniania świadczeń pieniężnych. Tym samym, przywołane przez Stronę, trudności organizacyjne nie stanowią zdarzeń nieprzewidywalnych, nadzwyczajnych, których skutkom nie można zapobiec w toku prowadzonej działalności. Przeciwnie - są to zdarzenia mieszczące się w pojęciu ryzyka przedsiębiorcy, które - w ramach należytej staranności - powinien uwzględniać.

(216) Ponadto w piśmie z 14 grudnia 2022 r. Strona postępowania wskazuje, że *„nieterminowe regulowanie zobowiązań nie wynikało ze świadomej decyzji biznesowej Aldi. (...) Opóźnienia w badanym okresie powstały z przyczyn operacyjnych wywołanych wybuchem pandemii COVID-19”*. W tym miejscu należy wskazać, że Strona postępowania opóźniła się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne jeszcze przed wprowadzeniem stanu epidemicznego w Polsce (tj. 20 marca 2020 r.). Przykładem mogą być świadczenia pieniężne wynikające z dowodów zakupu o numerach [informacja chroniona] i [informacja chroniona], termin zapłaty 24.02.2020 r. oraz [informacja chroniona] termin zapłaty 2.03.2020 r. (NIP dostawcy [informacja chroniona]), data zapłaty 16.06.2020 r., [informacja chroniona] (NIP dostawcy [informacja chroniona]), termin zapłaty 19.02.2020 r., data zapłaty 24.07.2020 r.

(217) Niezależnie od powyższych wywodów, w ocenie Prezesa Urzędu sama pandemia jako taka nie może w każdym przypadku stanowić siły wyższej usprawiedliwiającej niewykonanie świadczenia pieniężnego, stan ten bowiem dotyczy wszystkich przedsiębiorców. Dopiero wynikające z niego konkretne zdarzenia (np. zamknięcie zakładu pracy/choroba epidemiczna załogi/kwarantanna) i ich skutki mogą stanowić siłę wyższą dla konkretnego podmiotu, o ile spełnione są dalsze przesłanki. Przyjęcie poglądu przeciwnego oznaczałoby powszechną zgodę na niedotrzymywanie umów i akceptację każdego opóźnienia w okresie pandemii. Podważałoby to pewność obrotu gospodarczego i przyczyniałoby się do pogłębiania negatywnych zjawisk w gospodarce, w tym zatorów płatniczych. Przede wszystkim zaś ciężar tego zjawiska spoczywałby ostatecznie na najłabszych ekonomicznie podmiotach, zajmujących dalsze miejsca w łańcuchach dostaw, które w okresie pandemii miałyby nie otrzymać zapłaty w terminie.

(218) Zdaniem Prezesa Urzędu, niemożność terminowego spełniania świadczeń pieniężnych nie jest typowym następstwem samej pandemii COVID-19 jako takiej. W przeciwnym razie podmioty występujące w obrocie mogłyby zawsze powoływać się na tą okoliczność usprawiedliwiając swe opóźnienia i w końcowym efekcie negatywne skutki tych zachowań poniosłyby najstarsze ekonomicznie podmioty, co byłoby sprzeczne z celem Ustawy wyrażającym się w zapewnieniu kultury terminowych płatności.

(219) Co więcej, stan epidemii trwał niezmiennie od marca 2020 roku do maja 2022 roku i pomimo występujących w tym czasie kolejnych „fal epidemii” spowodowanych okresowymi spadkami i wzrostami liczby zachorowań, Strona w trakcie tego okresu prowadziła działalność gospodarczą i odbierała towar od swoich dostawców, za który zobowiązana była spełnić w terminie świadczenie pieniężne. W stosunku do znakomitej większości zakwestionowanych świadczeń pieniężnych objętych niniejszym postępowaniem, Strona otrzymała towary lub usługi będące podstawą wystawienia faktur, po ogłoszeniu stanu pandemii w Polsce. Od ogłoszenia stanu pandemii Strona miała czas na przystosowanie się do ewentualnej, zmienionej sytuacji gospodarczej, np. poprzez zmianę kalendarza dostaw czy treści łączących ją umów - czego nie uczyniła. Tym samym uznac należy, że Strona postępowania dokonywała zakupów ze świadomością stosunków i relacji gospodarczych w warunkach Covid-19 - co oznacza, że z punktu widzenia świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie, objętych niniejszym postępowaniem - pandemia była Stronie znana w momencie zakupu czy poszczególnych dostaw towarów, i tym samym pandemia nie była już dla niej zdarzeniem nagłym i niespodziewanym. Nadto, należy podkreślić, że Strona działająca w obrocie jako profesjonalny przedsiębiorca winna dołożyć należytej staranności wymaganej w stosunkach gospodarczych i tak kształtować warunki umowne w transakcjach handlowych, wewnętrzne procesy rozliczeń z kontrahentami oraz organizować pracę, aby terminowo wywiązywać się ze swoich zobowiązań.

(220) Podsumowując, w ocenie Prezesa Urzędu takie zdarzenia jak: zakłócenie funkcjonowania organizacji, brak możliwości zapewnienia pracy zdalnej, braki kadrowe czy nieobecność pracowników, co do zasady nie stanowią zdarzeń nieprzewidywalnych, nadzwyczajnych, których skutkom nie można zapobiec w toku prowadzonej działalności. Przeciwnie - są to zdarzenia mieszczące się w pojęciu ryzyka przedsiębiorcy, które może i powinien on przewidzieć oraz przed którymi może i powinien się zabezpieczyć, poprzez odpowiednie zarządzanie tym ryzykiem, np. dywersyfikację prowadzonej działalności, odpowiednie

zarządzanie ryzykiem kontraktowym, czy też płynnością finansową, a także adaptację do zmieniających się warunków rynkowych.

- (221) Prezes Urzędu pragnie podkreślić, że stan epidemii może wpływać negatywnie na kondycję finansową wielu przedsiębiorstw. Nie można zatem, powołując się na siłę wyższą, obciążać kontrahentów negatywnymi skutkami epidemii. Przyjęcie odmiennego stanowiska zaprzeczałoby celowi Ustawy, którym jest przeciwdziałanie powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce.
- (222) Należy również mieć na względzie, że „zakwestionowane świadczenia pieniężne”, wykazane w Tabelach Z.1, Z.2, Z.3, Z.4 oraz Z.5 zostały zastrzeżone jako ekwiwalent w zamian za spełnienie świadczeń niepieniężnych, które Strona postępowania już otrzymała od swoich kontrahentów, tzn. te, które już wpłynęły do jej majątku. Tym bardziej niezasadne jest wykorzystywanie okoliczności przedstawionych przez Stronę postępowania dla usprawiedliwienia niespełnienia lub nieterminowego spełnienia uzgodnionego przez strony transakcji handlowej wzajemnego świadczenia pieniężnego.
- (223) Zdaniem Prezesa Urzędu w analizowanym stanie faktycznym nie można przyjąć, aby przyczyną nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania było zjawisko siły wyższej, a zatem nie zachodzą przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy.
- (224) Strona nie wykazała zaistnienia konkretnego zdarzenia, wynikającego z pandemii, które w jej konkretnym przypadku stanowiłoby trudną do przewyciężenia przeszkodę w spełnianiu świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, stanowiącą przyczynę nadmiernego opóźniania się w spełnianiu tych świadczeń (adekwatny związek przyczynowy).
- (225) Zdaniem Prezesa Urzędu siła wyższa w kontekście stanu pandemii COVID-19 związanej z rozprzestrzenieniem się wirusa SARS-CoV-2 mogłaby być rozważana w przypadku takich zdarzeń jak np. decyzja inspektora sanitarnego o kwarantannie wszystkich pracowników biura, powodująca brak dostępu przez uprawnionych do systemu płatniczego pozwalającego na dokonanie przelewów, w celu spełnienia świadczeń pieniężnych w terminie, czy też decyzja o zamknięciu zakładu pracy i brak dostępu do systemów księgowych - które to okoliczności mogłyby stanowić trudną do przewyciężenia przeszkodę w spełnianiu świadczeń pieniężnych (np. dlatego, że wymagałoby to złamania zakazów administracyjnych).

(226) Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do uznania, że w sprawie zachodzi przesłanka odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej określona w art. 13v ust. 7 Ustawy.

3. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy

(227) Zgodnie z art. 13v ust. 8 Ustawy, „w uzasadnionych przypadkach Prezes Urzędu może odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej”. Zaznaczyć przy tym należy, że przepis ten nie zawiera żadnych przykładowych przypadków (okoliczności) wskazujących na jego zastosowanie. Określając przesłankę, od której zależy zastosowanie uznania administracyjnego ustawodawca posłużył się zatem pojęciem niedookreślonym „uzasadnionego przypadku”, które podlega wykładni przez organ stosujący prawo.

(228) Przedmiotowy przepis jest przejawem „uznania administracyjnego”, umożliwiającego organowi administracyjnemu elastyczne kształtowanie treści skutku prawnego⁴⁶. Jak trafnie wskazuje P. Przybysz, „uznanie administracyjne polega na możliwości wyboru konsekwencji prawnych przy ustalonym stanie faktycznym. Granice swobody organu wynikają z normy prawa, swoboda ta może polegać na tym, że: 1) organ może wydać decyzję pozytywną lub negatywną; 2) organ może ukształtować treść rozstrzygnięcia w granicach wynikających z normy prawa”⁴⁷. Przyjąć zatem należy, że to wyłącznie do organu należy ocena, czy konkretne okoliczności, będą wystarczające do uznania, że w sprawie wystąpił uzasadniony przypadek do odstąpienia od wymierzenia kary administracyjnej.

(229) W ocenie Prezesa Urzędu takim obiektywnie słusznym przypadkiem może być, np. ustalenie, że nałożenie kary byłoby sprzeczne z jej funkcjami. Z kolei „uzasadniony przypadek” nie będzie zachodził dopóty, dopóki, interes społeczny w nałożeniu kary przeważa nad słusznym interesem strony w odstąpieniu od jej wymierzenia. Wskazać jednak należy, że zawsze decydują o tym indywidualne okoliczności konkretnego przypadku. Wynika to chociażby z faktu, że nawet podobne zachowania przedsiębiorców mogą w różny sposób wpływać na stan konkurencji na rynku⁴⁸.

(230) Również w literaturze przedmiotu wskazuje się, że art. 13v ust. 8 Ustawy mógłby mieć zastosowanie w sytuacji, w której wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej byłoby

---

⁴⁶ Zob. Wyrok NSA z 21 maja 2001 r., II Sa/Kr 541/01, niepubl.

⁴⁷ P. Przybysz, Instytucje prawa administracyjnego, LEX/el. 2020.

⁴⁸ Por. C. Banasiński, *Dyskrecjonalność w prawie antymonopolowym*, Warszawa 2015 s. 429.

sprzeczne z funkcjami kary i celami Ustawy, np. doprowadziłoby do dalszego spowolnienia obrotu gospodarczego i pogłębienia trudności z płynnością finansową kolejnych podmiotów⁴⁹.

(231) Prezes Urzędu zważył, że administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13v ust. 1 pełni funkcję prewencyjno-wychowawczą, mającą na celu kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa i jego postaw wobec prawa poprzez wychowywanie (prewencję pozytywną) i odstraszenia od naruszenia prawa (prewencję negatywną)⁵⁰. Związane jest to z realizacją celów Ustawy - kształtowania kultury terminowych płatności i przeciwdziałanie powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce. Nadto jej funkcja wyraża się również w zapobieganiu kredytowania się kosztem innych przedsiębiorców, poprzez uczynienie takiego zachowania nieopłacalnym.

(232) W nauce prawa i orzecznictwie wskazuje się, że administracyjne kary pieniężne - w odróżnieniu od środków karnych - pełnią przede wszystkim funkcję prewencyjną, a ich funkcja represyjna - chociaż nie jest negowana - nie pełni roli pierwszoplanowej⁵¹. Jak podkreśla się w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego - administracyjne kary pieniężne są środkami mającymi na celu mobilizowanie podmiotów do terminowego i prawidłowego wykonywania obowiązków wobec państwa, zapewniają zatem realizację wykonawczo-zarządzających zadań administracji. Przez zapowiedź negatywnych konsekwencji, jakie nastąpią w wypadku naruszenia obowiązków określonych w ustawie albo w decyzji administracyjnej, motywują adresatów do wykonywania ustawowych obowiązków⁵².

(233) Jak wynika z uzasadnienia projektu ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych - priorytetem w przedłożonym projekcie jest przyjęcie skutecznych instrumentów ochrony wierzycieli. Z tych względów - oprócz instrumentów prywatnoprawnych, zdecydowano się na wprowadzenie kar finansowych dla podmiotów, które nadmiernie opóźniają się w spełnieniu swoich świadczeń pieniężnych wobec kontrahentów. W ten sposób ma powstać realny mechanizm wymuszający (w obawie

---

⁴⁹ Por. A. Jakubowski, *Komentarz do art. 13 (w:) K. Osajda (red.), Ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. Komentarz wyd. 4, Legalis/el. 2021.*

⁵⁰ Zob. A. Piszcz, *Sankcje w polskim prawie antymonopolowym*, Białystok 2013 s. 59 - 60.

⁵¹ R. Stankiewicz, *Komentarz do art. 189B (w:) R. Hausner, Kodeks Postępowania Administracyjnego Komentarz. Wydanie 7, Legalis/el. 2021.*

⁵² Por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt P 9/08, OTK-A 2010, Nr 3, poz. 26.

przed sankcją) dokonywanie płatności w terminie. Niewątpliwie celem Ustawy jest w perspektywie poprawa sytuacji nieokreślonego kręgu wierzycieli poprzez wymuszenie za pomocą systemu represyjnego - przestrzegania przez dłużników umownych terminów zapłaty i nieprzekraczania terminów ustawowych, co ma sprzyjać budowaniu kultury terminowych płatności.

(234) Mając na uwadze powyższe, pojęcie „uzasadnionego przypadku” w rozumieniu art. 13v ust. 8 Ustawy powinno być interpretowane z uwzględnieniem całego kontekstu normatywnego tego przepisu, jak również przez pryzmat celów Ustawy i funkcji kary. A zatem dokonując jego wykładni należy wziąć pod uwagę:

- a) istotę deliktu administracyjnego nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej;
- b) konstrukcję kary - która jest sumą kar jednostkowych za każdy dzień opóźnienia, w czym wyraża się jej proporcjonalność w stosunku do skali naruszenia zakazu;
- c) obligatoryjność kary, której wymierzenie - wobec treści art. 13v ust. 1 zd. 1 Ustawy - jest zasadą w prowadzonych postępowaniach;
- d) przypadki obligujące do odstąpienia od wymierzenia kary uregulowane w: art. 13v ust. 7 Ustawy - jeżeli przyczyną nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych było działanie siły wyższej i w art. 13v ust. 6 Ustawy - jeżeli podmiot dopuszczający się naruszenia sam był „ofiara zatorów płatniczych”;
- e) zakres uznania administracyjnego w przypadku spełnienia przesłanki „uzasadnionego przypadku”, w tym wybór konsekwencji prawnych pomiędzy odstąpieniem od wymierzenia kary albo nieodstępowaniem od jej wymierzenia, bez możliwości częściowego odstąpienia od wymierzenia kary lub jej miarkowania.

(235) Biorąc pod uwagę wybór konsekwencji prawnych „uzasadniony przypadek”, o którym mowa w art. 13v ust. 8 Ustawy, musi być na tyle istotny, że nie wchodzi w grę miarkowanie kary lub jej obniżenie lecz odstąpienie od wymierzenia całej kary albo nieodstępowanie od jej wymierzenia. Chodzi więc o sytuację, w której wymierzenie kary jest w ogóle nieuzasadnione. W ocenie Prezesa Urzędu może ona zachodzić wówczas, gdy w okolicznościach danego przypadku kara miałaby nie osiągnąć swych funkcji prewencyjnych (wychowawczych) lub represyjnych z uwzględnieniem celu Ustawy, którym jest zapobieganie powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce, zapobieganie kredytowania się kosztem wierzycieli i wprowadzenie kultury terminowych płatności.

(236) Oceniając, czy w sprawie zachodzi przestępstwo „uzasadnionego przypadku” do odstąpienia od wymierzenia kary należy mieć na względzie, że odpowiedzialność za popełnienie deliktu administracyjnego ma charakter zobiektywizowany. Zachowaniem nagannym jest samo opóźnienie, bez względu na stopień winy, czy obiektywne trudności w spełnieniu świadczenia, o ile nie mają one charakteru siły wyższej (art. 13v ust. 7 Ustawy). Dodatkowo, zdaniem ustawodawcy, kara nie jest zasadna również w sytuacji, gdy sam sprawca jest ofiarą zatorów, chociaż zachowanie jego również w tym przypadku jest oceniane nagannie, bowiem odstępując od wymierzenia kary Prezes Urzędu dokonuje pouczenia (art. 13 v ust. 6 Ustawy).

(237) Odpowiedzialność za popełnienie deliktu administracyjnego jest ukształtowana podobnie do ogólnych zasad odpowiedzialności za spełnienie po terminie świadczenia pieniężnego i roszczenia odsetkowego. Kara naliczana jest za każde jednostkowe świadczenie, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, a nie zostało spełnione w terminie. O wysokości kary decyduje długość opóźnienia i wysokość odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych. Wysokość kary nawiązuje zatem swym charakterem do wynagrodzenia za korzystanie z kapitału, a zatem do wartości kredytu, którego udzielenie zostało wymuszone na wierzycielu poprzez nieterminową zapłatę świadczenia pieniężnego. Jest to zarazem wyrazem proporcjonalności kary do skali naruszenia zakazu. W takiej konstrukcji kary realizuje się również jej funkcja prewencyjna wynikająca z celów Ustawy - zapobieganie zatorom płatniczym poprzez zniechęcenie dłużników do nieuprawnionego korzystania z kapitału wierzycieli w wyniku naruszania umownych terminów zapłaty lub stosowania zbyt długich terminów zapłaty, w szczególności w celu regulowania w ten sposób własnej płynności finansowej.

(238) Należy też mieć na uwadze, że w przypadku ustalenia istnienia nadmiernego opóźnienia się w spełnianiu świadczeń pieniężnych zasadą jest wymierzenie kary. Koresponduje to z faktem, że istotą tego deliktu jest stan opóźnienia w spełnieniu świadczeń pieniężnych, a zatem stan, w którym - zgodnie z ogólnymi zasadami odpowiedzialności kontraktowej - świadczenie pieniężne nie zostało spełnione w terminie, bez względu na przyczynę opóźnienia - chyba że wchodzi w grę przeszkoda w postaci siły wyższej. Dlatego też odstąpienie od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy powinno być instytucją wyjątkową i stosowaną w sytuacjach nadzwyczajnych. Podobne stanowisko zajął NSA w wyroku z dnia 26 września 2002 r. (III SA 659/01)⁵³ w odniesieniu do wykładni pojęć

---

⁵³ Wyrok wraz z glosą M. Jaśkowskiej, OSP 2003/9/112.

niedookreślonych „ważny interes podatnika” oraz „interes publiczny” jako przesłankę umorzenia zaległości podatkowej na podstawie art. 67 §1 Ordynacji podatkowej, stwierdzając, że skoro umorzenie zaległości podatkowej jest sytuacją nadzwyczajną, a zasadą powinno być płacenie podatków, to tym samym przypadki odpowiadające użytym pojęciom niedookreślonym powinny posiadać tę samą cechę. Nie mogą ich stanowić tylko niepowodzenia w działalności gospodarczej, brak wiedzy i niezajomość przepisów prawa u podatnika, lecz tylko takie czynniki, które są niezależne od jego sposobu postępowania, a więc takie, na które nie miał on wpływu.

(239) Biorąc pod uwagę powyższe, „uzasadniony przypadek” odstąpienia od wymierzenia kary powinien wiązać się z zaistnieniem okoliczności niezależnych od Strony, nadzwyczajnych lub niezależnych od jej postępowania, w obliczu których wymierzenie jej kary będzie nieuzasadnione. Kara nie spełni bowiem swoich funkcji prewencyjnych lub represyjnych. Bez wątplenia nie może tu zatem chodzić o problemy organizacyjne Strony, które stały się przyczyną opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych i doprowadziły do popełnienia deliktu administracyjnego. Sprzeciwiałoby się to bowiem opisanemu powyżej kontekstowi normatywnemu art. 13v ust. 8 Ustawy, a także celom Ustawy.

(240) Ustalenie zakresu pojęcia „uzasadnionego przypadku” powinno być również dokonywane z poszanowaniem zasady równości wobec prawa. Zgodnie z konstytucyjnymi zasadami równości wobec prawa i zakazu dyskryminacji, wyrażonymi w art. 32 Konstytucji RP, wszystkie podmioty są równe wobec prawa i mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Zakaz dyskryminacji w procesie stosowania prawa oznacza zakaz nieuzasadnionego, nie znajdującemu oparcia w normach prawnych, różnego kształtowania sytuacji prawnej podobnych podmiotów prawa. Dyskryminacja oznacza nierówne traktowanie podobnych podmiotów prawa w indywidualnych przypadkach, gdy zróżnicowanie to nie znajduje uzasadnienia w normach prawnych⁵⁴. Chodzi tu zarówno o pogorszenie sytuacji prawnej określonej grupy podmiotów, jak i o polepszenie sytuacji określonej grupy podmiotów (uprzywilejowanie) kosztem innych grup⁵⁵. W orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego zasady te odnosi się nie tylko do osób fizycznych, ale także osób prawnych i wszelkich innych podmiotów konstytucyjnych praw i wolności⁵⁶.

---

⁵⁴ Wyrok TK z 15.7.2010 r., sygn. akt K 63/07, OTK-A 2010, Nr 6, poz. 60

⁵⁵ Uzasadnienie orzeczenia TK z 9.3.1988 r., sygn. akt U 7/87, OTK 1988, Nr 1, poz. 1.

⁵⁶ Wyrok TK z 18.4.2000 r. sygn. akt K 23/99, OTK 2000, Nr 3, poz. 89.

- (241) Zgodnie ze swą dotychczasową praktyką, rozważając, czy w niniejszej sprawie zachodzi uzasadniony przypadek odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, Prezes Urzędu wziął pod uwagę powołane przez Stronę okoliczności i całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego i ocenił je z punktu widzenia funkcji i celu kary - jako kryterium decydującego o zastosowaniu przepisu art. 13v ust. 8 Ustawy.
- (242) W piśmie z 14 grudnia 2022 r. Strona wniosła o odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy wskazując, że *„okoliczności związane ze stanem pandemii powinny być przez Prezesa UOKiK rozważane w kontekście art. 13v ust. 7 Ustawy p.n.o.p, uzasadniającego obligatoryjne odstąpienie od kary pieniężnej, a w przypadku uznania, że stan pandemii nie stanowi siły wyższej, w świetle art. 13v ust. 8 Ustawy - przewidującego tzw. fakultatywne odstąpienie od kary”*.
- (243) W odniesieniu do wpływu pandemii Covid-19 na nadmierne opóźnianie się przez Stronę ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, okoliczność ta została przez Prezesa Urzędu poddana ocenie we wcześniejszej części uzasadnienia decyzji w punkcie VI.2. W tym zakresie Prezes Urzędu podtrzymuje swoje stanowisko i stwierdza, że przedstawiona przez Stronę okoliczność związana z wpływem pandemii Covid-19 na działalność Strony nie stanowi również uzasadnionego przypadku mogącego być przestanką odstąpienia od wymierzenia kary.
- (244) Nie ulega wątpliwości, że decyzja o odstąpieniu od wymierzenia kary na podstawie przepisu art. 13v ust. 8 Ustawy jest decyzją wydawaną w ramach uznania administracyjnego. Świadczy o tym chociażby użycie sformułowania „może”. Do organu należy zatem wybór konsekwencji prawnej.
- (245) Jednak zastosowanie uznania administracyjnego, czyli wybór konsekwencji prawnej, uzależnione jest od spełnienia ustawowej przestanki wskazanej w hipotezie normy prawnej - czyli zaistnienia „uzasadnionego przypadku”. Ustawodawca posłużył się tutaj pojęciem niedookreślonym, które podlega wykładni przez organ stosujący prawo. Biorąc pod uwagę ukształtowaną linią orzecznictwa, zwłaszcza w zakresie stosowania przez organy administracji przepisów dotyczących ulg i zwolnień w ramach uznania administracyjnego - należy przyjąć, że dopiero po wystąpieniu przestanki odstąpienia od wymierzenia kary, organ administracyjny ma możliwość wyboru konsekwencji prawnej stanu faktycznego, albowiem dopiero wtedy działa w granicach uznania administracyjnego. Dopiero zatem

spełnienie przesłanki określonej w normie prawnej powoduje, że organ przechodzi do etapu decyzyjnego - rozstrzygnięcia w ramach uznania. Jak wskazał Trybunał Konstytucyjny - sferę pojęć niedookreślonych należałoby odróżnić od sfery uznania administracyjnego. Pierwsza podlega pełnej wykładni w procesie interpretacji prawa, druga zaś dotyczy wyboru konsekwencji zaistnienia normy prawnej w odniesieniu do konkretnego stanu faktycznego.

(246) W przedmiotowym postępowaniu Prezes Urzędu ustalił, że nie zachodzi „uzasadniony przypadek” odstąpienia od wymierzenia kary, a zatem stwierdził brak przesłanek do dokonania rozstrzygnięcia w ramach uznania administracyjnego. Ustalenia Prezesa dotyczą zatem sfery wykładni pojęcia „uzasadnionego przypadku”, nie zaś sfery uznania administracyjnego.

(247) Dokonując ustaleń w tym zakresie Prezes Urzędu wziął przy tym pod uwagę cały kontekst normatywny przepisu art. 13v ust. 8 Ustawy oraz cele i funkcje Ustawy, a także całokształt okoliczności niniejszej sprawy, w tym wszystkie okoliczności podniesione przez Stronę.

4. Wymierzenie kary pieniężnej i jej podstawy⁵⁷

(248) Stosownie do treści art. 13v ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez stronę postępowania, Prezes Urzędu nakłada na nią, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną.

(249) Wysokość kary, o której mowa w ust. 1, obliczana jest jako suma jednostkowych kar za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, z pominięciem świadczeń pieniężnych, w przypadku których termin ich spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania.

Wysokość jednostkowej kary, o której mowa w zdaniu pierwszym, jest obliczana według wzoru:

$$JKP = WŚ \times n / 365 \times OU$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

---

⁵⁷ Zgodnie ze stanem prawnym obowiązującym do 7 grudnia 2022 r. w zw. z art. 3 ust. 6 Ustawy nowelizującej.

JKP - jednostkową karę za niespełnione lub spełnione po terminie świadczenie pieniężne,

WŚ - wartość niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego,

n - wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem,

OU - odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, ustalone na dzień wydania decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej.

(250) Jako podstawę wymierzenia kary Prezes Urzędu przyjął ustaloną w toku postępowania liczbę dni opóźnienia każdego świadczenia pieniężnego niespełnionego lub spełnionego po terminie przez Stronę postępowania oraz jego wartość ustaloną na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów i przy zastosowaniu wskazanego przelicznika kursu walut w odniesieniu do świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych.

(251) Odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych „OU”, ustalone na dzień wydania niniejszej decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej wynoszą 16,75% w stosunku rocznym⁵⁸.

(252) W oparciu o powyższe założenia wynikające z przepisów Ustawy oraz zebrany w sprawie materiał dowodowy Prezes Urzędu obliczył jednostkowe kary „JKP” za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne wyszczególnione w Tabelach od Z.1 do Z.6 i obliczył sumę jednostkowych kar w każdej z tabel:

- w Tabeli Z.1 suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona];
- w Tabeli Z.2 suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona];
- w Tabeli Z.3 suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona];
- w Tabeli Z.4 suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona];
- w Tabeli Z.5 suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona];
- w Tabeli Z.6 suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona].

---

⁵⁸ Obwieszczenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 21 grudnia 2022 r. w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych (M.P. 2022 r. poz. 838).

- (253) Suma jednostkowych kar za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wynosi 829 987,02 złotych.
- (254) Mając na uwadze powyższe ustalenia, a także dokonane wyliczenia w zakresie sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę, w konsekwencji stanowiące o nadmiernym opóźnieniu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania, w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, Prezes Urzędu nałożył na Aldi sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie administracyjną karę pieniężną w wysokości 829 987,02 złotych i orzekł jak w punkcie I.2 sentencji decyzji.
- (255) Stosownie do treści art. 13x ust. 2 Ustawy, administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.
- (256) Stosownie do treści art. 13x ust. 1 Ustawy, środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.
- (257) Mając na uwadze powyższe, administracyjną karę pieniężną nałożoną przez Prezesa UOKiK niniejszą decyzją, Aldi sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie jest zobowiązana uiścić w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

5. Przesłanka obniżenia kary o 20% na podstawie art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy⁵⁹

- (258) Stosownie do treści art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy, Prezes Urzędu obniża wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, obliczonej zgodnie z ust. 2 o 20% - w przypadku gdy strona postępowania przed jego wszczęciem spełniła wszystkie świadczenia pieniężne, za które zgodnie z ust. 2 obliczono jednostkowe kary, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych lub spełniła je, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania.

---

⁵⁹ W brzmieniu obowiązującym do 7 grudnia 2022 r. w zw. z art. 3 ust. 6 Ustawy nowelizującej.

- (259) Prezes Urzędu ustalił, że zakwestionowane świadczenia pieniężne, tj. te, za które zgodnie z art. 13v ust. 2 Ustawy obliczono jednostkowe kary, nie zostały przez Stronę postępowania spełnione przed 22 października 2020 r. Jednocześnie, analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie potwierdza, aby w terminie 14 dni od dnia doręczenia Stronie postanowienia o wszczęciu postępowania, Strona spełniła ww. świadczenia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych.
- (260) Wobec powyższego, Prezes Urzędu nie miał podstaw do obniżenia kary na podstawie art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy.

VII. Koszty postępowania

- (261) Art. 13h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w przedmiocie kosztów postępowania nakazuje odpowiednie stosowanie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Natomiast stosownie do art. 77 ust. 1 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania stwierdzono naruszenie jej przepisów, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.
- (262) Zgodnie z art. 263 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, do kosztów postępowania zalicza się m.in.: koszty podróży i inne należności świadków i biegłych, koszty spowodowane oględzinami na miejscu, koszty mediacji, a także koszty doręczenia stronom pism urzędowych.
- (263) Zgodnie z art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.
- (264) Postępowanie zakończone niniejszą decyzją zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.
- (265) W niniejszej sprawie jako koszty postępowania Prezes Urzędu wskazał koszty związane z korespondencją prowadzoną w toku postępowania i ustalił je na kwotę 206,00 zł.

(266) Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu postanowił obciążyć Stronę niniejszego postępowania kosztami postępowania w wysokości 206,00 zł i orzekł jak w punkcie II.1 sentencji decyzji.

(267) Ww. kwotę należy uiścić w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne, na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

VIII. Pouczenie

1. Od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może zwrócić się do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy⁶⁰ w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji⁶¹. Przed upływem terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy decyzja nie ulega wykonaniu, zaś wniosek wstrzymuje wykonanie decyzji⁶².
2. Strona, bez konieczności skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, może wnieść skargę na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia stronie decyzji⁶³.
3. Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu⁶⁴.
4. Wpis stosunkowy od skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;

---

⁶⁰ Na podstawie art. 13v ust. 9 Ustawy

⁶¹ Na podstawie art. 129 § 1 i 2 w zw. z art. 127 § 3 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy

⁶² Na podstawie art. 130 § 1 i 2 z art. 127 § 3 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy

⁶³ Na podstawie art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 329 ze zm.), dalej: „p.p.s.a.”

⁶⁴ Na podstawie art. 54 § 1 p.p.s.a.

- 4) ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł⁶⁵.
5. Strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika⁶⁶.
6. W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia w przedmiocie kosztów postępowania, na które, stosownie do treści art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13 h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, przysługuje zażalenie, wskazać należy, że:
  - 1) strona niezadowolona z postanowienia może się zwrócić do Prezesa UOKiK z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy⁶⁷;
  - 2) wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy należy wnieść do Prezesa UOKiK w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia niniejszego postanowienia;
  - 3) strona może wnieść skargę na niniejsze postanowienie bez konieczności wcześniejszego składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa UOKiK, a skargę należy w takim przypadku wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie⁶⁸;
  - 4) skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a⁶⁹;
  - 5) skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu;
  - 6) od skargi na niniejsze postanowienie pobierany jest wpis stały w wysokości 100 zł⁷⁰;
  - 7) strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika.
7. Stosownie do treści art. 13x ustawy:
  - 1) środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;

---

⁶⁵ Na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 221 poz. 2193)

⁶⁶ Na podstawie art. 243 i nast. p.p.s.a.

⁶⁷ Na podstawie art. 127 § 3 w zw. z art. 144 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy.

⁶⁸ Na podstawie art. 52 § 3 p.p.s.a.

⁶⁹ Na podstawie art. 53 § 1 p.p.s.a.

⁷⁰ Na podstawie § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

- 2) administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 13t i art. 13v, uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna;
- 3) w przypadku upływu terminu, o którym mowa w ust. 2, administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13t i art. 13v, podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
- 4) w przypadku nieterminowego uiszczenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13t i art. 13v, odsetek nie nalicza się.

IX. Wykaz załączników do decyzji⁷¹

Załącznik nr 1 - Tabela W.1a - Wyłączenia przedmiotowe i podmiotowe - 3 strony

Załącznik nr 2 - Tabela W.1b - Kaucje gwarancyjne - 1 strona

Załącznik nr 3 - Tabela W.2a - Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę przed okresem objętym postępowaniem - 2 strony

Załącznik nr 4 - Tabela W.2b - Świadczenia pieniężne wymagalne po okresie objętym postępowaniem - 133 strony

Załącznik nr 5 - Tabela W.3 - Świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne przed 1 stycznia 2020 r. - 1 strona

Załącznik nr 6 - Tabela W.4 - Świadczenia pieniężne, dla których dokonano korekt księgowych lub wystawione zostały faktury korygujące na pełną wartość - 1 strona

Załącznik nr 7 - Tabela W.5 - Pozycje zwielokrotnione - 1 strona

Załącznik nr 8 - Tabela W.6 - Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę w terminie - 361 stron

Załącznik nr 9 - Tabela W.7 - Świadczenia pieniężne, wobec których pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego - 1 strona

Załącznik nr 10 - Tabela Z.1 - Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie złoty (PLN) - 128 stron

---

⁷¹ Na podstawie art. 1 pkt 13 w zw. z art. 3 ust. 7 i 8 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 2414).

Załącznik nr 11 - Tabela Z.2 - Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie [informacja chroniona] - 35 stron

Załącznik nr 12 - Tabela Z.3 - Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie, których zapłata była dokonywana w częściach, co do których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN) - 1 strona

Załącznik nr 13 - Tabela Z.4 - Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, pomniejszone o kwoty wynikające z faktur korygujących, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie złoty (PLN) - 4 strony

Załącznik nr 14 - Tabela Z.5 - Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, pomniejszone o kwoty wynikające z faktur korygujących, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie [informacja chroniona] - 3 strony

Załącznik nr 15 - Tabela Z.6 - Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie, co do których zapłata nastąpiła z zastosowaniem mechanizmu podzielonej płatności - 1 strona

*Z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów*

*Marlena Boba
Zastępca Dyrektora
Departamentu Postępowañ
w Sprawach Zatorów Płatniczych*

Otrzymuje:

1. Aldi sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie reprezentowana przez [informacja chroniona].
2. a/a.